

วารสารธาตุพนมปริทรรศน์

Journal of That Phanom Review

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2562)

ISSN : 2586-9337 (print)

Vol.3 No. 2 (July - December 2019)

วัตถุประสงค์

วารสารธาตุพนมปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน, ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมการค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการด้านพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

2. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการด้านพุทธศาสตร์ ศรัทธาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้บทความวิจัยบทความวิชาการจากการนำเสนอการประชุมวิชาการ ของนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 2 ท่าน เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อการตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่วารสารธาตุพนมปริทรรศน์กำหนด

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

เจ้าของ (Owner)

วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

เลขที่ 33 หมู่ 9 ถนนบายพาส ตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม

จังหวัดนครพนม 48110 โทร. 042 532 106

ที่ปรึกษา (Advisors)

พระพรหมบัณฑิต,ศ.ดร.	เจ้าคณะใหญ่หนกลาง
พระเทพวรมุนี	เจ้าคณะจังหวัดนครพนม
พระราชรัตนโมลี	เจ้าคณะจังหวัดมุกดาหาร
พระราชปริยัติกวี, ศ.	อธิการบดี
พระศรีศากยวงศ์,ดร.	รองอธิการบดีวิทยาเขตหนองคาย
พระครูสิริเจตียนุกิจ,ผศ.ดร.	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครพนม
พระสุธีรัตนบัณฑิต,รศ.ดร.	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์
พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร,รศ.ดร.	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส,รศ.ดร.	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
พระครูพิพิธสุตาทรร,ดร.	อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี บัณฑิต และพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
พระมหาชุตีภัก อภินนุโท, ป.ธ.๙	ผู้อำนวยการส่วนงานวางแผนและส่งเสริม การวิจัย

บรรณาธิการบริหาร (Executive Editor)

พระมหาสนอง ปจฺโจปการี, ผศ.ดร. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

หัวหน้ากองบรรณาธิการ (Chief Editor)

ดร.ศตพล ใจสบาย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

หัวหน้ากองบรรณาธิการ (Chief Editor)

พระสมุห์อดิเรก อาทิจจพโล, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ผศ.ดร.รัตนา จันทร์เทาว์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ดร.บุรกรณธ์ บริบูรณ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ผศ.ปรีชา บุญทวี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
Mr. Yukesh Shakya	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
นางสาวศศิธร ล่องเลิศ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ดร.วรวิมล อินทนนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย

พระมหาดร.ธรรมา ธมมหาโส,รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระครูสิริเจตยานุกิจ,ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
พระมหาสนอง ปจโจปการี, ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
พระครูพิพิธสุตาท,ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
พระสมุห์อดิเรก อาทิจจพโล, ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ศ.ดร.สมภาร พรหมทา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.ศตพล ใจสบาย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ดร.บูรกรณ บรีบูรณ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
ดร. ส่งเสริม แสงทอง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
ผศ.ปรีชา บุญทวี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย

พระมหาวิเศษ ปณฺญาวชิโร,รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
พระครูสุธีจรรย์วัฒน์,ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
พระมหามหวินทร์ ปุริสุตตโม,ผศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาศุภชัย สุภกิจใจ,ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
ศ.พงศ์เดช ไชยคุตร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
รศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
รศ.ดร.ประสาธ เนืองเฉลิม	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
รศ.ดร.กุลธิดา ท้วมสุข	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร. หอมหวล บั้วระภา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.เฉลิมเกียรติ มินา	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เด่นศักดิ์ ดวกจันทร์	มหาวิทยาลัยมหาเกษตรศาสตร์

ผศ.ดร.รัตนา จันทร์เทาว์	วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ สกลนคร
ผศ.ดร.ทินวัฒน์ สร้อยกุดเรือ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ดร.วิรัตน์ วงศ์ภินันท์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผศ.ชัชวาลย์ ชิงชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร
ดร.เดชทัช คลายโศภัก์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ สกลนคร
ดร.วรวิมล อินทนนท์	มหาวิทยาลัยนครพนม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายมาวิน โทแก้ว	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม
-----------------	--

ฝ่ายประสานงานและจัดการ (Coordination and Management)

Mr. Yukesh Shakya	ผู้ประสานงานต่างประเทศ
นางสาวปรางทิพย์ มั่นธ	ผู้ประสานงานในประเทศ

ฝ่ายกฎหมาย (Law Department)

นายเอื้อ มูลสิงห์

ออกแบบปก (Cover Designed)

พระราชเดช รตนธโช และนายพัชรกุล นารีนุช

จัดรูปเล่ม (Content Designed)

นางสาวศศิธร ล่องเลิศ

นางสาวปรางทิพย์ มั่นธร

นายณัฐกรรณ์ คำลุน

นายณลิณ วรรครู

กำหนดออกเผยแพร่

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม - ธันวาคม

Website : <https://firstojs.com/index.php/JTPR/index>

Email :haseo35@hotmail.com

หมายเลข ISSN : (Print) 2586-9337

บทบรรณาธิการ

ขอต้อนรับท่านผู้อ่านทุกท่านสู่การทัศนผลงานวิชาการในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 /2562 ในเล่มมีบทความที่หลากหลายด้านการศึกษา บทความวิจัยทางการศึกษา เรื่อง ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จัดทำโดย สุริยะะ ประทุมรัตน์ จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาผู้เรียน

ซึ่งลักษณะเดียวกันกับบทความวิจัยของศศิธร ล่องเลิศ และชุตติมา อรรถศรีวร จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนมที่พัฒนาผลงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม อันเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจนำหลักกรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ได้เช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก บทความวิจัย เรื่อง การใช้หลักกรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เป็นผลงานของ ประสิทธิ์ ชาระ จากสาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต สกลนคร

บทความวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ มีจำนวน ๔ เรื่อง ดังนี้ บทความวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น คณะผู้วิจัย คือ ดุษฎีวัฒน์ แก้วอินทร์ อัจฉางค์ แสงการ ธนกิจ ไชยมาตี เมธา ศิริประยูรศักดิ์ เกษมทรัพย์ ดงหงษ์วีรัตน์ นาเมืองรักษ์ จากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น

บทความวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี และเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย ซึ่งเป็นคณะผู้วิจัยชุดเดียวกัน จากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น

บทความวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กองทุนหมู่บ้านโนนนามย์อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม ผู้วิจัย พระมหาสนอง ปจโจปการี และกัญญาพัชร รัชโน จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม และบทความวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการความรู้กับการบริหารโรงสีชุมชน ผู้วิจัยนายวิสูตร จิตสุทธิภากร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์

บทความทั้งหมดที่นำเสนอในเล่มนี้หวังว่าจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เรื่อง พุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ในหลายมิติเพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อบำรุงรักษาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมให้มีความเข้มแข็งต่อไป ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครพนม พระครูสิริเจตยานุกิจ, ผศ.ดร. และคณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม ทุกรูป/คน กองบรรณาธิการวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ที่ให้การสนับสนุนการทำงาน คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจบทความ คณะทำงาน และท่านผู้อ่านทุกคน ที่ทำให้วารสารเล่มนี้เป็นสื่อกลางทางวิชาการตามความประสงค์ของมหาวิทยาลัยต่อไป

พระมหาสนอง ปจโจปการี, ผศ. ดร.
บรรณาธิการวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

สารบัญ	หน้า
ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัด ประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีต่อ ความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร The Effects of Using Simulations in English Process for Early Childhood Students on Ability and Confidence in Speaking English of Students in Early Childhood Programme Sakon Faculty of Education Nakhon Rajabhat University สุริยะ ประทุมรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	153
การใช้หลักกรรมวิธีบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี Application of four step to success by the Students of Faculty of Industry and Technology ประสิทธิ์ ชาระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต สกลนคร	176

- ความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของ
ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น** 190
Satisfaction of Users with 4G Wireless Network
Services in Khon Kaen
ดุชนิวัฒน์ แก้วอินทร์, อธิษฐานงค์ แสงวงการ
ธนกิจ ไชยมาตี, เมธา ศิริประยูรศักดิ์
เกษมทรัพย์ ดงหงษ์, วิรัตน์ นาเมืองรักษ์
โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น
- พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภค
อาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัด
อุดรธานี** 207
Consumer's Behavior of Decision-making in
Consuming Northeastern Food in Mueang
Udon Thani Municipality, Udon Thani
ดุชนิวัฒน์ แก้วอินทร์, อธิษฐานงค์ แสงวงการ
ธนกิจ ไชยมาตี, เมธา ศิริประยูรศักดิ์
เกษมทรัพย์ ดงหงษ์, วิรัตน์ นาเมืองรักษ์
โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น
- พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม
ในเขตจังหวัดเลย** 224
Decision-making Behavior of Hotel Customers
in Loei
ดุชนิวัฒน์ แก้วอินทร์, อธิษฐานงค์ แสงวงการ
ธนกิจ ไชยมาตี, เมธา ศิริประยูรศักดิ์
เกษมทรัพย์ ดงหงษ์, วิรัตน์ นาเมืองรักษ์
โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
กองทุนหมู่บ้านโนนอามัย อำเภอเรณูนคร
จังหวัดนครพนม** **241**

Factors Affecting the Efficiency of the Non
Anamai Village Fund Operation Renu Nakhon
District, Nakhon Phanom Province

พระมหาสนอง ปจโจปการี, กัญญพัชร รัชโน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

**การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้าน
แสนพันหมื่นหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม** **257**

The Development of English Writing Skill
Activity Package for Prathom 5 Students in
Bansaenpunmunyon School That Phanom
District Nakhon Phanom Province

ศศิธร ล่องเลิศ, ชุติมา อรรถศรีวีร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

รูปแบบการจัดการความรู้กับการบริหารโรงสีชุมชน **271**

Knowledge and communal rice mill
management model.

นายวิสูตร จิตสุทธิภากร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครสวรรค์

ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
ปฐมวัยที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

The Effects of Using Simulations in English Process for Early Childhood

Students on Ability and Confidence in Speaking English of Students

in Early Childhood Programme Sakon Faculty

of Education Nakhon Rajabhat University

สุริยะ ประทุมรัตน์¹

Suriya Pratoomrat¹

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร¹

Faculty of Education Nakhon Rajabhat University¹

Corresponding Author, Email: suriya.tech@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์
ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถและความมั่นใจใน
การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ ด้วยการใช้
สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย
และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง
ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่าง
คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร จำนวน 54 คน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณสำรวจความคิดเห็นของ
นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสามารถในการ

พูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลการใช้สถานการณ์จำลอง, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ, ความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the ability and confidence in speaking English of students before learning and after learning by using simulation in English language experience management courses for students in early childhood program and 2) to study the students' satisfaction in learning by using simulation in English language experience management courses for students in early childhood program. The samples were 54 early childhood students of Sakon Nakhon Rajabhat University. This study employed mixed-method research: quantitative approaches and surveys. The finding revealed that students' English-speaking ability after using simulation situations in learning is higher than before learning with a significant difference of 0.01 level. The students' confidence in speaking English was higher than before learning with a significant difference of 0.01

level. The students' satisfaction toward learning by using simulation situations were at the highest level.

Keywords: effects of using Simulations, ability in speaking English, confidence in speaking English

บทนำ

การรวมกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นประชาคมอาเซียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อประกอบอาชีพและสามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศและประชากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและอนาคตให้เจริญ ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เศรษฐกิจการค้า มีการเปิดการค้าเสรี เกิดการลงทุนของบริษัทต่างชาติ เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก และรวมถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีจากคนกลุ่มหนึ่งไปสู่คนอีกกลุ่มหนึ่ง (กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ, 2551: 1) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเรื่องของหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2545: 5) ได้ระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนให้เด็กไทยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน มีการเตรียมเด็กไทยตั้งแต่ปฐมวัย ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการให้พร้อมทุกด้าน ปฐมวัยเด็กปฐมวัยด้าน ทักษะการคิด วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา มีเหตุผล มีทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต และที่สำคัญมีความรักในความเป็นไทยให้มากขึ้น

เด็กปฐมวัยจะเป็นพลเมืองอาเซียนที่มีคุณภาพในอนาคตได้นั้น ขึ้นอยู่กับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัย โดยเฉพาะทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางของกลุ่มประเทศอาเซียนและเป็นภาษาสากลที่ใช้กับประเทศต่างๆทั่วโลก เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นครูภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เป็นครูต้นแบบให้กับเด็กปฐมวัย เป็นครูที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดี ตามแนวคิดของ กุณฑลีย์ ไวทยวณิช (2545: 1) ที่ว่าทักษะการพูดมีความสำคัญมากเพราะเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร

การที่นักศึกษาครูปฐมวัยจะมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีนั้นเป็นเรื่องที่หนักใจสำหรับผู้สอนอย่างยิ่ง เนื่องจากพื้นฐานการศึกษาของผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างจริงจังมาก่อน นอกจากนี้ยังขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะด้านการสอนภาษาอังกฤษ ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ขาดเทคนิคการสอนที่จูงใจ ด้านตัวผู้เรียนมักเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษยากต่อการเรียนรู้ มีโอกาสนำมาใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมไทยน้อย ขาดโอกาสพบปะกับชาวต่างชาติอันเป็นการเรียนด้วยประสบการณ์จริง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เกิดจากผู้เรียนมีโอกาสฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาในห้องเรียนมากนัก การเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นไปโดยผู้เรียนปฏิบัติตามสิ่งที่ครูบอกหรือในหนังสือเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยเฉพาะทักษะการพูด (สุมิตรา เรือนแป้น, 2546: 2) ผู้เรียนจะขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าสนทนาโต้ตอบ เพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกในสถานการณ์นั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อย ผลที่ตามมาคือไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในตัวเองในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายผู้สอนอย่างยิ่งในการคิดค้นหาเทคนิควิธีการสอนที่จูงใจผู้เรียนให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม มินิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน คิดเป็นทำเป็น

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีที่จะให้การเรียนการสอนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัยมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการจำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน การใช้สถานการณ์จำลองมีข้อดีคือนักศึกษาสามารถเรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เพราะสามารถได้ประสบการณ์เชิงประจักษ์ชัดเจนด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีความสนุกสนานทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ (ทีศนา แชมมณี, 2544: 92) พยายามทำให้เหมือนจริงมากที่สุด มีการกำหนดกติกาและเงื่อนไข แล้วแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้สวดคล้องในสถานการณ์จำลองนั้น พร้อมทั้งสมมติว่าตนเองอยู่ในเหตุการณ์นั้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเผชิญปัญหาการตัดสินใจและใช้ไหวพริบแก้ปัญหา การเลือกคำภาษาอังกฤษมาใช้ในบทสนทนาที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยที่น่าสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน และมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา รวมทั้งเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง

2) เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง

3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน วิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มที่ศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยจับสลากชั้นปีที่เรียน จำนวน 1 ชั้นปี จากชั้นปีที่เรียนทั้งหมด 4 ชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ประถมวัย สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 54 คน

รูปแบบการวิจัย

วิธีการศึกษาได้นำแนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวความคิดเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองแนวความคิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แนวความคิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่ผู้รายงานสร้างขึ้น ประกอบด้วย

- 1) แบบวัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 2) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรม

สถานการณ์จำลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1) วัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียน และหลังเรียน

2) ประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง

3) นำผลคะแนนที่ได้จากการวัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังจากการเรียนรู้อยู่ด้วยสถานการณ์จำลอง ไปวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีการทางสถิติ

4) นำผลคะแนนการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ t-test (Dependent Samples) และค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ t-test (Dependent Samples) และค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างต่อการใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยปรากฏนำเสนอแยกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและ หลังการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและ หลังการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการระบวนการ

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การศึกษาวิจัยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1.1 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อวัดระดับความสามารถในการพูดแต่ละเรื่อง สรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้
สถานการณ์จำลองในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก
ปฐมวัย จำแนกตามเนื้อหาวิชา

เนื้อหาวิชา	ความสามารถ ในการพูด		แปลผล
	\bar{x}	S.D.	
เรื่องที่ 1 The Rabbit and The Tortoise	4.2778	0.4521	มาก
เรื่องที่ 2 The Lion and The Mouse	4.4074	0.4959	มาก
เรื่องที่ 3 The Shepherd's Boy and The Wolf	4.2593	0.6781	มาก
เรื่องที่ 4 The Cock and The Fox	4.3704	0.4871	มาก
เรื่องที่ 5 The Frog and The Ox	4.2222	0.8831	มาก
เรื่องที่ 6 The Dog and The Crocodile	4.2963	0.5706	มาก
รวม	4.3055	0.5953	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่มาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3055 โดยมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง The Lion and The Mouse มากที่สุด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.4074 รองลงมาคือ เรื่อง The Cock and The Fox ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3704 ส่วนที่มีความสามารถพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดคือ เรื่อง The Frog and The Ox ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.2222

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อน และหลังการเรียนรู้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนรู้ กับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

สถิติที่ใช้คือ T-Test เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภายใต้ันัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

คะแนน วัดผล	จำนวน นักศึกษา	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df.	Sig.
ก่อนเรียน	54	30	2.00	0.42	32.345	53	000**
หลังเรียน	54	30	4.31	0.25			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ โดยก่อนการเรียนรู้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.0000 และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.3056 และค่า $t = 32.345$ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การวิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

2.1 ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อวัดระดับความมั่นใจในการพูดแต่ละด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น ความกล้าแสดงออก ความเป็นผู้นำ และการพัฒนาตนเอง สรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

เนื้อหาวิชา	ความมั่นใจใน		แปลผล
	การพูด		
	\bar{X}	S.D.	
ความกล้าแสดงออก			
1. กล้าถามในห้องเรียน เมื่อไม่เข้าใจหรือสงสัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จะถามอาจารย์ผู้สอนทันที	4.3519	.4820	มาก
2. กล้าตอบคำถาม เมื่ออาจารย์ถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จะตอบคำถามอาจารย์ทันที	4.4444	.5015	มาก
3. กล้าคุยกับชาวต่างชาติในโอกาสต่างๆที่เป็นส่วนตัว	4.2963	.6333	มาก
4. ไม่ประหม่าหรือตื่นเต้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นหรือต่อหน้าคนหลายๆ คน	4.3148	.4688	มาก
5. ไม่รู้สึกหวั่นวิตกว่าจะพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง หรือออกเสียงผิดต่อหน้าคนอื่นหรือชาวต่างชาติ	4.2407	.6986	มาก

เนื้อหาวิชา	ความมั่นใจใน		แปลผล
	การพูด		
	\bar{X}	S.D.	
ความเป็นผู้นำ			
6. ชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะพูดไม่ ดีนัก	4.3148	.5433	มาก
		7	
7. ชอบช่วยเหลือเพื่อนหรือแนะนำเพื่อน เมื่อ เพื่อนไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ หรือพูดไม่ถูกต้อง	4.2407	.7251	มาก
		6	
8. สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อพูด ภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่นๆ หลากๆ คน	4.1111	.6039	มาก
		7	
9. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ไม่ หวั่นไหวต่อคำติชม	4.2778	.7870	มาก
		8	
การพัฒนาตนเอง			
10. หาโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เทป ซีดี วีดีโอ หนังสือฝึกสนทนา ภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยให้บริการชาวต่างชาติ	4.3889	.6845	มาก
		1	
11. ความสนใจภาษาอังกฤษ คือ มีความสนใจฟัง ข่าวหรือเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อจดจำ คำศัพท์ สำนวนและการออกเสียงที่ถูกต้อง	4.1296	.8252	มาก
		2	
12. ชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่น ตลอดเวลา	3.9259	.5443	มาก
		3	
13. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าเผชิญกับ ความจริง	4.3148	.7222	มาก
		6	
14. ทนทวนบทเรียนและนำไปใช้กับสถานการณ์ จริงนอกห้องเรียน	4.2222	.7439	มาก
		5	
รวม	4.2552	.64030	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.2552 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจสูงที่สุดคือ กล้าตอบคำถาม เมื่ออาจารย์ถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จะตอบคำถามอาจารย์ทันที ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.4444 รองลงมาคือการ ฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เทป ซีดี วีดีโอ หนังสือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ หรือ พูดคุยให้บริการชาวต่างชาติ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3889 ส่วนที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดคือ ชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่นตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.9259

2.2 เปรียบเทียบความความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจก่อนการเรียนรู้ กับคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจหลังเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการเรียนรู้

สถิติที่ใช้คือ T-Test เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภายใต้ันัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วยการ ใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

คะแนน วัดผล	จำนวน นักศึกษา	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	df.	Sig.
ก่อนเรียน	54	70	1.83	0.37	40.531	53	.000**
หลังเรียน	54	70	4.26	0.27			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความมั่นใจหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน โดยก่อนการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.8267 และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.2553 และค่า $t = 40.531$ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยด้วยสถานการณ์จำลอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมาก

สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ
 ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์
 ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

รายการประเมินความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ความพอใจต่อการอธิบายชี้แจงกิจกรรม	4.1111	.57188	มาก
2. การมอบหมายงานมีความเหมาะสม	4.0926	.73378	มาก
3. การให้โอกาสนักศึกษาได้เตรียมตัวฝึกซ้อม ก่อนการแสดง	4.2963	.63334	มาก
4. การให้คำแนะนำปรึกษาจากผู้สอนอย่างใกล้ชิด	4.3519	.48203	มาก
5. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงบทบาท อย่างเท่าเทียมกัน	4.0926	.83029	มาก
6. มีการอภิปรายและสรุปผลการใช้ สถานการณ์จำลอง	4.3148	.57705	มาก
7. ระยะเวลาการแสดงบทบาท มีความเหมาะสม	4.0185	.81242	มาก
8. มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.8704	.61572	มาก
9. มีความง่ายต่อการเข้าใจและจดจำ	3.7407	1.24666	มาก
10. เป็นเรื่องราวสั้นๆ เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย	4.3333	.72684	มาก
11. ได้ฝึกหัดทักษะด้วยตนเอง	3.6111	.89899	มาก
12. มีอิสระในการแสดงบทบาทในสถานการณ์ จำลอง	3.9630	.58157	มาก
13. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุง แก้ไขการใช้สถานการณ์จำลอง	4.0370	.86794	มาก
14. สามารถนำไปใช้ได้จริง ในสถานการณ์ ทั่วไป	3.8889	.76889	มาก
รวม	4.0514	.73928	มาก

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการเรียนรู้การใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับที่มาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.0514 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3519 รองลงมาคือ สถานการณ์จำลอง มีเนื้อหาวิชาเป็นเรื่องราวสั้นๆ เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3333 ส่วนที่มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดคือ การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการฝึกทักษะด้วยตนเอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.6111

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมากเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1) จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการเรียนรู้ กับหลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกการแสดงออก ทำให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวทาง

ของ กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ที่ว่า การจัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะการฟัง พูด ควร จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด ที่เน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติตามแบบ หรือ ตามโครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ สำหรับผู้เรียนระดับสูง กิจกรรมฝึกทักษะการฟัง พูดจะเน้นที่ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) และในด้านการพูดจะเป็นการพูดแบบอิสระมากขึ้น เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการพูด คือ ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว และสอดคล้องกับแนวความคิดของ กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ (2551: 21-22) ที่กล่าวว่าในสถานการณ์จำลองจะกำหนดภาระงาน หัวข้อ นโยบาย วิกฤตการณ์ หรือปัญหาเฉพาะผู้เล่นดำเนินบทบาทตามหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของตนและฉากที่ตนได้รับหรือค้นพบด้วยตนเองการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลอง ไม่ได้เกิดจากการเดาหรือลองผิดลองถูก ผู้เล่นจะได้รับประสบการณ์เป็นลำดับขั้นที่เกิดจากการแสดงออกของผู้เล่นเอง ทำให้ผู้เล่นมีความสามารถในการแสดงออกมากขึ้น และตรงกับ ทิศนา แคมมณี (2552: 370-373) ที่ได้เสนอความคิดเห็นว่าการสอนโดยการใช้ จำลองสถานการณ์ เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมีโอกาฝึกทักษะ กระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้น การนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน วิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จึงช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก

2) จากการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง ใน วิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างก่อนการเรียนรู้กับ หลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอน ที่ผ่อนคลาย โดยให้นักศึกษาได้ฝึกแสดงบทบาทตามที่กำหนดหน้าชั้นเรียน การที่ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมบ่อยๆ ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับแนวความคิดของ Holden (1983: 5) ที่ว่า

สถานการณ์จำลอง ส่วนมากจะอยู่ในรูปของการแก้ปัญหา ใช้เป็นสื่อกระตุ้นผู้เรียน ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมในสถานการณ์นั้น ให้ใช้ทักษะทางภาษาทุกด้านในการรับข้อมูล ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเหมือนกับสถานการณ์ในชีวิตจริงมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารยิ่งขึ้น ตรงกับแนวคิดของ บวรจิต พลจันทร์ (2551: 28) ที่ว่า กระบวนการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิดก็คือ ผู้เรียนจะต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริงที่เขาจะต้องตัดสินใจ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเขาจะมีความพยายามในการคิดและตัดสินใจ การจำลองสถานการณ์เป็นเครื่องมือที่เหมาะสม และสามารถทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน มีประสบการณ์ในกระบวนการตัดสินใจ ช่วยทำให้เกิดกระบวนการคิด ทำให้เขามีความมั่นใจในการแสดงออก สอดคล้องกับแนวคิดของ ดร.ณิ บริจาค (2551: 47) ที่กล่าวว่า ความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูด เกิดจากการที่คนเราได้มีการประเมินระดับความสามารถของตนเองจากการกระทำ และแปลประสบการณ์ที่ผ่านมา จากคำพูดของคนรอบข้างและจากการกระตุ้นทางอารมณ์ แล้วเกิดความรู้สึกมั่นใจว่าตนเองสามารถที่จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งสำเร็จ แม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยก็ตาม สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2552: 370-373) ที่ว่าเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการ ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหาและกระบวนการคิด เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความมั่นใจในการการพูด การคิด การตัดสินใจ ดังนั้น การนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน วิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จึงช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก

3) จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมากได้แสดงออกอย่างอิสระ

ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายอย่างอิสระ ทำให้นักศึกษาเรียนด้วยความสนุกสนาน เกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำกิจกรรม เป็นไปตามแนวคิดของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาควรเป็นการใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรี และริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิริ ภูสาระ. (2545: 165) ที่ว่า ผู้เรียนได้ลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้น จะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน ตรงกับแนวคิดของ อารี สัมหนวี (2543: 15-26) ที่ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นอีกวิธีที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยผู้สอนพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนในการทำกิจกรรมด้วยวิธีการต่างๆ แล้วให้ผู้เรียนลองปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ผู้เรียนที่ได้ฝึกคิดตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆ โดยไม่เสี่ยงอันตราย และสามารถหาทางป้องกันหรือแก้ไขปัญหานั้นไว้ล่วงหน้า เมื่อผู้เรียนไปพบสถานการณ์จริงก็จะแก้ปัญหาได้นอกจากนี้ ยังได้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสนทนาโต้ตอบ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดของผู้อื่น มีความสนุกสนานมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542: 54-55) ที่ว่า กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้อย่างมีพลังเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสรรค์ ด้วยตนเองและได้เห็นผลงานของตนเองที่มีความหมายและสร้างความพึงพอใจส่วนตัวอันจะเป็นแรงจูงใจที่ดี และการมีโอกาสเลือกปฏิบัติในกิจกรรม เมื่อผู้เรียนสนใจงานชิ้นหนึ่งอย่างจริงจัง โอกาสที่ได้หาความรู้ใหม่ๆ ยิ่งมีมากขึ้น สร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับนักศึกษา ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียน ในระดับที่มาก

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย ได้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ผู้สอนต้องเตรียมสถานการณ์จำลองเพื่อใช้ในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการนำไปใช้กับเด็กปฐมวัย ทำให้ต้องใช้เวลาในการเตรียม จึงไม่แน่ใจให้ผู้สอนใช้วิธีนี้ในการสอน

2) การเตรียมกิจกรรมสถานการณ์จำลองตามเนื้อเรื่อง เพื่อให้บทเรียนตื่นเต้นสนุกสนานเร้าใจ เรียกความสนใจของผู้ฟังผู้ชม ด้วยการใช้สื่อหลายๆ ชนิดประกอบการแสดง เช่น ภาพวาดการ์ตูน การแต่งกายเลียนแบบตัวละครในเรื่อง การใช้ดนตรีประกอบ

3) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเพื่อพัฒนาความสามารถ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยสถานการณ์จำลอง ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์และรูปประโยคด้วย

4) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยสถานการณ์จำลอง ผู้สอนควรใช้เวลาสำหรับการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวของนักศึกษาพอสมควร และดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด จนนักศึกษามีความมั่นใจจึงให้แสดงตามบทบาทที่ได้รับ

5) ผู้สอนควรดูแลนักศึกษาให้แสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง อย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกันทุกคน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการใช้สถานการณ์จำลอง กับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น เช่น กระบวนการกลุ่ม หรือแบบมีส่วนร่วม ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุด

2) ควรวิจัยทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน เพื่อให้เป็นการวิจัยที่ครอบคลุมทุกด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณ รศ.ดร.ชนินทร์ วัฒนสินธุ์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้วิจัยมีความก้าวหน้าในการทำงานและการทำวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ ผศ.ปรีชา ธรรมวินทร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประสิทธิ์ คะเลรัมย์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และ ผศ.ชาคริต ชาญชิตปรีชา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารทางวิชาการ และขอขอบคุณ อาจารย์ศตวรรษ มะละแฉม ที่สละเวลามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของงานวิจัยครั้งนี้ และทำให้งานวิจัยชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2544). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา.
- _____. (2554). **คุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน**. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558, จาก www.mukinter.com/index.php/th/aec
- _____. (2555). **นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English Speaking Year 2012**. กรุงเทพมหานคร: ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.

- _____. (2556). การศึกษาสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
- กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ. (2551). การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณสิทธิ์ ไวกะระวิช. (2545). หลักการพูด. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮ้าส์.
- ชไมพร เลิศคณาวนิชกุล. (2550). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดโช สวานานนท์. (2546). จิตวิทยาสำหรับครู และผู้ปกครอง. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ดรุณี บริจาค. (2551). การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความมั่นใจในตนเองของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บวรจิต พลจันทร์. (2551). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.

- สุมิตรา เรือนแป้น. (2546). การใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในความสามารถของตน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (Theories and Techniques in Behavior modification). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542ก). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- อนุดรา สวัสดิ์ศรี. (2550). การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามซัมไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกอนงค์ ปวง. (2550). การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี สันทรวี. (2543). พหุปัญญาในห้องเรียนวิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

Application of four step to success by the Students

of Faculty of Industry and Technology

ประสิทธิ์ ชาระ¹

Prasit Chara¹

สาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี¹

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต สกลนคร

Corresponding Author, Email: charasit@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร โดยจำแนกเพศ ผลการศึกษา และสังกัด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จำนวน 83 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.15, S.D. = 0.71) โดยนักศึกษามีเจตคติด้านวิม้งสามาถที่สุด รองลงมาคือ ด้านจิตตะ ด้านวิริยะ และด้านฉันทะ ตามลำดับ

คำสำคัญ : อิทธิบาท 4

Abstract

The purpose of this study was to Application of four step to success by the Students of Faculty of Industry and Technology, Rajamangala University of Technology Isan Sakonnakhon Campus by sex, grade and department distribution. The samples were collected specifically from the 83 students who studying at the Faculty of Industry and Technology by used a questionnaire to collect an information. The data were analyzed by using SPSS statistics are percentage (percentage), average (mean) value and standard deviation (S.D.). The results showed that: Students opinioned on Application of four step to success by the Students of Faculty of Industry and Technology: The overall students are satisfied at high level (\bar{x} = 4.15, S.D. = 0.71). The most is Investigation, followed by the Mind, Diligence and Passion, respectively.

Keywords: four step to success

บทนำ

คนไทยมีวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับพระพุทธศาสนาอย่างแนบแน่น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่มุ่งเน้นอบรม สั่งสอน ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม สร้างทัศนคติ และค่านิยมที่ดีต่อชนมธรรมนิยม ประเพณีและวัฒนธรรมไทย พระพุทธศาสนามีหลักธรรมที่สำคัญในการแก้ปัญหา อย่างเป็นกระบวนการและมีหนทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างสมบูรณ์ เมื่อ บุคคลใดมีปัญหาต้องจัดการปัญหาให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหตามแนวทางของ พระพุทธศาสนา เพราะการเกิดปัญหาทุกอย่างย่อมต้องมีสาเหตุ หากกระบวนการเพื่อ แก้ปัญหา และทำอย่างไรเพื่อให้ปัญหานั้นหมดไป

อิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น) ด้าน วิริยะ (ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น) ด้านจิตตะ (การเอาใจฝักใฝ่ในสิ่งนั้น) และ ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น) เป็นหลักธรรมที่ช่วยให้ ประสบความสำเร็จทั้งทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต ทำให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ และยังเป็นสิ่งที่พึ่งให้คนอื่นได้อีกด้วย ดังนั้น หลักธรรมอิทธิ บาท 4 จึงเป็นหลักธรรมสำหรับพัฒนาบุคคลให้เป็นคนดีของสังคมทำให้สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข

ในสภาพสังคมปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีบทบาทสำคัญในวงการศึกษาศาสตร์ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน นักเรียน และนักศึกษาที่มี โอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น เป็นสาเหตุต้องห่างจากครอบครัวมุ่งสู่สังคมเมือง ประกอบกับการได้รับข่าวสารด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยขาดการคิดวิเคราะห์ แยกแยะข้อดีข้อเสีย ในส่วนสถาบันการศึกษาพบว่าหลักสูตรการเรียนการสอนชั้น พื้นฐานทุกระดับชั้นยังขาดการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรม จิตสำนึกสาธารณะ และคุณลักษณะของพลเมืองที่ดีให้กับนักเรียน นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นแบบ แผน ในการเรียนการสอนวิชาจริยธรรมมุ่งศึกษาเพียงภาคทฤษฎีแต่ไม่ได้มุ่งเน้นการ ฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง ขาดกระบวนการในการประเมิน และฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรมของผู้สอนส่งผลให้บุคลากรบางส่วนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ดังนั้น การ พัฒนาของเยาวชน นักเรียน และนักศึกษา ด้วยหลักอิทธิบาท 4 จึงเป็นทางเลือก สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเยาวชนไทยในปัจจุบัน เพื่อพัฒนาตนเองและประเทศชาติ ให้ก้าวหน้าไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง มีความเข้าใจในแนวทางของพระพุทธศาสนา สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

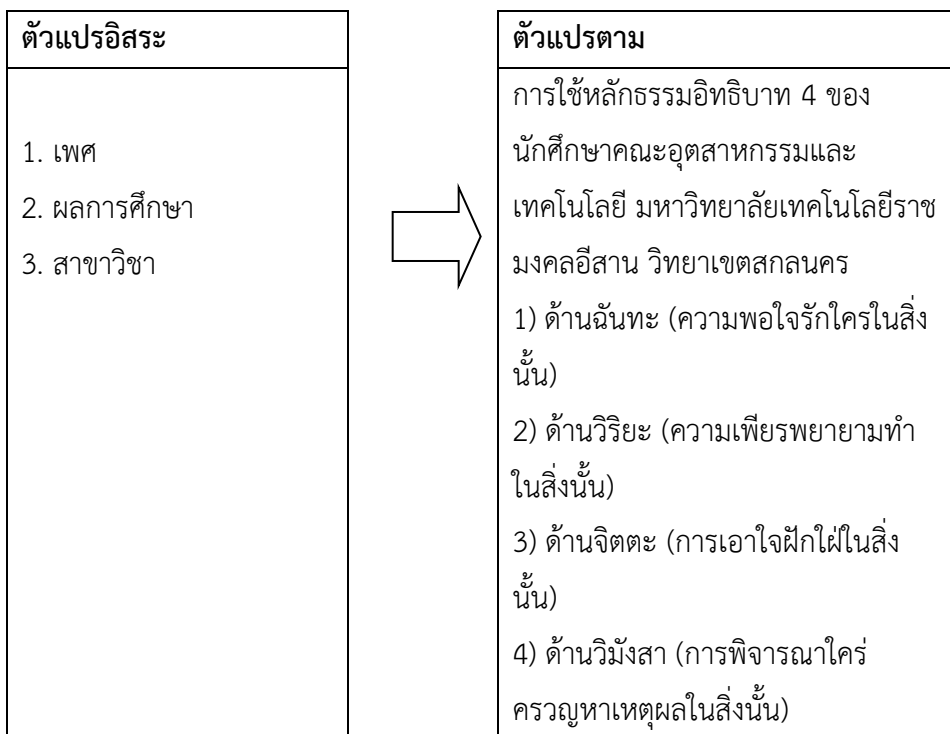
จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อทราบความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ หลักอิทธิบาท 4 ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา เพื่อศึกษาความรู้ความ เข้าใจและเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจระหว่างนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน เพื่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนที่ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้หลักธรรมอริยาบท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการใช้หลักธรรมอริยาบท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา คุณค่าของมนุษย์ : ศิลป์และศาสตร์ในการดำเนินชีวิต คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaires) โดยสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการบรรยายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว นำมาเข้ารหัสตามที่กำหนดไว้ บันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังผลการวิเคราะห์และการอภิปรายผลการศึกษาซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของประชากรที่เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา คุณค่าของมนุษย์ : ศิลป์และศาสตร์ในการดำเนินชีวิต จำนวน 83 คน ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรสถานภาพส่วนบุคคลที่นำมาศึกษา จำแนกตาม เพศ ผลการศึกษา และสังกัด ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์ผลได้ผลแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

รายการ	จำนวน (N = 83)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	34.9
หญิง	54	65.1
ผลการศึกษา		
ต่ำกว่า 1.51	0	0.0
1.51-2.25	4	4.8
2.26-3.00	39	47.0
3.00 ขึ้นไป	40	48.2
สังกัด		
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	1	1.2
สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	9	10.8
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ	57	68.7
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	16	19.3
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาเพศชาย 29 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 ผลการศึกษาส่วนใหญ่ผลการศึกษา 3.00 ขึ้นไป จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาผลการศึกษายู่ระหว่าง 2.26-3.00 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ลำดับสุดท้ายผลการศึกษายู่ระหว่าง 1.51-2.25 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 สังกัดส่วนใหญ่สังกัดสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมาสังกัดสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองถัดมาสังกัดสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และลำดับสุดท้ายสังกัดสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตอนที่ 2 การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ดังตารางที่ 2, 3, 4 และ 5

เจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ผู้วิจัยศึกษาระดับความคิดเห็นของประชากรมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น) 2) ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น) 3) ด้านจิตตะ (การเอาใจใส่ในสิ่งนั้น) และ 4) ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น)

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
1. นักศึกษามีความรักต่องานและหน้าที่ ที่นักศึกษาปฏิบัติอยู่	4.13	0.71	มาก
2. นักศึกษาปรารถนาจะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ	4.23	0.74	มากที่สุด
3. นักศึกษาเต็มใจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	4.07	0.71	มาก
4. นักศึกษารู้สึกสบายใจขณะเรียน	4.02	0.75	มาก
5. นักศึกษาไม่รู้สึغبื่อหน่ายในการเรียน	4.05	0.84	มาก
6. นักศึกษาพอใจที่จะเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4.06	0.75	มาก
7. นักศึกษาภูมิใจที่จะบอกคนอื่นว่านักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยนี้	4.19	0.67	มาก
8. เมื่องานที่ทำบรรลุผลสำเร็จ นักศึกษารู้สึกโปร่งโล่ง ผ่องใสและเบิกบาน	4.17	0.76	มาก

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
9. เมื่อมีผู้กล่าวถึงมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาเรียนอยู่ในทางไม่ดี นักศึกษาจะรับชี้แจงแก้ทันที่	4.13	0.84	มาก
10. แม้ว่ามหาวิทยาลัยอื่นจะมีชื่อเสียงกว่า นักศึกษาก็ยังเลือกเรียนกับมหาวิทยาลัยนี้ต่อไป	4.18	0.68	มาก
รวม	4.12	0.75	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขต สกลนคร ด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D = 0.75) และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นในแต่ละด้านก็พบว่า มีเกณฑ์ อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอันดับแรกคือ นักศึกษาปรารถนาจะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ ($\bar{x} = 4.23$, S.D = 0.74) รองลงมาคือนักศึกษาภูมิใจที่จะบอกคนอื่นว่านักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยนี้ ($\bar{x} = 4.19$, S.D = 0.67) และระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ นักศึกษารู้สึกสบายใจขณะเรียน ($\bar{x} = 4.02$, S.D = 0.75)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น)

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		แปล ผล
	\bar{x}	S.D	
1. นักศึกษาเรียนด้วยความกระตือรือร้น	4.10	0.69	มาก
2. นักศึกษามาเรียนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ	4.18	0.72	มาก
3. นักศึกษาเรียนอย่างต่อเนื่อง ในการที่จะทำให้การเรียน ประสบผลสำเร็จ	4.25	0.64	มากที่สุด
4. การบ้านที่ต้องเร่งทำให้เสร็จ นักศึกษาจะตั้งใจทำให้ เสร็จในเวลาที่กำหนด	4.17	0.71	มาก
5. แม้งานที่นักศึกษาทำจะมีอุปสรรคต่างๆ นักศึกษาก็ไม่ ละความพยายาม	4.10	0.74	มาก
6. เมื่อมีเวลาว่าง นักศึกษามักแสวงหาความรู้เสมอ	4.02	0.80	มาก
7. แม้ว่างานที่ทำจะต้องใช้เวลายาวนานปีจึงจะสำเร็จผล นักศึกษาก็ไม่ท้อถอย	4.18	0.68	มาก
8. เมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน นักศึกษามักจะรีบทำ โดยทันที	4.08	0.61	มาก
9. นักศึกษามักปฏิบัติงานเสร็จสมบูรณ์ตามโครงการหรือ แผนงานที่กำหนดไว้	4.23	0.70	มากที่สุด
10. นักศึกษาได้ทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจในการ ปฏิบัติงานเสมอ	4.12	0.74	มาก
รวม	4.14	0.70	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขต สกลนคร ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.14, S.D = 0.70) และเมื่อพิจารณาเจตคติในแต่ละด้านก็พบว่ามีเกณฑ์อยู่ใน

ระดับมากเป็นส่วนใหญ่ โดยนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอันดับแรกคือ นักศึกษาเรียนอย่างต่อเนื่อง ในการที่จะทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จ ($\bar{x} = 4.25$, S.D = 0.64) รองลงมาคือ นักศึกษามักปฏิบัติงานเสร็จสมบูรณ์ตามโครงการหรือแผนงานที่กำหนดไว้ ($\bar{x} = 4.23$, S.D = 0.70) และระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ เมื่อมีเวลาวางนักศึกษามักแสวงหาความรู้เสมอ ($\bar{x} = 4.02$, S.D = 0.80)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ด้านจิตตะ (การเอาใจฝักใฝ่ในสิ่งนั้น)

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		แปล ผล
	\bar{x}	S.D	
1. นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อถึงเวลา	4.14	0.72	มาก
2. การตรงต่อเวลาและรักษาเวลาในการปฏิบัติงาน นักศึกษามองเห็นว่ามีความจำเป็นมาก	4.25	0.64	มากที่สุด
3. ในการปฏิบัติงาน นักศึกษามีการแบ่งเวลาไว้อย่าง ชัดเจนเสมอ	4.23	0.79	มากที่สุด
4. นักศึกษาควบคุมตนเองให้ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี	4.10	0.71	มาก
5. นักศึกษาปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจเสมอ	4.19	0.74	มาก
6. นักศึกษาถือว่าการรับผิดชอบหน้าที่เป็นสิ่งจำเป็น	4.12	0.65	มาก
7. บางครั้งนักศึกษาศึกษาปฏิบัติงานจนลืมทำภารกิจส่วนตน	4.04	0.83	มาก
8. นักศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดของงานที่ได้รับมอบหมายเสมอ	4.22	0.64	มากที่สุด
9. นักศึกษาตรวจตราดูแลความเรียบร้อยของงานที่ นักศึกษาศึกษาปฏิบัติเสมอ	4.12	0.69	มาก
10. นักศึกษาเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานเสมอ	4.16	0.76	มาก
รวม	4.16	0.72	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ
อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขต
สกลนคร ด้านจิตตะ (การเอาใจฝักใฝ่ในสิ่งนั้น) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{x} =
4.16, S.D = 0.72) และเมื่อพิจารณาเจตคติในแต่ละด้านก็พบว่ามีเกณฑ์อยู่ในระดับ
มาก โดยนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอันดับแรกคือ การตรงต่อเวลาและรักษาเวลา
ในการปฏิบัติงาน นักศึกษาเห็นว่ามีความจำเป็นมาก (\bar{x} = 4.25, S.D = 0.64)
รองลงมาคือ นักศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดของงานที่ได้รับมอบหมาย (\bar{x} =
4.22, S.D = 0.64) และระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ บางครั้งนักศึกษปฏิบัติงาน
จนลืมทำภารกิจส่วนตน (\bar{x} = 4.04, S.D = 0.83)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4
ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหา
เหตุผลในสิ่งนั้น)

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
1. ถ้าปฏิบัติงานแล้วผลที่ได้ไม่ค่อยดี นักศึกษามักจะ แก้ไขให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป	4.13	0.68	มาก
2. นักศึกษามีการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เสมอ	4.06	0.70	มาก
3. นักศึกษาคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วม ชั้นเสมอ	4.18	0.73	มาก
4. นักศึกษามักใคร่ครวญถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้น ก่อนที่จะปฏิบัติงาน	4.13	0.73	มาก
5. นักศึกษาปฏิบัติงานเต็มความรู้ความสามารถ	4.24	0.62	มากที่สุด
6. แม้ว่าการปฏิบัติงานจะบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว แต่ นักศึกษาเห็นว่าต้องพยายามทำให้ดีขึ้นอีก	4.17	0.62	มาก

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
7. นักศึกษาเรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุง การปฏิบัติงาน	4.20	0.71	มาก
8. นักศึกษาคิดหาวิธีการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิด ประสิทธิภาพมากที่สุดเสมอ	4.26	0.59	มากที่สุด
9. นักศึกษามักค้นหาสาเหตุของการปฏิบัติงานที่ไม่ ได้ผล	4.12	0.74	มาก
10. นักศึกษาเรียนรู้วิธีปฏิบัติงานจนเข้าใจก่อนที่จะ ปฏิบัติงาน	4.18	0.72	มาก
รวม	4.17	0.68	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขต สกลนคร ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น) โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D = 0.68) และเมื่อพิจารณาเจตคติในแต่ละด้านก็พบว่ามี เกณฑ์อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอันดับแรกคือ นักศึกษาคิด หาวิธีการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดเสมอ ($\bar{x} = 4.26$, S.D = 0.59) รองลงมาคือ นักศึกษาปฏิบัติงานเต็มความรู้ความสามารถ ($\bar{x} = 4.24$, S.D = 0.62) และระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือ นักศึกษามีการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เสมอ ($\bar{x} = 4.06$, S.D = 0.70)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเจตคติต่อการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ด้านภาพรวม

การใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D	แปลผล
1. ด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น)	4.12	0.75	มาก
2. ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายามทำในสิ่งนั้น)	4.14	0.70	มาก
3. ด้านจิตตะ (การเอาใจใส่ในสิ่งนั้น)	4.16	0.72	มาก
4. ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น)	4.17	0.68	มาก
รวม	4.15	0.71	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่าการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร ด้านภาพรวม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D = 0.71) และเมื่อพิจารณาเจตคติในแต่ละด้านก็พบว่ามีความถี่อยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอันดับแรกคือ ด้านวิมังสา (การพิจารณาใคร่ครวญหาเหตุผลในสิ่งนั้น) ($\bar{x} = 4.17$, S.D = 0.68) รองลงมาคือด้านจิตตะ (การเอาใจใส่ในสิ่งนั้น) ($\bar{x} = 4.16$, S.D = 0.72) และระดับความคิดเห็นต่ำที่สุดคือด้านฉันทะ (ความพอใจรักใคร่ในสิ่งนั้น) ($\bar{x} = 4.12$, S.D = 0.75)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้หลักธรรมอิทธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร โดยจำแนกเพศ ผลการศึกษา และสังกัด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จำนวน 83 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้หลักสูตรมอทิธิบาท 4 ของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D = 0.71) โดยนักศึกษามีเจตคติด้านวิม้งสามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านจิตตะด้านวิริยะ และด้านฉันทะ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาการใช้หลักสูตรอื่นๆ ในการเรียนการสอน
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรคำสอนอื่นๆ

บรรณานุกรม

- นงเยาว์ อุทุมพร วาสนา เพิ่มพูล. (2551). รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการหลักสูตรมอทิธิบาท 4 เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- บัญชา ท่าทอง (2556). ศึกษาการใช้หลักอทิธิบาท 4 พัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย. **วิทยานิพนธ์ พธ.ม. (การบริหารการศึกษา)**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระจිරศักดิ์ บุญฤทธิ์ (2554). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มด้วยหลักอทิธิบาท 4 ที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. **สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระธรรมปิฎก. (ป.อ. ปยุตโต). (2542). **พุทธธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อิทธิปาทีภังค์ สุตตันตภาชนีย์. (2539). **พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ 35**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการ

โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น

Satisfaction of Users with 4G Wireless Network

Services in Khon Kaen

ดุษฎีวัฒน์ แก้วอินทร์¹

Dutsadeewat Kaew-in¹

อัษฎางค์ แสงวงการ²

Atsadang Sawangkarn²

ธนกิจ ไชยมาดี³

Thanakit Chaimadee³

เมธา ศิริประยูรศักดิ์⁴

Metha Siriprayoonsak⁴

เกษมทรัพย์ ดงหงษ์⁵

Kasemsab Donghong⁵

วิรัตน์ นาเมืองรักษ์⁶

Wirat Namuangrak⁶

โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น¹

Mahanakhon Khon Kaen College Establishment Project¹

Corresponding Author, Email: kaewin2515@mail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในจังหวัดขอนแก่น และข้อที่ควรปรับปรุงการให้บริการ 1) ด้านคุณภาพการบริการ 2) ด้านการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ 3) ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ และ4) ด้านคุณค่าตราสินค้า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้ใช้บริการในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำนวนทั้งสิ้น 362 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 1 ฉบับ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจ ในการใช้บริการอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุด คือ ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมา ด้านคุณค่าตราสินค้า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.33 และด้านการบริหารลูกค้าสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับต่ำที่สุด ด้านคุณภาพการบริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.52

2. ผู้ใช้บริการได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบและสิ่งที่ปรับปรุงแก้ไข พบว่า ผู้ประกอบการ ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบสัญญาณ ให้มีความเสถียร มีความเร็วสูง และครอบคลุมพื้นที่ให้บริการอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน ส่วนคุณภาพการบริการควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วย อำนวยความสะดวก ให้มี รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก และจัดหาเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำอย่างเพียงพอ ควรมีการจัดการภายในองค์กรให้มีความชัดเจน แบ่งแยกหน้าที่กันอย่างเหมาะสม และควรคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกหลังการขาย เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจในการใช้บริการต่อไป

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

Abstract

The objectives of the research were to study the satisfaction of user in using 4G mobile phone and to know the services about (1) the service quality, (2) customer relationship management, (3) trust and reliability, and (4) brand equity, classified. The samples were 362 users. The instrument of the research used for collection data was the rating scale questionnaire. The data was analyzed by the statistics,

comprised with frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation, including the descriptive statistics.

The results of the study were found that:

1. The satisfaction of users with 4G wireless network services in Khon Kaen was found to be overall at a high level of the mean 4.40. Considered in each aspects, the user satisfaction with the trust and reliability of 4G wireless network services was found to be at the highest level 4.50, followed by the user satisfaction with the brand equity 4.15, and the user satisfaction with the customer relationship management 4.15, and the user satisfaction with the service quality of 4G wireless network services was found to be at the lowest level 3.52.

2. The recommendations of users of 4G wireless network services in Khon Kaen on problems and issues to be improved were found as the 4G wireless network operators were required to provide all users in the area with the stable hi-speed signaling system, including the standard telecommunication system. In term of the service quality, the 4G wireless network operators were required to provide the users with the up-to-date technology; the 4G wireless network operators were required to serve users with sufficient service officials; and the 4G wireless network operators' internal organizational management and its officials' duties were required to be distinctly separated from each other in order that their 4G customers felt comfortable and confident with their 4G services. Besides, the 4G wireless network operators were required to take after-sales services in consideration, including the management of services, in order that satisfied customers would come back for additional services.

Keywords: Satisfaction, Mobile phone users

บทนำ

ปัจจุบันในโลกของยุคโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในการ ใช้ชีวิต การดำรงชีวิตและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ และมีการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดในปัจจุบันได้ ซึ่งเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารอย่างโทรศัพท์เคลื่อนที่ จึงเรียกได้ว่าเป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำรงชีวิต ทั้งใน ส่วนประชาชนทั่วไปหรือในภาค ส่วนของธุรกิจ (ธนกร โอภาพงพันธ์, 2555) โดยสามารถสังเกตเห็นได้ จากพฤติกรรม ของมนุษย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับเทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ เทคโนโลยีและระบบโทรคมนาคมในปัจจุบันมีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง จำนวนผู้ใช้บริการเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการขยายตัวเป็นจำนวนมากหากเทียบกับในอดีตที่ ผ่านมาใน ประเทศไทยได้นำเทคโนโลยี 4G เข้ามาใช้อย่างไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2556 โดยบริษัททรูมูฟ เอช 4G เป็นเทคโนโลยีที่พัฒนาต่อจาก 3G+ บนความถี่ 2100 MHz เพื่อเพิ่มความเร็วในการรับส่งข้อมูลให้สูงขึ้นเหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการ เล่นอินเทอร์เน็ตผ่านมือถือด้วยความเร็วสูง โดยเฉพาะความเร็วในการอัปโหลด ข้อมูลในปริมาณมาก ซึ่งความเร็วของ 4G สามารถอัปโหลดได้ 50 Mbps ซึ่งดาวน์โหลดได้ 100 Mbps ซึ่งเร็วกว่า 3G เดิม 3-5 เท่า (เก็จวลี ศรีจันทร์, 2557 : 11)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ จะต้องเผชิญกับการ แข่งขันที่เกิดขึ้น เพื่อต้องการรักษฐานผู้บริโภคเดิมของตน เอาไว้ รวมทั้งการเพิ่มส่วนแบ่งจำนวน ผู้บริโภค พร้อมทั้งต้องการหาผู้บริโภคราย ใหม่จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจใน การใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นโดย มุ่งศึกษาไปที่ประเด็นคุณภาพการให้บริการ การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ ความ เชื่อมั่น ไว้วางใจ และคุณค่าตราสินค้า ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในประเด็นนี้จะทำให้ผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการคุณภาพการบริการได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความ เชื่อมั่นไว้วางใจ และรับรู้ถึงคุณค่าของตราสินค้าอันจะนำไปสู่ ความพึงพอใจในการเลือกใช้บริการของผู้บริโภคต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา ของผู้ใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับคุณภาพการบริการ การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ความเชื่อมั่นไว้วางใจ และคุณค่าตราสินค้า

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ผู้ที่ใช้บริการเครือข่าย 4G โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นโดยตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เลือกรจากประชากร ซึ่งเป็น ผู้บริโภค ที่ใช้บริการเครือข่าย 4G โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่ใช้บริการเครือข่าย 4G โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร จากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 74) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 362 คน

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านคุณภาพการบริการ 2) ด้านการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ 3) ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ และ 4) ด้าน

คุณค่าตราสินค้า แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) (ภัทรพร เกษสังข์, 2549) มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข ปัญหา คุณภาพในการให้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

2.1 การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ที่จะใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยจึงกำหนดประเด็นสถานภาพเป็น 5 ประเด็น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แล้วกำหนดรายการ (List) ให้ผู้ตอบตรวจสอบความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

2. การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert ที่จะใช้เก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในจังหวัดขอนแก่นได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4 G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในจังหวัดขอนแก่น

2. กำหนดกรอบแนวคิด และขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถาม ให้สอดคล้องตามนิยามศัพท์เฉพาะ

3. สร้างแบบสอบถามในการวิจัยตามกรอบแนวคิด และนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น

4. นำร่างแบบสอบถามเสนอประธานโครงการด้านการวิจัย และนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุง

การตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

1. เสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อทำการตรวจสอบข้อคำถามให้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข

2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item objective congruence : IOC)

3. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Rovinelli and Hambleton, 1977 อ้างถึงในภัทรพร เกษสังข์, 2549:138) ซึ่งแบบสอบถามนี้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

4. ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

การตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability)

1. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชน ที่ใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพในการให้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นไปคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) (ภัทรพร เกษสังข์, 2549 : 143) ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ พบว่า มีค่าความเที่ยงโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ระหว่าง 0.693 – 0.840

3. ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

4. ตรวจสอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คณะผู้ศึกษาขอหนังสือจากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานคร ขอนแก่น เพื่อความขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น โดยผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง
3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าปรากฏว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติมในแต่ละส่วน เมื่อได้รับข้อมูลครบแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. ระดับพึงพอใจคุณภาพในการให้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (ภัทราพร เกษสังข์, 2549)
3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาเรื่องปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เมื่อศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และ ใช้การถอดบทความเรียง

สำเร็จ และทำการบรรยาย แบบพรรณนาความ (Statistic app) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นต่อการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น มีความพึงพอใจ ในการใช้บริการอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุดคือ ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาคือ ด้านคุณค่าตราสินค้า มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 และด้านการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ ด้านคุณภาพการบริการมีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52

2. ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็น ต่อ การใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นต่อคุณภาพการบริการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุดคือ มีการให้บริการด้วยความรวดเร็วตามพันธกิจของบริษัท อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมา คือ ผู้ให้บริการมีการคิดค่าบริการตรงตามความ เป็นจริงในการใช้งานอย่างชัดเจนและโปร่งใส มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 และ ผู้ให้บริการมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้า มาใช้เพื่อให้บริการแก่ท่ามีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในการ ใช้บริการอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ ผู้ให้บริการมีแรงจูงใจสวัสดิการให้แก่

ผู้รับบริการอย่างทั่วถึงครอบคลุม มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98

3. ผู้ใช้บริการ มีความคิดเห็น ต่อ การใช้บริการเครือข่าย 4G ของ ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นต่อการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุด คือ ผู้ให้บริการให้ความสำคัญในการนำข้อมูลที่ได้รับจากลูกค้าทั้งหมดมาพัฒนาปรับปรุง เพื่อตอบสนองตรงกับความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมา คือ ผู้ให้บริการส่งเสริมการริเริ่มสร้างความรู้สึก เป็นมิตรกับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้ารู้สึกว่าเป็น บุคคลสำคัญ มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 และ ผู้ให้บริการให้ความสำคัญในการจัดทำสินค้า/บริการไว้สำหรับลูกค้าพิเศษเป็น อภิสถิติเฉพาะบุคคลที่มีระยะเวลาการใช้ บริการมายาวนาน มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ ผู้ให้บริการต้องมีจิตสำนึกที่ดีต่อผู้มารับบริการดูแลญาติมิตร มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.10

4. ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็น ต่อ การใช้บริการเครือข่าย 4G ของ ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นต่อความเชื่อมั่นไว้วางใจ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุด คือ ท่านมีความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานเครือข่าย และสัญญาณระบบโทรคมนาคมที่มีความ เสถียรอย่างคงเส้นคงวาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.70 รองลงมาคือ ท่านมีความเชื่อมั่นต่อประสิทธิภาพของเครือข่ายและสัญญาณระบบโทรคมนาคม สามารถตอบสนองต่อผู้บริโภคได้ตรงตาม ความคาดหวัง มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.70 และ ถ้ามีความเชื่อมั่นไว้วางใจในเครือข่ายการส่งสัญญาณในการเชื่อมกับโทรศัพท์ได้ ทุกยี่ห้อเป็นอย่างดี มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.70 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ ถ้ามีความ

เชื่อมั่นไว้วางใจในระบบการให้บริการเครือข่าย 4G มีศักยภาพมากกว่าระบบอื่น อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.10

5. ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็น ต่อ การใช้บริการเครือข่าย 4G ของ ผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่นต่อคุณค่าตราสินค้า โดยภาพรวม มีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการสูงสุด คือ ท่านคิดว่าผู้ให้บริการเครือข่าย 4G เป็นที่ ยอมรับในการใช้งานจากลูกค้า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมา คือ ท่านคิดว่าผู้ให้บริการ 4G เป็นสินค้าที่มีเสถียรภาพเป็นที่น่าพอใจเป็นอย่างยิ่ง มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 และ ท่านคิดว่าผู้ให้บริการเครือข่าย 4G เป็นตรา สินค้าที่ได้รับความนิยมจากลูกค้า มีความพึงพอใจในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20, ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความพึงพอใจในการใช้บริการอยู่ในระดับต่ำที่สุด คือ ท่านคิดว่า ผู้ให้บริการ 4G เป็นสินค้าที่มีราคาไม่แพงที่ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้ทุกระดับ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.80

อภิปรายผลและสรุปผล

ผู้วิจัยนำข้อค้นพบมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นต่อการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น มีความพึงพอใจ ในการใช้บริการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก คุณภาพการบริการส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึก ว่า ผู้ให้บริการพร้อมจะรับผิดชอบและรีบแก้ไขปัญหา หากเกิดความ ผิดพลาดในการให้บริการ มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้เพื่อให้บริการ รวมทั้งการที่ผู้ให้บริการ มีการคิดค่าบริการตรงตามความเป็นจริงในการใช้งานอย่างชัดเจน โปร่งใส และผู้บริโภคสามารถเข้า รับบริการได้ง่ายไม่ยุ่งยาก มีจำนวนสาขาครอบคลุมพื้นที่ พอเพียงพอ การให้บริการ จึงทำให้ คุณภาพ การบริการส่งผลต่อความพึงพอใจซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดของ กนกวรรณ นาสมปอง (2555) ที่กล่าวว่า คุณภาพการให้บริการ คือความสามารถในการตอบสนองความต้องการของธุรกิจ ให้บริการ คุณภาพของบริการเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะสร้างความแตกต่างของธุรกิจให้เหนือกว่าคู่แข่ง ชั้นได้ การเสนอคุณภาพการให้บริการที่ตรงกับความคาดหวังของผู้รับบริการเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำ ผู้รับบริการจะพอใจถ้าได้รับสิ่งที่ต้องการ เมื่อผู้รับบริการมีความต้องการ ณ สถานที่ที่ผู้รับบริการ ต้องการ และในรูปแบบที่ต้องการ

นอกจากนี้ผลการศึกษาคั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ เก็จวลี ศรีจันทร์ (2557) ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการศูนย์บริการ ทูช้อป ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ สี่จี แอลทีอี เครือข่ายทรูมูฟ เอช จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คุณภาพ การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการส่วนในการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะว่าผู้ตอบ แบบสอบถามมีความรู้สึก ว่า ผู้ให้บริการได้ให้ความสำคัญในการนำข้อมูลที่ได้รับจากลูกค้าทั้งหมดมา พัฒนาปรับปรุงเพื่อตอบสนองตรงกับความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด หรือการที่ผู้ให้บริการ จัดเตรียมพนักงานไว้คอยช่วยเหลือลูกค้าและให้คำแนะนำเมื่อลูกค้าร้องขอได้ตลอดเวลา รวมทั้งมีการ ส่งเสริมการริเริ่มสร้างความรู้สึกเป็นมิตรกับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้ารู้สึกว่าเป็นบุคคลสำคัญ และผู้ให้บริการให้ความสำคัญในการจัดทำสินค้า/บริการไว้สำหรับลูกค้าพิเศษเป็นอภิสิทธิ์เฉพาะบุคคล ที่มีระยะเวลา การใช้บริการมายาวนาน จึงทำให้การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ในเขตจังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับแนวคิดของ โกศล พรประสิทธิ์เวช (2552) ที่กล่าวว่า การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมของลูกค้าเป็นกระบวนการตอบสนองให้ลูกค้าเกิดความประทับใจมีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้น นำไปสู่รายได้ผลงานที่ มากขึ้น ในอนาคตการนำข้อมูลที่ได้จาก CRM มาวิเคราะห์วางแผนกลยุทธ์กำหนดนโยบาย การขาย การให้บริการที่เหมาะสมแก่ลูกค้าแต่ละกลุ่ม สินค้าหรืองานแต่ละชนิด ใน การปรับปรุง เพิ่ม/ลด การ ทำงานให้เหลือเท่าที่จำเป็น เพื่อลดค่าใช้จ่ายลง นำข้อมูลที่ได้จากระบบมาใช้ในการตรวจสอบและ ควบคุมภายในได้ง่ายและสะดวกขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษาคั้งนี้ยังมีบางส่วนสอดคล้องกับ การศึกษาของ เตือนใจ

จันทร์หนองสรวง (2554) ศึกษาเรื่อง การบริหารลูกค้าสัมพันธ์มีผลต่อความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่เครือข่ายเอไอเอสในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ ด้านการมีสัมพันธ์ภาพกับลูกค้า ด้านการบริหาร การสื่อสารระหว่างกันด้านการ เข้าใจความคาดหวังของลูกค้าและด้านการเป็น หุ่นส่วน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับ ความจงรักภักดีของลูกค้า ในด้าน ความเชื่อมั่นไว้วางใจ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ตอบ แบบสอบถามมีความรู้สึกเชื่อมั่นต่อการเชื่อมโยงระบบ 4G ความเร็วสูง ความเชื่อมั่น ต่อประสิทธิภาพ ของเครือข่ายและสัญญาณระบบโทรคมนาคมที่สามารถตอบสนอง ต่อผู้บริโภคได้ตรงตามความ คาดหวัง รวมทั้งมีความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานเครือข่าย และสัญญาณระบบโทรคมนาคมที่มีความเสถียร อย่างคงเส้นคงวา และการมีความ เชื่อมั่นเรื่องการครอบคลุมพื้นที่ของสัญญาณ ทั้งพื้นที่ในการโทร และการให้บริการ อินเทอร์เน็ต

สอดคล้องกับแนวคิดของ Parasuraman, Berry & Zeithaml (1991 อ้างถึงใน มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์, 2558) ที่กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือไว้วางใจได้ของผู้บริโภคเกิดจากการที่ องค์การให้การบริการตรงกับสัญญาที่ให้กับลูกค้า การให้บริการ ต้องมีความเหมาะสม และได้ผลลัพธ์ที่ ได้ต้องมีความสม่ำเสมอ จะทำให้ลูกค้ารู้สึก ว่าบริการที่ได้รับนั้นมีความน่าเชื่อถือสามารถให้ความ ไว้วางใจได้ ความน่าเชื่อถือที่เกิด จากความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความสนใจถือเป็นส่วนสำคัญมากที่สุด อย่างหนึ่ง ที่จะส่งผลในการขยายฐานลูกค้าและมีการบอกต่อ นอกจากนี้ผลการศึกษารังนี้ยังมี บางส่วนสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุชา อรุณทองวิไล (2557) ที่ทำการศึกษารื่องความพึงพอใจ ในคุณภาพการบริการและความเชื่อมั่นไว้วางใจส่งผลต่อความภักดีของธุรกิจผู้ให้บริการเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า ความเชื่อถือไว้วางใจได้ ส่งผลต่อความภักดีของธุรกิจผู้ให้บริการเครือข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ และในด้าน คุณค่าตราสินค้าส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตจังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็น เพราะผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกว่า ผู้ให้บริการเครือข่าย 4G เป็นตราสินค้าที่ ถูกใช้งานโดยบุคคลที่เป็นที่รู้จัก ของผู้ตอบแบบสอบถาม การมีความคิดว่าผู้ให้

บริการเครือข่าย 4G เป็นที่ยอมรับในการใช้งานจาก ลูกค้า รวมทั้งความคิดว่าผู้ให้บริการเครือข่าย 4G เป็นตราสินค้าที่ได้รับความนิยมจากลูกค้า และ ความคิดว่าผู้ให้บริการเครือข่าย 4G เป็นตราสินค้าที่มีชื่อเสียง จึงทำให้คุณค่าตราสินค้าส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตจังหวัดขอนแก่น

ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2542 อ้างถึงใน เบญจวรรณ ทองสิงห์, 2554) ที่ได้กล่าวว่า การสร้างคุณค่าให้ตราสินค้านั้นต้องสร้างให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกว่าสินค้าของตราสินค้านั้นแตกต่างจากตราสินค้าอื่น คุณค่าตราสินค้าจึงเกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคมีความคุ้นเคยกับตราสินค้า หรือเกิดความพึงพอใจบางประการซึ่งเกิดขึ้นจากลักษณะตราสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ และแข็งแกร่งในความทรงจำของผู้บริโภค ดังนั้นต้องมีการสื่อสารการตลาดเพื่อสร้างความทรงจำในตราสินค้าอย่าง ต่อเนื่อง และเป็นลักษณะความทรงจำที่ดียิ่งๆ ขึ้นไป ซึ่งในยุคของสังคมข่าวสารไม้อาจจะปฏิเสธได้ว่า ความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับผู้บริโภค คือที่มาของอำนาจและความสำเร็จ นั่นคือสินค้าใดที่ผู้บริโภคได้ยิน ได้เห็นในปริมาณความถี่สูงย่อมเป็นความคุ้นเคยซึ่งจะนำไปสู่ความไว้วางใจ ความชอบ และการตัดสินใจซื้อสินค้าในที่สุด ดังนั้นการสื่อสารการตลาดจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะสร้าง ความรู้สึกที่ดีต่อสินค้าให้เกิดขึ้นในกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษา ความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มีคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริโภคได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข พบว่า

1.1 คุณภาพการบริการ ผู้ประกอบการควรมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเพื่อช่วย อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับบริการ รวมทั้งการบริหารจัดการเรื่องการเข้าใช้บริการของผู้รับบริการ ให้มีความสะดวก รวดเร็ว ไม่ยุ่งยาก และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำและให้บริการผู้รับบริการอย่าง เพียงพอ เพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจต่อการรับบริการของผู้ให้บริการ

1.2 การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ ผู้ประกอบการ ควรมีการอำนวยความสะดวกหลังการขาย รวมทั้งการจัดการระบบการให้บริการต่างๆ ให้มีความชัดเจน สะดวกต่อการใช้บริการ และที่สำคัญคือ เรื่องของการให้บริการที่ตรงเวลา และมีมารยาทที่ดีของพนักงานในการให้บริการ เพื่อให้ลูกค้า ผู้รับบริการ เกิดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ

1.3 ความเชื่อมั่นไว้วางใจ ผู้ประกอบการ ควรมีการให้ความสำคัญกับมาตรฐานเครือข่าย และสัญญาณระบบโทรคมนาคมที่มีความเสถียร มีความเร็วสูง และครอบคลุมพื้นที่ให้บริการอย่างทั่วถึง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อผู้ให้บริการได้ตรงตามความคาดหวัง

1.4 คุณค่าตราสินค้า ผู้ประกอบการต้องมีการจัดการภายในองค์กร ให้มีความชัดเจน แบ่งแยกหน้าที่กันอย่างเหมาะสม ให้สอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจ เพื่อให้ลูกค้าผู้รับบริการเกิด ความรู้สึกสบายใจ และไว้วางใจในการใช้บริการ อันจะทำให้ผู้ใช้บริการรู้ถึงคุณค่าของตราสินค้าต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเลือกใช้บริการ เพราะในปัจจุบันนี้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้บริการเครือข่าย 4G มีการแข่งขันกันเพราะจะได้เข้าใจถึงการรับรู้และความต้องการของ ลูกค้าผู้รับบริการมากขึ้น

2.2 ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของลูกค้า ผู้รับบริการ เพื่อเป็นการนำผลที่ได้พัฒนาแนวโน้มของธุรกิจ ให้ตรงความต้องการของลูกค้าผู้รับบริการได้อย่างถูกต้อง

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับธุรกิจโทรศัพท์เคลื่อนที่เครือข่ายต่างๆ เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างของปัจจัยอื่นๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อไป

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ นาสมปอง. (2555). **สภาพการให้บริการการศึกษาทางอินเทอร์เน็ตงานส่งเสริมวิชาการและงาน ทะเบียน มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). **หลักสถิติ**. พิมพ์ครั้งที่ 8 : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2548). **การใช้SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 6. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เก็จวลี ศรีจันทร์. (2557). **คุณภาพการให้บริการศูนย์บริการทูลุข้อปที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสี่จี แอลทีอี เครือข่ายทรูมูฟ เอช จังหวัดเชียงใหม่**. การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- โกศล พรประสิทธิ์เวช. (2552). **สร้างยอดขายอันดับ 1 ด้วย Prosoft CRM**. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดีจำกัด.
- เดือนใจ จันทร์หนองสว่าง.(2554). **การบริหารลูกค้าสัมพันธ์มีผลต่อความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่เครือข่ายเอไอเอสในเขตกรุงเทพมหานคร**. การศึกษาเฉพาะบุคคลปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธนกร โอภาพงพันธ์. (2555). **การศึกษาพฤติกรรมในการเลือกใช้เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษาปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทรภาพร เกษสังข์. (2549). **การวิจัยทางการศึกษา**. เลย : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

มะลิวัลย์ แสงสวัสดิ์. (2558). ปัจจัยความเชื่อมั่นและความภักดี ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการห้างสรรพสินค้า กรณีศึกษาห้างสรรพสินค้าชั้นนำในกรุงเทพมหานคร คุณภาพการบริการความไว้วางใจ.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เสรีวงษ์มณฑา .(2554). การรับรู้คุณค่าตราสินค้าของผู้บริโภคผ่านอัตลักษณ์ตราสินค้าบนถุงช้อปปิ้งเชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, อนุชา อรุณทองวิไล. (2557). ความพึงพอใจในคุณภาพการบริการและความเชื่อมั่นไว้วางใจส่งผลต่อความภักดีของธุรกิจผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่. การศึกษาเฉพาะบุคคล ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

Parasuraman, Berry & Zeithaml. (1991). Refinement and reassessment of the SERVQUAL scale. *Journal of Retailing*, 67, 420-440.

วารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 | กรกฎาคม – ธันวาคม 2562

พฤติกรรม การตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
Consumer's Behavior of Decision-making in Consuming Northeastern
Food in Mueang Udon Thani Municipality, Udon Thani

ดุษฎีวัฒน์ แก้วอินทร์¹

Dutsadeewat Kaew-in¹

ธนกิจ ไชยมาดี²

Thanakit Chaimadee²

มธา ศิริประยูรศักดิ์³

Metha Siriprayoonsak³

เกษมทรัพย์ ดงหงษ์⁴

Kasemsab Donghong⁴

วิรัตน์ นาเมืองรักษ์⁵

Wirat Namuangrak⁵

ทศพร พรหมเทศ⁶

Thotsaporn Promtet⁶

โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น¹

Khon Kaen University College Establishment Project¹

Corresponding Author, Email: kaewin2515@mail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี และศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการร้านอาหารอีสาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัจจัยส่วนบุคคลในการตัดสินใจในการบริโภคอาหารอีสาน มีการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีการตัดสินใจสูงสุด คือ ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาคือ ด้านช่องทางการจำหน่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ส่วนด้านที่มีการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.88 2. ผู้บริโภคอาหารอีสานให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจบริโภคสรุปผลได้ว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารควรคำนึงถึงความสะดวกสบายใหม่ของอาหารอยู่เสมอ มีวันเดือนปีที่ผลิตและวันหมดอายุที่ชัดเจน ควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพของอาหาร และควรมีการอบรมให้พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับอาหารภายในร้านให้คำแนะนำกับลูกค้าได้รวมถึงกิจกรรมการตลาดเพิ่มเติมให้บริการแก่ลูกค้า นอกจากนี้ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับบรรยากาศของร้านตกแต่งร้านให้ดูสวยงามแลดูสะอาดอยู่ตลอดเวลาและควรมีสถานที่จอดรถอย่างเพียงพอ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการตัดสินใจ, การบริโภคอาหารอีสาน, จังหวัดอุดรธานี

Abstract

The research was to study the consumer's behavior of decision-making in consuming Northeastern food in Mueang Udon Thani Municipality, Udon Thani, and to study the recommendations on solving problems of Northeastern food restaurants, classified. The samples of 400 respondents. The research statistics used for the data analysis were comprised of frequency distribution, percentage, arithmetic mean and standard deviation, including the descriptive statistics. The results of this study were found that 1. The personal factor influencing the consumer's decision-making behavior in consuming Northeastern food, was found to be overall at a high level of the mean 4.03. Considered in each aspect, it was found to be at a high level in all aspects, and the personnel aspect was found to be at the highest level of the mean 4.20, followed by the distribution channel 4.11 and the process

of decision-making was found to be at the lowest level of the mean 3.88. 2. The recommendations from consumers having Northeastern food, were summarized that Northeastern food restaurants were regularly required to pay attention to clean and fresh food, the manufactured date and the expiration date of food were clearly required to be informed, and the reasonable prices of food were required suitable for the quality of food. The personnel was also found an important issue for Northeastern food restaurant owners, who were required to provide their employees with training courses in order that their employees were able to know about the restaurant's food, to keep working hard, and to provide customers with a willingness on services. Besides, what Northeastern food restaurant owners should pay attention was the restaurant with an attractive atmosphere, graceful decoration, cleanness and sufficient space for car parking.

Keywords: Decision behavior, Consuming Northeastern Food, Udon Thani Province

บทนำ

ธุรกิจร้านอาหาร นับเป็นธุรกิจเชื่อมโยง จากธุรกิจสถาบันกวดวิชา ธุรกิจห้องพัก ธุรกิจอาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มนุษย์จำเป็นต้องได้รับในการดำรงชีวิต อาหารมีการดัดแปลงและวิวัฒนาการอยู่เสมอ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและวิถีการดำเนินชีวิตของคนแต่ละกลุ่มรวมทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในการประกอบอาหารต่างๆเช่นการใช้เตาอบเตาปิ้ง-เตาย่าง ไมโครเวฟหม้ออบความดันเป็นต้นอาหารที่ดีไม่ได้หมายความว่าอาหารที่มีรสชาติดีเท่านั้นแต่ต้องเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการเหมาะสมกับวัยคนไทยเป็นชนชาติที่นิยมรับประทานอาหารรสจัดหรือรสแซ่บ อาหารไทยส่วนมากจึง

ต้องมีเครื่องปรุงหลายอย่างที่ช่วยเสริมรสชาติอาหารซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรุงให้อาหารนั้นอร่อยจริงๆและยังต้องมีกรรมวิธีและเทคนิคมากมายที่จะปรุงอาหารให้อร่อยจึงต้องอาศัยทั้งการเรียนรู้ประสบการณ์และความชำนาญของผู้ประกอบอาหารเพื่อให้อาหารนั้นอร่อยถูกปากและแลดูสวยงามน่ารับประทาน

ปัจจุบันจังหวัดอุดรธานีมีความเติบโตเพิ่มมากขึ้นในหลายๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านสังคมภายในจังหวัด และที่เด่นชัดที่สุดประการหนึ่งคือ ด้านเศรษฐกิจเพราะมีการขยายตัวของธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาทำให้ ธุรกิจกวตวิชาจากส่วนกลางเข้ามาเปิดสาขามากมายภายในจังหวัด เพื่อรองรับนักเรียนทั้งภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกทั้งจังหวัดอุดรธานีมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมการคมนาคมขนส่งที่สะดวกมีประชากรอาศัยจำนวนมาก ทำให้จังหวัดอุดรธานีมักถูกเลือกเป็นสถานที่ในการประชุม สัมมนา และงานแสดงสินค้า ทั้งระดับภูมิภาคและระดับประเทศ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากความพร้อมของธุรกิจห้องพักอีกด้วย ซึ่งปัจจุบัน ธุรกิจห้องพักในจังหวัดขอนแก่นได้เติบโตอย่างมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนที่สัญจรทั่วไป

การจัดประชุม งานสัมมนา และงานแสดงสินค้าต่างๆ เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญและโดดเด่นของจังหวัดอุดรธานีซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี เกือบทั้งหมด และได้สร้างเม็ดเงินสะพัดให้กับวงการธุรกิจและธุรกิจต่อเนื่องจำนวนมาก (ธุรกิจร้านอาหาร) ในปี 2554 พบว่า ธุรกิจกวตวิชา ธุรกิจให้บริการห้องพัก (หอพัก อพาร์ทเมนท์ และโรงแรม) และธุรกิจจัดประชุมสัมมนาสามารถทำเงินสะพัดได้รวมกันถึง 2,447.- ล้านบาท และสามารถทำเงินสะพัดสำหรับธุรกิจเชื่อมโยง (ธุรกิจร้านอาหาร) เป็นเงินสูงถึง 4,005.- ล้านบาท ซึ่งเป็นยอดเงินที่สูงกว่าธุรกิจหลักถึงสองเท่าตัวโดยเฉพาะในเขตเทศบาลนครอุดรธานี นอกจากนี้ธุรกิจดังกล่าวแล้วยังถือเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การค้า พาณิชยกรรม และการลงทุนของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของเทศบาลนครอุดรธานี อยู่ในรูปของการพัฒนาเศรษฐกิจเมืองที่มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการและประชาชน มีนักลงทุนและ

ผู้ประกอบการที่ต้องการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนที่อยู่ต่างอำเภอและต่างจังหวัด เดินทางเข้ามาทำงานมากขึ้นเรื่อยๆ (เทศบาลนครอุดรธานี , 2558) ซึ่งประชาชนที่เข้ามาทำงานและศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี นั้น ย่อมมีความต้องการบริโภคอาหารตามมา

จากความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมปัจจุบันมีผลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้นทั้งในด้านความเร่งรีบในชีวิตประจำวันการทำงานแข่งกับเวลา จึงทำให้การจัดอาหารเองมีน้อยลงอีกทั้งการแสวงหาความสุขสนุกสนานในครอบครัวหรือในกลุ่มเพื่อนฝูงและความต้องการเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อผ่อนคลายความเครียดของประชาชนเป็นด้วยเหตุนี้การพึ่งพาร้านอาหารและแนวโน้มของการออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านจึงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับการขยายตัวของธุรกิจภาคต่างๆ และเนื่องจากอาหารอีสานเป็นอาหารยอดนิยมชนิดหนึ่งสำหรับคนไทยทุกชนชั้นของสังคมโดยมีให้เลือกรับประทานอย่างหลากหลายเมนูด้วยรสชาติที่จัดจ้านเปรี้ยวเผ็ดเค็มหวานผสมกันอย่างกลมกล่อมและเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการมีสารอาหารครบถ้วนให้ประโยชน์ต่อสุขภาพจึงทำให้อาหารอีสานมีเสน่ห์ดึงดูดผู้บริโภคให้ไม่เบื่อชวนให้รับประทานอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการร้านอาหารอีสานที่สนใจจะลงทุนเปิดกิจการร้านอาหารอีสานเพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจการให้ดีขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่ตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานได้เพื่อเป็นการเพิ่มกำไรให้กับกิจการของตนเองได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการร้านอาหารอีสานในเขตจังหวัดอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548 : 74) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คนสำรองไว้ 4% รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400.4 หรือ 400 คน

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคเลือกบริโภคอาหารอีสาน เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ลักษณะของคำถามประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยแต่ละข้อคำถามมีระดับการตัดสินใจ 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาเรื่องปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

2.1 การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ที่จะใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยจึงกำหนดประเด็นสถานภาพเป็น 5 ประเด็น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แล้วกำหนดรายการ (List) ให้ผู้ตอบตรวจสอบความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

2. การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert ที่จะใช้เก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

2. กำหนดกรอบแนวคิด และขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องตามนิยามศัพท์เฉพาะ

3. สร้างแบบสอบถามในการวิจัยตามกรอบแนวคิด และนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

4. นำร่างแบบสอบถามเสนอประธานโครงการด้านการวิจัย และนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุง

การตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

1. เสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อทำการตรวจสอบข้อคำถาม ให้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข

2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item objective congruence : IOC)

3. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Rovinelli and Hambleton, 1977 อ้างถึงใน ภัทรพร เกษสังข์, 2549 : 138) ซึ่งแบบสอบถามนี้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

4. ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง การตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability)

1. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ไปคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ภัทรพร เกษสังข์, 2549:143) ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ พบว่า มีค่าความเที่ยง โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ระหว่าง .797– .974

3. ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

4. ตรวจสอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คณะผู้ศึกษาขอหนังสือจากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครอุดรธานี เพื่อความขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่กำลังบริโภคอาหารจากร้านอาหารอีสานที่ขออนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 20 ร้าน โดยเลือกเก็บข้อมูลจากผู้บริโภค ร้านละ 20 คน โดยผู้

ศึกษาอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าปรากฏว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติมในแต่ละส่วน เมื่อได้รับข้อมูลครบแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่(Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ระดับต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาลนครอุดรธานี เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (ภัทรพร เกษสังข์, 2549)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาเรื่องปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เมื่อศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และ ใช้การถอดบทความเรียงสำเร็จ และทำการบรรยาย แบบพรรณนาความ (Statistic app) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานในเขตเทศบาล

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลในการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหาร โดยภาพรวม มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีการตัดสินใจสูงสุดคือ ด้านด้านบุคลากร มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาคือ ด้านช่องทางการจำหน่าย มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านลักษณะทางกายภาพ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ด้านราคา มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านด้านผลิตภัณฑ์ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 และด้านการส่งเสริมการตลาด มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการให้บริการ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88

2. จากข้อเสนอแนะ จากการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้มีคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริโภคได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งลำดับตามความถี่พบว่า ลำดับแรก คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ในประเด็น “อาหารต้องสะอาด” รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ในประเด็น “กิริยาของพนักงานควรพูดจาสุภาพ มีมารยาท มีใจรักในงานบริการ” ลำดับที่ 3 คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในประเด็น “สถานที่ตั้งของร้านต้องเข้าถึงได้สะดวก ไม่ควรอยู่ในซอยคับแคบ” ส่วนด้านที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ ในประเด็น “ภายในร้านต้องสะอาด ไม่ต้องหุรหรามากนัก” ดังนั้นผู้ประกอบการควรเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของร้านให้เป็นที่พอใจขึ้นทุกด้านตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยนำข้อค้นพบมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ผู้บริโภคอาหาร มีพฤติกรรมการตัดสินใจในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหาร โดยภาพรวม มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการตัดสินใจสูงสุดคือ ด้านบุคลากร รองลงมาคือ ด้านช่องทางการจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการให้บริการตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสานนั้น ผู้บริโภคอาหารได้คำนึงถึงด้านบุคลากร มาประกอบกับการเลือกร้านอาหารเพราะผู้บริโภคพิจารณาว่าพนักงานนั้น ต้องมีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย มีความกระตือรือร้น รวดเร็วในการบริการ บริการด้วยใจรักเป็นกันเองและพนักงานมีความรู้ในรายการอาหาร/ เครื่องดื่มที่มีเพียงพอต่อการให้บริการ ซึ่งบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างความแตกต่างให้กับธุรกิจ เป็นผู้ขับเคลื่อนให้กับทางผู้ประกอบการ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ซึ่งคุณภาพในการให้บริการต้องอาศัยการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่าง เหนือคู่แข่ง ดังนั้นพนักงานจึงต้องมีความรู้ความชำนาญในสายงาน มีทัศนคติที่ดี มีบุคลิกภาพและการแต่งกายที่ดีสร้างความน่าเชื่อถือ มีมนุษยสัมพันธ์มีความเสมอภาคในการให้บริการเพื่อสร้างความรู้สึกประทับใจให้กับลูกค้า

สอดคล้องกับชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2549 : 63 -83) ได้กล่าวถึงส่วนประสมทางการตลาดบริการเกี่ยวกับพนักงานว่าพนักงานประกอบด้วยบุคคลทั้งหมดในองค์กรที่ให้บริการนั้น ซึ่งจะรวมตั้งแต่เจ้าของผู้บริหารพนักงานในทุกระดับ ซึ่งบุคคลดังกล่าวทั้งหมดมีผลต่อคุณภาพของการให้บริการ พนักงาน ผู้ให้บริการเป็นบุคคลที่ต้องพบปะและให้บริการลูกค้าโดยตรง และพนักงานในส่วนสนับสนุนก็จะทำบริเวรรอบ ที่ให้การสนับสนุนงานด้านต่างๆ ที่จะทำให้การบริการนั้นครบถ้วนสมบูรณ์ พนักงานขององค์กรที่ให้บริการจะมีทั้งพนักงานที่ทำงานพบกับลูกค้าโดยตรง

(พนักงานส่วนบริเวณรอบ) กับพนักงานของที่ทำงานสนับสนุน (พนักงานส่วนหลัง) เพื่อให้พนักงานส่วนให้บริการส่งมอบบริการอย่างมีคุณค่าให้ลูกค้าจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ได้ งานทั้งสองส่วนจะต้องสมบูรณ์สอดคล้องประสานกันอย่างราบรื่น

นอกจากผู้บริโภคอาหารจะคำนึงถึงบุคลากรแล้ว ประเด็นในการตัดสินใจในการบริโภคอาหารอีสาน ด้านช่องทางการจำหน่าย เป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกทำเลที่ตั้งของร้านผู้บริโภคมักจะตัดสินใจ เพราะทำเลที่ตั้งของร้านต้องสะดวกในการเดินทาง มีที่จอดรถเพียงพอ ป้ายชื่อร้านอาหารเป็นจุดเด่นสังเกตได้ง่ายระยะเวลาการเปิด-ปิดร้านและสามารถติดต่อได้สะดวก เช่น มีโทรศัพท์ เพื่อสั่งอาหารไว้ได้นอกจากต้องพิจารณาว่าทำเลที่ตั้งของร้านจะต้องสะดวกในการเดินทางไปร้านแล้ว ความสะอาดในร้านต้องมีการมีที่นั่งเพียงพอ ตกแต่งสวยงาม น่ารับประทานอาหาร อาจจะไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ต้องมีความสะอาด บรรยากาศดีอยู่ตลอดเวลา และในส่วน of ราคาอาหารผู้บริโภคที่เลือกรับประทานอาหารอีสาน อาจเป็นเพราะว่าอาหารอีสาน มีราคาถูกกว่าที่อื่น ผู้ประกอบการควรมีการแสดงป้ายราคาที่ชัดเจน รายการอาหารตรงตามป้ายราคา มีการชำระค่าอาหารด้วยบัตรเครดิต และราคาเหมาะสมกับคุณภาพของอาหารรวมถึงการตัดสินใจของผู้บริโภคที่คำนึง ด้านผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคจะต้องพิจารณาเกี่ยวกับอาหารนั้นจะต้องมีให้เลือกอย่างหลากหลาย รสชาติของอาหารต้องอร่อย มีการจัดวางและตกแต่งที่สวยงาม และมีความสดใหม่สะอาดอยู่เสมอ มีคุณสมบัติต่อสุขภาพร่างกาย เพราะลูกค้าไม่ได้ต้องการเพียงตัวสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยังต้องการประโยชน์หรือคุณค่าอื่นที่ได้รับจากการซื้อสินค้าและบริการของธุรกิจบริการด้วย

สอดคล้องกับทัศนะของ Adrian (1933 อ้างถึงใน ณิชพัฒน์ วชิรชัยเกียรติ, 2552: 10) สรุปไว้ว่าผลิตภัณฑ์ การบริการเป็นผลิตภัณฑ์ของธุรกิจบริการ ซึ่งครอบคลุมทุกอย่างของสินค้า และทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดเตรียมไว้บริการลูกค้า เนื่องจากลูกค้าไม่ได้ต้องการเพียง ตัวสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยังต้องการประโยชน์หรือคุณค่าอื่นที่ได้รับจากการซื้อสินค้าและบริการของธุรกิจบริการด้วย

และสิ่งสำคัญอีกประเด็นที่ผู้บริโภคอาหาร มีพฤติกรรมการตัดสินใจในการบริโภคอาหารอีสาน คือ การส่งเสริมการตลาด ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางร้าน จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ มีการทดลองให้ชิมฟรีสำหรับเมนูใหม่ ๆ มีการทำบัตรสมาชิก มีบัตรสะสมยอดเพื่อแจกรางวัลหรือรับส่วนลด และมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องจากทางร้าน

ในด้านกระบวนการให้บริการโดยภาพรวม มีการตัดสินใจที่ผู้บริโภคเลือกอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากทางร้านมีวิธีการในการดำเนินงานขั้นตอนต่างๆ ของงานที่ใช้ในการบริการมีบิลเก็บเงินที่แสดงให้เห็นถึงความชัดเจน บริการรวดเร็ว คล่องแคล่วและถูกต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สิน มีพนักงาน คอยบริการในการจอดรถ มีบริการรับรองโต๊ะล่วงหน้าการบริการจัดส่งอาหารถึงบ้าน และผลการศึกษาดังกล่าว ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจติมา ลุมภักดี และไกรชิต สุตะเมือง (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ร้านอาหารบุฟเฟต์ของผู้บริโภควัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ให้ส่วนสำคัญกับปัจจัยด้านราคามีมาตรฐาน ทำเลที่ตั้งเดินทางไปมาสะดวก พนักงานคอยแนะนำบริการให้ลูกค้า อาหารมีให้เลือกหลากหลาย ความประทับใจในการให้บริการ อยากกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป ความรู้สึกที่ร้านอาหารที่ใช้อยู่เป็นมืออาชีพ และการมีความสุขที่ได้ตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านนี้ถูกต้อง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร มิตรภานนท์ (2558) ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่มีอายุระหว่าง 26 - 40 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท อิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อคือ ตัวเองค้นหาแหล่งข้อมูลจากโฆษณาในอินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารเพื่อสุขภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญมากที่สุด เรื่องรสชาติอาหารเพื่อสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญมากที่สุด เรื่องมารยาท และอัธยาศัยของพนักงาน ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายให้

ความสำคัญมากที่สุด เรื่องหาซื้อง่าย ทุกที่ ทุกเวลา ด้านราคา ให้ความสำคัญมากที่สุด เรื่องราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษา พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้

จากที่ประชาชนให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นการสำรวจตามปัจจัยส่วนบุคคลในการตัดสินใจของผู้บริโภคอีสานนั้นได้แบ่งเป็นด้านทั้งจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาร้านของผู้ประกอบการ ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็น อาหารต้องสะอาด เนื่องจากความสะอาดเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากเพราะเมื่อรับประทานเข้าไปหากอาหารไม่สะอาด ไม่สุก ร่างกายของผู้บริโภคก็อาจจะได้รับเชื้อโรคหรือสิ่งสกปรกเข้าร่างกายไปโดยที่ไม่รู้ตัว ซึ่งอาจจะทำให้ผู้บริโภคได้รับอันตรายจากเชื้อโรคและสิ่งสกปรก ไม่เพียงแค่อาหารต้องสะอาดเท่านั้น เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้ประกอบอาหาร ภาชนะที่ใช้บรรจุอาหารก็ต้องสะอาดด้วยเช่น ทางผู้ประกอบการควรคำนึงถึงเรื่องความสะอาดของอาหารอย่างมาก

1.2 ด้านราคา ประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็น ราคาอาหารแพงเกินไป ควรมีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ และท้องถิ่น ในเรื่องของราคาอาหารที่แพงเกินไป ทำให้ลูกค้าบางรายไม่สามารถซื้อได้ และควรมีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ และท้องถิ่น หากราคาแพงแล้วคุณภาพไม่เหมาะสมกับราคาก็จะทำให้เสียลูกค้าบางรายไปได้ เพราะลูกค้าอาจจะหาร้านอื่นที่คุณภาพคล้ายคลึงกันแต่ราคาเท่ากันจะทำให้ผู้ประกอบการเสียลูกค้า และอาจจะทำให้รู้ค่ารู้สึกเหมือนโดนเอาเปรียบเพราะทางร้านอาจจะเอากำไรมากจนเกินไป ซึ่งทางร้านควรจะลดราคาให้เหมาะสมกับคุณภาพ และท้องถิ่น หรือไม่ก็ควรที่จะเพิ่มคุณภาพของอาหารให้เหมาะสมกับราคา

1.3 ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็น สถานที่ตั้งของร้านต้องเข้าถึงได้สะดวก ไม่ควรอยู่ในซอยคับแคบ ที่ตั้งร้านควรย้ายออกมาตั้งหรือหาพื้นที่ในที่ที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกและมีที่จอดรถที่เพียงพอเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า ไม่ควรไปอยู่ในซอยที่คับแคบและหายากเพราะมีข้อเสียในการเดินทางไปถึง เพราะในซอยคับแคบนั้นเดินทางไม่สะดวกและลูกค้าบางรายอาจจะหลงทางก็เป็นได้

1.4 การส่งเสริมทางการตลาดประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็น จัดทำบัตรสมาชิก เพื่อสะสมแต้ม หรือมีส่วนลดสำหรับสมาชิก เป็นอีก กลยุทธ์หนึ่งที่ร้านอาหารควรจัดเพื่อดึงดูดลูกค้าให้มารับประทานอาหารในร้านมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดทำบัตรสมาชิกเพื่อสะสมแต้ม มีส่วนลดสำหรับสมาชิก หรือการจัดโปรโมชั่นต่างๆ เป็นสิ่งที่ร้านอาหารควรคำนึงถึงอย่างยิ่ง การทำอย่างนี้ไม่เพียงแต่เรียกลูกค้าให้มารับประทานอาหารในร้านมากยิ่งขึ้นเท่านั้นแต่ยังเป็นการคืนกำไรให้กับลูกค้าอีกด้วย

1.5 ด้านกระบวนการให้บริการประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็นการปรุงอาหารอีสานต้องปรุงสดๆ เช่น ลาบ ก้อยดิบ ยำกุ้งเต้น ส้มตำ ยำหอยแครง เป็นต้น จำเป็นต้องปรุงสดๆ เท่านั้น หากปรุงทิ้งไว้แล้วนำมารับประทานอาจจะทำให้เกิดอาการอาหารเป็นพิษ อุจจาระเป็นน้ำ ปวดมวนท้องรุนแรงเฉียบพลัน บางครั้งมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน เป็นไข้และปวดศีรษะ เพราะฉะนั้นร้านอาหารควรปรับปรุงการปรุงอาหารให้เป็น การปรุงสดๆ เท่านั้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อลูกค้าและชื่อเสียงของทางร้านอีกด้วย เพราะหากลูกค้ารับประทานอาหารจากทางร้านแล้วมีอาการอาหารเป็นพิษ อาจจะ ทำให้ทางร้านเสียลูกค้าและรายได้อีกด้วย

1.6 ด้านบุคลากรประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็น กิริยาของพนักงานควรพูดจาสุภาพ มีมารยาท มีใจรักในงานบริการ ในด้านงานบริการผู้ที่ให้บริการนั้นต้องมีใจรักในบริการทางร้านควรอบรมกิริยา มารยาทของพนักงาน ก่อนที่ให้มารับบริการลูกค้า เช่น ไม่ควรวางจานที่นำมาเสิร์ฟแรง ควรพูดจาให้น่าฟัง ไม่ควรพูดจากระแทกเสียง

ควรยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นต้น เพื่อที่ภาพลักษณ์ของทางร้านจะได้ไม่ดูแย่ เป็นเรื่องที่ทางร้านควรปรับปรุงและตระหนักถึงความสำคัญ

1.7 ด้านลักษณะทางกายภาพ ประชาชนผู้มาบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี มีข้อเสนอแนะในประเด็นภายในร้านต้องสะอาดไม่ต้องหุหรามากนัก ความสะอาดในร้านอาหารเป็นสิ่งที่ร้านควรคำนึงถึงเป็นลำดับต้นๆ เพราะหากในร้านอาหารมีแมลงสาบหรือหนูโผล่มาให้เห็น ลูกค้าก็จะคิดว่าอาหารที่รับประทานนั้นไม่สะอาดเป็นแน่ ทางร้านควรปรับปรุงเรื่องความสะอาดอย่างมากในร้านไม่จำเป็นต้องหุหรามากแต่ไม่ควรมีเศษอาหารหล่นตามพื้น โต๊ะสกปรก มีสัตว์ในร้าน เพียงเท่านี้ร้านอาหารก็จะดูสะอาดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารอีสาน ในเขตเทศบาลจังหวัดอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดังกล่าว

2.2 ควรศึกษาถึงการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารภาคอื่น ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). การใช้SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.

พิมพ์ครั้งที่ 6. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิจติมา ลุ่มภักดี และไกรชิต สุตะเมือง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ร้านอาหาร บุฟเฟ่ต์ของผู้บริโภควัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุนการตลาด และการบริหารธุรกิจ, 2(4), 19-34.

ชัยสมพล ชาวประเสริฐ. (2549). การตลาดบริการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ส.เอเซียเพรส.

ณธีพัฒน์ วชิรชัยเกียรติ. (2552). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือก**

เรียนดนตรีสากลของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เทศบาลนครอุดรธานี. (2558). <http://udoncity.dungbhumi.com/public4/content.2>

ปิยะพร มิตรภานนท์. (2558). **พฤติกรรมและปัจจัยการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร**

เพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ บัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ภัทรพร เกษสังข์. (2549). **การวิจัยทางการศึกษา.** เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

Adrian Payne. (1993). **The Essence of Services Marketing,** Hertfordshire.

Prentice Hall International (UK), Ltd.

Rovinelli and Hambleton. (1977). **On the use of content specialists**

in the assessment of criterion-referenced test item validity. Dutch Journal of Educational Research, 2, 49-60.

พฤติกรรมการณ์ตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย
Decision-making Behavior of Hotel Customers in Loei

ดุษฎีวัฒน์ แก้วอินทร์¹

Dutsadeewat Kaew-in¹

ธนกิจ ไชยมาตี²

Thanakit Chaimadee²

เมธา ศิริประยูรศักดิ์³

Metha Siriprayoonsak³

เกษมทรัพย์ ดงหงษ์⁴

Kasemsab Donghong⁴

วิรัตน์ นาเมืองรักษ์⁵

Wirat Namuangrak⁵

ณภัค นามสีฐาน⁶

Napak Namseethan⁶

โครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น¹

Khon Kaen University College Establishment Project¹

Corresponding Author, Email: kaewin2515@mail.com¹

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการณ์ตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจการให้ดีขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างเหมาะสมและได้รับประโยชน์สูงสุด และศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โดยภาพรวม การตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.11 รองลงมา คือ ด้านราคา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนด้านที่มีการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.26

2. ผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลยให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการ สรุปได้ว่า ที่พักต้องสะอาด มีการปรับปรุงให้นำพักอยู่เสมอ ราคาที่พักไม่แพงเกินไป ควรมีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ และท้องถิ่น สภาพภายในโรงแรมต้องดูแลความสะอาดตลอดเวลา มีที่จอดรถสำหรับลูกค้าอย่างเพียงพอ โรงแรมควรจัดทำบัตรสมาชิก เพื่อสะสมแต้มหรือมีส่วนลดสำหรับสมาชิก มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออย่างหลากหลายและต่อเนื่อง ควรมีมาตรการรักษาความปลอดภัย ทรัพย์สิน ของลูกค้าและให้บริการลูกค้าที่รวดเร็วทันใจ พนักงานให้บริการควรพูดจาสุภาพ มีมารยาท มีใจรักในงานบริการ และมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการตัดสินใจ, จังหวัดเลย

Abstract

The objectives of the research were (1) to study decision-making behaviors of hotel customers in Loei for the sake of hotel operators to use as guidelines to develop business and to meet the demand of customers and (2) to study recommendations and problem resolutions of hotel operators in Loei. The population of the research was comprised of hotel operators in Loei and the samples of 400 respondents. The research statistics used for the data analysis

were comprised of frequency distribution, percentage, arithmetic mean and standard deviation, including the descriptive statistics.

The research findings were as follows:

1. The decision-making behavior of hotel customers in Loei was found to be overall at a high level of 3.90. Considered in each aspect, six aspects were found to be at a high level and an aspect was found to be at a moderate level. The aspect with the highest level of the mean 4.11 was the physical characteristics, followed by the price 4.09, and the aspect with the lowest level of the mean 3.26 was the hotel process.

2. The recommendations of hotel customers in Loei were found in summary that the cleanness of resorts and hotels was required, the regular improvement of their environment and services as required, the price of rooms and services were required reasonable, not very costly, and compatible with the service quality and the locality. The interior of the hotel should look clean all the time and the area of the hotel was required sufficient space for car parking. Membership was required for the member's point accumulation or discount. The customer's requirements were public relations through various kinds of media, reliable security measures for the customer's assets, and instant services. Another requirement was also found that sufficient polite service-minded employees with good manners should be assigned to provide customer services.

Keywords: Decision behavior, Loei Province

บทนำ

ธุรกิจการท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์นั้นถือเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้มหาศาลอันดับต้นๆ ของประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกได้อย่างดีเยี่ยมและที่สำคัญในปัจจุบันนี้รัฐบาลให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ในการท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อให้มีการใช้จ่ายหมุนเวียนในประเทศเกิดผลดีกับระบบเศรษฐกิจผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เปิดเผยว่า ในปี 2559 ททท. มีกลยุทธ์หลักในการทำตลาดท่องเที่ยวในประเทศ โดยมุ่งเน้นการกระตุ้นรายได้ทางด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับความเข้มแข็งของชุมชนและสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยจะนำเสนอมิติทางการท่องเที่ยว ผ่าน 3 โครงการใหญ่แห่งปี ประกอบด้วย โครงการ “เมืองต้องห้ามพลาต...PLUS” โครงการ “เขาเล่าว่า...” และ โครงการ “Outdoor Fest” ซึ่งทุกโครงการพร้อมตอบโจทย์ “วันธรรมดาน่าเที่ยว” นำเสนอความคุ้มค่าของการท่องเที่ยวในวันธรรมดา เพื่อกระตุ้นการเดินทางให้เกิดความสมดุลเชิงพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวทางเลือก รวมทั้งเกิดการเดินทางแลกเปลี่ยนข้ามจังหวัด และเชื่อมโยงภูมิภาคมากยิ่งขึ้น ททท. เผยโครงการ ปี 59 ต่อยอดการท่องเที่ยวให้โตยิ่งขึ้น ทั้งนี้ โครงการ “เมืองต้องห้ามพลาต...PLUS” เป็นโครงการที่ต่อยอดจากความสำเร็จของโครงการเมืองต้องห้าม..พลาต ที่นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ใน 12 จังหวัด ทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 12% สร้างการรับรู้ทางด้านการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เมืองรอง ส่งผลให้แต่ละจังหวัดมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก อาทิ ลำปางและนครศรีธรรมราช ซึ่งมีอัตราการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยวสูงเป็นลำดับต้น ๆ จากจังหวัดโครงการนี้ไม่เพียงแต่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เท่านั้น ผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคเอกชน อาทิ สายการบินและการคมนาคม รวมถึงภาคบริการ ยังมีอัตราการเติบโตสูงตามไปด้วย ดังนั้นในปี 2559 ททท. จึงเดินทางสานต่อของโครงการนี้เป็นปีที่ 2 ด้วยการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเมืองที่น่าสนใจ มีลักษณะและพื้นที่ใกล้เคียงกัน อีก 12 จังหวัด ในชื่อโครงการ “เมืองต้องห้ามพลาต...PLUS” ซึ่งลำดับที่ 4. จังหวัดเลย : เย็นสุด ... สุข

ที่เลย เชื่อมโยง ชัยภูมิ : เที่ยวทางธรรมชาติสวยงาม UNSEEN และ ADVENTURE (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2559)

ทิศทางการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประจำปี 2560 นี้ ได้เกิดจากการนำผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา วิเคราะห์ร่วมกับพฤติกรรม รายได้ แนวโน้มในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มเป้าหมายในตลาดต่าง ๆ และนโยบายของรัฐบาลระดมความคิดเห็นผ่านการประชุมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อเสนอแนะเข้าสู่ที่ประชุมแผนปฏิบัติการ มีปัจจัยที่ท้าทายหลายประการ ทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจโลกและปัจจัยทางธรรมชาติ ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบกับการท่องเที่ยวทั้งสิ้น รวมถึงนโยบายไทยแลนด์ 4.0 (Thailand 4.0) ที่รัฐบาลผลักดันให้สร้างความเข้มแข็งจากภายใน ซึ่งการท่องเที่ยวถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถทำให้บรรลุเป้าประสงค์ของรัฐบาลได้ และเป็นสิ่งที่ท้าทาย ททท. จึงได้กำหนดเป้าหมายในปี 2560 คือ ตลาดในประเทศ ปรับแผนตลาดกระตุ้นคนไทยให้เดินทางมากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 คิดประมาณการเป็น 950,000 ล้านบาท ส่วนตลาดต่างประเทศ เน้นการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อการเดินทางแต่ละครั้ง มุ่งสู่กลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ โดยตั้งเป้าหมายสร้างรายได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 เช่นกัน คิดประมาณการรายได้เป็น 1.89 ล้านล้านบาท ส่งผลให้รายได้ภาพรวมของการท่องเที่ยวในปี 2560 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 หรือประมาณ 2.84 ล้านล้านบาทและยังคงนำเสนอจุดแข็งของประเทศคือ “วิถีไทย” อันเป็นจุดเด่นที่แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ อีกทั้ง ยังเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสความเป็นไทยแท้ ดั้งเดิม โดยต่อยอดนำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวผู้ผูกโยงกับวิถีไทยแต่ลงลึกมากขึ้น เพื่อนำรายได้และเป็นความเข้มแข็งสู่เศรษฐกิจฐานราก ทำให้คนท้องถิ่นเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวนำไปสู่ความยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวในอนาคต ทั้งนี้ ททท. ได้มีแนวทางในการนำเสนอ “วิถีไทย” ผ่านการสร้างประสบการณ์ที่ประทับใจจากท้องถิ่นไทย (Local Experience) ซึ่งมีหลายระดับขึ้นอยู่กับความชื่นชอบที่แตกต่างของนักท่องเที่ยว โดยกำหนดกรอบประสบการณ์ที่ไม่จำกัดเพียงการท่องเที่ยวชุมชน (CBT: Community Based Tourism) เท่านั้น แต่หมายรวมถึงทุกพื้นที่ ทุกจังหวัด

ทุกองค์ประกอบ ที่สร้างประสบการณ์ให้กับการท่องเที่ยว ซึ่งแม้แต่กรุงเทพมหานคร ก็สามารถค้นหาประสบการณ์ท้องถิ่นได้เช่นกัน ด้านการส่งเสริมตลาดในประเทศ ททท. ชูเป้าหมายใหญ่ คือ การมุ่งสู่ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ และสร้างความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวให้ประเทศไทย กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็น 3 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มเจนเนอร์เรชั่น วาย (Generation Y: Gen Y) กลุ่มผู้หญิง (Women) และกลุ่มผู้สูงวัย (Silver Age) ดำเนินโครงการ “ประกาศศักราช ทำเที่ยวข้ามภาค” ให้เกิดการเดินทางแลกเปลี่ยนพื้นที่ท่องเที่ยว ในวันธรรมดาด้วยแนวคิด “เที่ยวได้งาน” เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศการทำงาน ช่วยสร้างแรงบันดาลใจใหม่ ๆ อาทิ การเดินทางศึกษาดูงาน การประชุมนอกสถานที่ทำงาน เป็นต้น พร้อมต่อยอดโครงการ “12 เมืองต้องห้าม...พลาด Plus” ให้เกิดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและกระจายไปยังเมืองรองสำหรับการเจาะตลาดกลุ่มศักยภาพสูงเพื่อเพิ่มการใช้จ่ายนั้น ททท. มุ่งเจาะกลุ่มผู้สูงวัยและกลุ่มผู้หญิง ที่มีรายได้ต่อเดือน 45,000 บาทขึ้นไป กลุ่มผู้สูงวัยใช้แคมเปญ “เก๋ายก๊วชนวนเที่ยว” นำเสนอรูปแบบการทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน สร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวใหม่ ๆ หรือทบทวนความสนุกสนานที่เคยผ่านมา ด้วยการนำเสนอแพ็คเกจ อาทิ แพ็คเกจเก่าเล่าว่า แพ็คเกจเก่ากินแหลก เก้าชวนตี (การแข่งขันกอล์ฟ) และ เก้า Market (งานแสดงของสะสม กิจกรรมเปิดแผ่นเสียง กิจกรรมเต้นรำ) เป็นต้น ส่วนกลุ่มผู้หญิง นำเสนอแคมเปญพิเศษ “สตรีอย่าหยุดเที่ยว” นำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวให้เป็นเสมือน “รางวัลแห่งชีวิต” รวมถึงแพ็คเกจเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้หญิง อาทิ Lady Bike, Lady Run เป็นต้น ส่วนกลุ่ม เจนเนอร์เรชั่น วายนั้น ถือเป็นนักท่องเที่ยวล้างใหม่ ที่จะช่วยสร้างกระแสการท่องเที่ยวผ่านพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media) ที่สามารถนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวในแบบของตัวเองไปสู่วงกว้างได้เป็นอย่างดี ด้านการส่งเสริมตลาดต่างประเทศ ททท.มีความมุ่งมั่นให้ประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยว สร้างรายได้อย่างยิ่งยืน โดยเน้นการเติบโตของรายได้มากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวอีกทั้งให้เกิดการกระจายรายได้ กระจายนักท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง สำหรับการสื่อสารทางการตลาด ทั้งตลาดในและต่างประเทศนั้น อยู่บนพื้นฐานการนำเสนอประสบการณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ไทย

เฉพาะถิ่น (The Unique Thai Local Experiences) แก่นักท่องเที่ยว ตลาดในประเทศใช้แคมเปญ “ท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋สไตล์ลึกลับซึ้ง” โน้มน้าวให้นักท่องเที่ยวไทยได้เปิดมุมมองใหม่ต่อการท่องเที่ยววิถีท้องถิ่น เห็นถึงคุณค่าและมีส่วนร่วมกับประสบการณ์อันเป็นเอกลักษณ์แต่ละท้องถิ่นของไทย และส่งต่อประสบการณ์ความรู้ และความประทับใจที่ได้แก่คนรอบข้าง ด้านตลาดต่างประเทศ ยังคงใช้ Amazing Thailand ภายใต้แนวทางการสื่อสาร “Discover Amazing Stories in Amazing Thailand” เพื่อนำประสบการณ์จากการท่องเที่ยวอันเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของไทยไปสู่สายตาคนทั่วโลก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2560)

ปัจจุบันจังหวัดเลยมีความเติบโตเพิ่มมากขึ้นในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการปกครอง ด้านการศึกษา ด้านสังคมภายในจังหวัด และที่เด่นชัดที่สุดประการหนึ่งคือ ด้านเศรษฐกิจเพราะมีการขยายตัวของธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดเลยมักถูกเลือกเป็นสถานที่ในการประชุม สัมมนา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนจากความพร้อมของธุรกิจโรงแรมห้องพักอีกด้วย ซึ่งปัจจุบันธุรกิจได้เติบโตอย่างมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนที่สัญจรได้สร้างเม็ดเงินสะพัดให้กับวงการธุรกิจและธุรกิจต่อเนื่องจำนวนมาก ในปี 2559 พบว่า ธุรกิจให้บริการห้องพัก (ห้องพัก อพาร์ทเมนท์ และโรงแรม) และธุรกิจจัดประชุมสัมมนา สามารถทำเงินสะพัดได้รวมกันถึง 4,000 ล้านบาท (สำนักงานสถิติจังหวัดเลย 2559)

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลยเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการที่สนใจจะลงทุนเปิดกิจการด้านโรงแรมและที่พักเพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจการให้ดีขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการที่ตัดสินใจเลือกโรงแรมที่พักได้อย่างเหมาะสมและได้รับประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย

2.2 เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากร ผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย

2. กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรจากสูตร (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548 : 74) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คนสำรองไว้ 4% รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400.4 หรือ 400 คน

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) (ภัทรพร เกษสังข์, 2549) มี 5 ระดับ ลักษณะของคำถามประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการโรงแรมในเขตจังหวัดเลยลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้ศึกษาจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ที่จะใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยจึงกำหนดประเด็นสถานภาพเป็น 5 ประเด็น คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน แล้วกำหนดรายการ (List) ให้ผู้ตอบตรวจสอบความเป็นจริงของแต่ละบุคคล

1.2 การสร้างแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert ที่จะใช้เก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจ ความพึงพอใจ ในการใช้บริการโรงแรม ในจังหวัดเลยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย

2. กำหนดกรอบแนวคิด และขอบข่ายในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องตามนิยามศัพท์เฉพาะ

3. สร้างแบบสอบถามในการวิจัยตามกรอบแนวคิด และนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับความพึงพอใจ ในการใช้บริการ เครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น

4. นำร่างแบบสอบถามเสนอประธานโครงการด้านการวิจัย และนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุง

การตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

1. เสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อทำการตรวจสอบข้อคำถามให้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข

2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item objective congruence : IOC)

3. คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (Rovinelli and Hambleton, 1977 อ้างถึงใน ภัทรพร เกษสังข์, 2549 : 138) ซึ่งแบบสอบถามนี้มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00

4. ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

การตรวจสอบค่าความเที่ยง (Reliability)

1. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย ไปคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) (ภัทรพร เกษสังข์, 2549 : 143) ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ พบว่า มีค่าความเที่ยง โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ระหว่าง 0.928 – 0.976

3. ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไข

4. ตรวจสอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. คณะผู้ศึกษาขอหนังสือจากโครงการจัดตั้งวิทยาลัยมหานครขอนแก่น เพื่อความขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย โดยผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าปรากฏว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบ

แบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติมในแต่ละส่วน เมื่อได้รับข้อมูลครบแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่(Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ระดับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย (ภัทรพร เกษสังข์, 2549)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาเรื่องปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เมื่อศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และ ใช้การถอดบทความความเรียงสำเร็จ และทำการบรรยาย แบบพรรณนาความ (Statistic app) เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

4.1 ผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โดยภาพรวม มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีการตัดสินใจสูงสุดคือ ด้านลักษณะทางกายภาพ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 รองลงมาคือ ด้านราคา มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ด้านช่องทางการจำหน่าย มีการตัดสินใจอยู่ใน

ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านโรงแรม/ที่พัก มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านการส่งเสริมการตลาด มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 และด้านบุคลากร มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการตัดสินใจต่ำที่สุด คือ ด้านกระบวนการ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.26

4.2 จากข้อเสนอแนะ จากการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มีคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริโภครายหนึ่งที่ตอบแบบสอบถามสามารถเพื่อพิจารณาเรื่องปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขแก่ผู้ประกอบการโรงแรม สรุปผลจากข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามได้ว่า โรงแรม/ที่พักต้องสะอาด มีการปรับปรุงให้นำพักอยู่เสมอ ราคาที่พักแพงเกินไป ควรมีราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ และท้องถิ่นสภาพภายในโรงแรมต้องดูแลความสะอาดตลอดเวลา อาจจะต้องหุรหามากนักก็ได้ และบริเวณโรงแรมมีที่จอดรถสำหรับลูกค้าอย่างเพียงพอ โรงแรมควรจัดทำบัตรสมาชิก เพื่อสะสมแต้ม หรือมีส่วนลดสำหรับสมาชิก มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออย่างหลากหลายและต่อเนื่องควรมีมาตรการรักษาความปลอดภัยทรัพย์สินของลูกค้าและให้บริการลูกค้าที่รวดเร็วทันใจพนักงานให้บริการควรพูดจาสุภาพ มีมารยาท มีใจรักในงานบริการ และมีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย นำข้อค้นพบมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ผู้ใช้บริการโรงแรม ในจังหวัดเลย มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรม โดยภาพรวม มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีการตัดสินใจสูงสุดคือ ด้านลักษณะทางกายภาพ มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานที่ที่มีความสะอาดถูกสุขลักษณะ ภายในโรงแรมกว้างขวาง มีที่พักเพียงพอ มีแสงสว่างที่เพียงพอ อากาศเย็นสบาย ภาพลักษณ์และความมีชื่อเสียงของโรงแรม และร่วมไปถึงการจัดตกแต่งโรงแรมสวยงามเหมาะสมกับ

สไตล์ของโรงแรม ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รู้สึกประทับใจ และพบว่า ด้านกระบวนการเป็นด้านที่มีการตัดสินใจน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะการที่มีการรับรองห้องพักร่วงหน้า มีระบบรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สิน หรือ บริการรวดเร็ว คล่องแคล่วและถูกต้องนั้นเป็นสิ่งพื้นฐานที่โรงแรมพึงมีอยู่แล้ว จึงไม่ส่งผลในการตัดสินใจของผู้ใช้บริการมากนัก สำหรับด้านโรงแรม/ที่พัก จากผลสำรวจพบว่า มีโรงแรม/ที่พักให้เลือกหลากหลายนั้นส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการอย่างมาก อาจเป็นเพราะผู้ใช้บริการสามารถเลือกหาโรงแรม/ที่พักได้อย่างหลากหลาย และเกิดการเปรียบเทียบราคาและบริการขึ้น เพื่อหาโรงแรมที่เหมาะสมและคุ้มค้ำกับราคา รวมไปถึง ความสะอาดของโรงแรม/ที่พัก ความสะดวกในการเดินทางไปยังโรงแรม/ที่พัก การที่โรงแรม/ที่พักมีบริการที่หลากหลาย เช่น บริการสระว่ายน้ำ บริการฟิตเนส หรือบริการนวดผ่อนคลาย ส่วนด้านราคาจากผลสำรวจพบว่าราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพนั้นส่งผลถึงพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรมในเขตจังหวัดเลยสำหรับนักท่องเที่ยวส่วนมาก ซึ่งไม่เพียงแค่ว่า ราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพอย่างเดียวเท่านั้น รายการค่าที่พักมีการแสดงราคาอย่างชัดเจน และรายการที่พักตรงตามราคาที่ระบุไว้ ยังส่งผลกับการเลือกใช้บริการโรงแรมอีกด้วย เนื่องจากผู้ใช้บริการส่วนมากต้องการคุณภาพที่คุ้มราคาและความชัดเจนเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไป

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร ชัยวัง (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการที่พักของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา งานวิจัยของ ณัฐฐันรี แก้วจันทร์เพชร (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการท่องเที่ยวเขื่อนรัชชประภาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านราคาก็มีผลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2546 อ้างถึงใน อภิพรศรี ม่วงคง (2552) ราคา (Price) จำนวนเงินหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์

หรือ บริการ หรือคุณค่าในรูปของตัวเงินเป็นต้นทุนของลูกค้า ผู้ใช้บริการจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่าของบริการกับราคา ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาผู้ให้บริการก็จะตัดสินใจซื้อบริการ นิธนา สุริศักดิ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บัตร smarT เพ็ร์สในเขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ คือ ปัจจัยด้านราคาซึ่งอยู่ในระดับมาก รวมถึงในด้านช่องทางการจำหน่าย พบว่า ที่ตั้งของโรงแรมสามารถเดินทางสะดวก บรรยากาศการตกแต่งโรงแรม คุณติ สวยงาม ความสะอาดในโรงแรมต่างเป็นสิ่ง ที่โรงแรมต้องจัดหาสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อเป็นตัวช่วยให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตัดสินใจในการเข้าพักได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านนี้อย่างมาก ในด้านการส่งเสริมการตลาด จากผลสำรวจพบว่า การที่โรงแรม/ที่พักนั้นมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อย่างมากมีการจัดโปรโมชั่นก็ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ด้วยเช่นกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญพรนภัส แฝงสม (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการตลาดของโรงแรม ระดับ 4 ดาว เครือภายในประเทศ ในเขตเมืองพัทยา ซึ่งผลวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการชาวต่างชาติส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อความสำคัญของกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ซึ่งในด้านการส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับมาก แต่การมีบัตรสะสมยอดเพื่อแจกรางวัลหรือรับส่วนลดนั้น อยู่ในเกณฑ์มีมากแต่มีการตัดสินใจต่ำสุดเนื่องจากผู้ใช้บริการส่วนมากนั้นไม่ได้คำนึงถึงการสะสมยอดเพื่อแจกรางวัลหรือส่วนลดมากเท่าไรนัก เพราะผู้ให้บริการส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งจะเดินทางไปเรื่อย ๆ จึงไม่บ่อยนักที่จะย้อนกลับมาพักบ่อยๆ เพื่อสะสมยอดจากเหตุผลดังกล่าว ด้านการส่งเสริมการตลาดจึงมีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจต่อผู้ให้บริการโรงแรม ส่วนในด้านการบริการ พบว่ามีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากบริการรวดเร็ว คล่องแคล่วว่องไวและถูกต้องส่งผลกับพฤติกรรมการตัดสินใจต่อผู้ให้บริการโรงแรมสูงสุด ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณัญญา พรหมปัญญา

นันท์ และนิธนา ฐานิตธนกร (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ สื่อสังคมออนไลน์และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการซูเปอร์มาร์เก็ตของชาวต่างชาติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการซูเปอร์มาร์เก็ตของชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ ด้านการสร้างและการนำเสนอลักษณะทางกายภาพและด้านกระบวนการให้บริการ และใน ด้านบุคลากร จากผลสำรวจพบว่า มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก พนักงานมีกิจกรรมยามว่าง สุขภาพ เรียบร้อย พนักงานบริการเป็นกันเอง กระตือรือร้น และรวดเร็ว พนักงานมีความกระตือรือร้น รวดเร็วในการบริการนั้นทำให้ผู้ใช้บริการ

สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์,2546 (อ้างถึงใน อัจชรศรี ม่วงคง, 2552) ที่สรุปไว้ว่า บุคลากร (People) คนที่ผ่านการคัดเลือก การฝึกอบรม การจูงใจ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้แตกต่างเหนือคู่แข่ง พนักงานต้องมีความสุขภาพเรียบร้อย สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว การเอาใจใส่ลูกค้า บริการเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้ม และความเป็นกันเองแก่ ลูกค้าที่น่าประทับใจ สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ พิทยุตสม์ สงค์มาลัย และนิธนา สุริศักดิ์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บัตรเครดิตเพิร์ส ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ คือ ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพซึ่งอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การศึกษา พฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย ผู้ศึกษาขอเสนอแนะต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้

จากการศึกษาความพึงพอใจในการใช้บริการเครือข่าย 4G ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในจังหวัดขอนแก่น ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้มีคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริโภครู้ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบและสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข พบว่า

1. ผู้ประกอบการโรงแรมให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสะอาดและปรับปรุงใหม่ให้น่าอยู่อยู่เสมอ ทั้งนี้ควรมีการตรวจสอบบำรุงอยู่เรื่อยๆ และควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพของห้องพัก

2. ที่ตั้ง บรรยากาศ ความสะอาด และสถานที่จอดรถของโรงแรมเป็นอีกปัจจัยที่เป็นทางเลือกในการตัดสินใจเลือกโรงแรมของผู้ใช้บริการ เพราะฉะนั้น ผู้ประกอบการควรเลือกทำเลที่เหมาะสมไม่คับแคบ ไม่อยู่ในซอยลึกมากนัก มีการตกแต่งโรงแรมให้สวยงาม ไม่ต้องหรูหรามากนัก แต่ต้องรักษาความสะอาดของโรงแรมอยู่ตลอดเวลา เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการรับประทานอาหารของผู้ใช้บริการ ทั้งนี้สถานที่จอดรถต้องมีบริเวณที่เพียงพอสำหรับผู้ใช้บริการที่เดินทางมาด้วยรถยนต์ส่วนตัว

3. ประเภอบการควรมีการอบรมให้บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับการสถานที่ต่างๆภายในบริเวณเขตจังหวัดเลย เพื่อจะได้ตอบคำถามหรือให้คำแนะนำกับผู้ใช้บริการได้ และควรเน้นกำชับในเรื่องของการแต่งกายต้องสะอาด หากเป็นฟอร์มของโรงแรมเหมือนกันทุกคนได้ก็ยิ่งดี กิจกรรมรยาท การพูดคุยให้มีสัมมาคารวะ มีความตั้งใจทำงานและเต็มใจให้บริการแก่ลูกค้า

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยส่วนผสมทางการปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการสำรวจถึงความต้องการของลูกค้า ผู้รับบริการ เพื่อเป็นการนำผลที่ได้พัฒนาแนวโน้มของธุรกิจ ให้ตรงความต้องการของลูกค้าผู้รับบริการได้อย่างถูกต้อง

3. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้ใช้บริการโรงแรม ในเขตจังหวัดเลย เพื่อให้ได้ข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดังกล่าว

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). การใช้SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.

(พิมพ์ครั้งที่ 6. ภาควิชาสถิติคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คุณัญญา พรหมปัญญานันท์ และนิตนา ฐานิตธนกร. (2557). ปัจจัยสี่สังคม
ออนไลน์ความสัมพันธ์กับลูกค้าคุณภาพความสัมพันธ์และการรับรู้ถึง
คุณภาพของสินค้า ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านเบเกอรี่คาเฟ่
ของผู้บริโภคชาวมุสลิมในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ธัญพรนภัส แฝงสม. (2556). แนวทางการพัฒนาการตลาดของโรงแรมระดับ 4
ดาวเครือภายในประเทศในเขตเมืองพัทยา.โรงแรมรามาดา เดมา กรุงเทพ.

นิตนา สุริศักดิ์ (2553). การประกอบการเพื่อสังคม: นวัตกรรมทางสังคมของ
ผู้ประกอบการยุคใหม่,วารสารนักบริหาร, 30(4), 16-20.

ประภัสสร ชัยวัง. (2556). พฤติกรรมการเลือกที่พักของนักท่องเที่ยวอำเภอปาย
จังหวัดแม่ฮ่องสอน.คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิทยุตสม์ สงค์มาลัย และนิตนา สุริศักดิ์ (2553). การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทาง
การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บัตรเครดิตพีเอสในเขต
กรุงเทพมหานคร.BU Academic Review. 9(2) : 45 – 53.

ภัทรพร เกษสงข์ . (2549). การวิจัยทางการศึกษา. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ . (2546). กลยุทธ์การตลาด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บรรณกิจ.

สำนักงานสถิติจังหวัดเลย. (2559). สืบค้นวันที่ 5 พฤศจิกายน 2559 จาก
http://loe1.nso.go.th /loe1/index_oldversion.htm.

Rovinelli and Hambleton (1977). On the use of content specialists in
the assessment of criterion-referenced test item validity.
Dutch Journal of Educational Research, 2, 49-60.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย
อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม

Factors Affecting the Efficiency of the Non Anamai Village Fund
Operation Renu Nakhon District, Nakhon Phanom Province

พระมหาสนอง ปจฺโจปการี¹

กัญญพัชร รัชโน¹

Phramaha Sanong Pacchopakari¹

Kanyapat Ratchano¹

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม¹

Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Nakhon Phanom Buddhist College¹

Corresponding Author, Email: Sanong250909@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย และ 2) เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย 73 คน ประกอบด้วย ประธานกองทุนหมู่บ้าน 1 คน เหนรัญญิก จำนวน 1 คน เลขานุการ 1 คน คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน 11 คน และสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน 59 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 73 ชุด ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้าง ปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ตามลำดับ

2) ปัญหาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน พบว่า 1) คณะกรรมการไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง 2) ขาดผู้นำที่ดี 3) ปัญหาการส่งเงินล่าช้าของสมาชิก 4) เครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอต่อการทำงานของกองทุน 5) การทำบัญชี 6) ขาดความรับผิดชอบ 7) คณะกรรมการแบ่งพรรคแบ่งพวก 8. สมาชิกนำเงินไปใช้จ่ายในการลงทุนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ 9) งบประมาณในการบริหารจัดการมีปัญหา จำนวนเงินกู้ไม่พอกับความต้องการของสมาชิกกองทุน และ 10) ไม่มีรูปแบบการตรวจสอบบัญชีที่ชัดเจน

3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน พบว่า ควรจัดการประชุมทุกเดือน ควรมอบหมายงานให้สมาชิกสักหนึ่งคนเพื่อติดตามสมาชิกที่ส่งเงินล่าช้า ควรจัดอบรมคณะกรรมการเพื่อเพิ่มศักยภาพ ควรเปลี่ยนคณะกรรมการชุดใหม่ และควรทำบัญชีงบดุลให้ถูกต้อง และสามารถตรวจสอบได้

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ, กองทุนหมู่บ้าน, บ้านโนนนามัย

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the factors affecting the efficiency of the operation of the Non-Health Village Fund, and 2) to study the problems and guidelines for the development of factors that affect the efficiency of the village fund operations. Non-Health The population used in the research was 73 people, consisting of 1 village fund president, 1 treasurer, 1 secretary, 11 village fund committees and 59 village fund members. The research instruments consisted of 73 questionnaires. The statistics used in The analysis is percentage, mean (\bar{x}) and standard deviation (SD).

The result of the research shows that

1) Factors affecting the efficiency of the operation of the Non-Health Village Fund, Renu Nakhon District, Nakhon Phanom Province Overall, the average value is at a medium level. When considering each aspect, found that structural factors Human factors And technological factors respectively

2) Problems regarding village fund operations found that
1) the committee did not understand their roles and responsibilities
2) lack of good leaders 3) problems of late payment of members
4) insufficient computers for fund work 5) Bookkeeping 6) Lack of responsibility
7) The committee divides the party. 8. The members use the money to invest in the objectives that do not match. 9) The budget for management has problems. According to the needs of fund members and 10) there is no clear audit model

3) Guidelines for the development of village fund operations found that meetings should be held every month The task should be assigned to one member to track members who send money late. Should arrange training for the committee to increase the potential Should change to a new board And should make a correct balance sheet account And can be inspected

Keywords: Factors that affect performance, Village fund, Ban Non Anamai

บทนำ

นโยบายจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป็นนโยบายเร่งด่วน ภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 และถือเป็นนโยบายที่ใช้ในการหาเสียง เมื่อการเลือกตั้งในวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 จนพรรคเพื่อไทยได้รับชัยชนะสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ ดังนั้นรัฐบาลของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร จึงให้ความสำคัญกับนโยบายนี้ค่อนข้างมาก การผลักดันเพื่อให้นโยบายลงสู่การปฏิบัติอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากการตั้งคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี) ภายในเวลาไม่ถึงสองเดือนหลังจากแถลงนโยบายต่อรัฐสภา (ประกาศวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2544) และหลังจากนั้นก็ได้มีการจัดแผนปฏิบัติงานและงบประมาณในการดำเนินงานจนสามารถผลักดันให้มีการโอนเงินกองทุนหมู่บ้านไปให้หมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วประเทศ (ยงยุทธ เจริญรัตน์, 2550:1)

นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแหล่งเงินทุนหมุนเวียน ในหมู่บ้าน และชุมชนเมือง สำหรับการลงทุนเพื่อการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เพื่อให้มี รายได้เพิ่ม การลดรายจ่าย การบรรเทาเหตุฉุกเฉิน ส่งเสริมการพัฒนาในหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดการระบบ และการบริหารเงินทุนของตนเอง เสริมสร้างการเรียนรู้ การพึ่งพาตนเองของคนในหมู่บ้าน และชุมชนเมืองให้คนในชุมชนมีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม เห็นอกเห็นใจกัน สร้างความสามัคคี และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในหมู่บ้าน และชุมชนเมือง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศ

การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจะมีความแตกต่างจากโครงการอื่นๆ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนฯ จำนวน 9-15 คน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองโดยสมาชิก จากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความรับผิดชอบที่จะบริหารจัดการกองทุนส่วนข้าราชการจะทำหน้าที่คอยสนับสนุนการดำเนินงานในรูปของคณะกรรมการสนับสนุนการดำเนินงานเท่านั้น หัวใจสำคัญของการดำเนินงาน คือ คณะกรรมการกองทุนจะต้องมีบทบาทในการบริหารจัดการ

ช่วยกันดูแลรักษาเงินกองทุนให้เกิดประโยชน์ไม่ให้เกิดใครนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง หากคณะกรรมการไม่เข้ามามีส่วนร่วมบริหารจัดการเงินกองทุนย่อมเกิดการทุจริต และสูญหายได้ ซึ่งการที่จะบริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของโครงสร้างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนถือว่าเป็นการเปิดโอกาสให้หมู่บ้านและชุมชนได้ใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีค่าเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อหมู่บ้านหรือชุมชนของตนเอง ในการปฏิบัติงานตามบทบาทของคณะกรรมการกองทุนเป็นสิ่งที่ดีและประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติในระดับหนึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, 2544)

ในระหว่างการค้าดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนอนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม ยังมีปัญหามากมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานตามโครงการและที่สำคัญประการแรก คือ คณะกรรมการกองทุนยังขาดความรู้ และความสามารถในการบริหารจัดการเงินกองทุน ประการที่สอง คือ ประชาชนมีการกู้เงินไปใช้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ไม่สามารถนำเงินมาใช้ได้ตามเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดการนำเงินนอกระบบมาคืน หรือในลักษณะกู้ใหม่เพื่อคืนเงินเก่าเกิดหนี้สะสม และวงจรหนี้วันเวียนไม่จบสิ้นท้ายสุดประชาชนเป็นหนี้มากขึ้น และประการที่สามจากการที่รัฐบาลได้ สรุปว่าการดำเนินงานตามนโยบายประสบผลสำเร็จ โดยดูจากบัญชีรับจ่ายที่ชาวบ้านนำเงินมาครบ ตามจำนวนตามกำหนด พร้อมทั้งมีจัดเกตของหมู่บ้านและใช้เกณฑ์ในการประเมินความเข้มแข็งของกองทุนหมู่บ้าน แต่ความจริงที่ยังซ่อนเร้นอยู่ อาทิ ชาวบ้านกู้เงินไปทำอะไรบ้าง มีระบบการคืนเงินอย่างไร และคณะกรรมการมีระบบการติดตามและกำกับดูแลหนี้สินอย่างไร ซึ่งข้อมูลที่เป็นเท็จจริงเหล่านี้ ได้ถูกรอรับงำโดยกลไกทางการเมือง และระบบของรัฐ ซึ่งรัฐส่งผลให้การวิเคราะห์และประเมินผลผิดพลาดได้ ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดทิศทางหรือกลยุทธ์ที่ผิดพลาดได้

กองทุนหมู่บ้านโนนอนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม ได้รับจัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชน 1 ล้านบาท พ.ศ. 2544 ต่อมา พ.ศ. 2554 รัฐบาลจัดสรรเงินเพิ่มทุนระยะที่ 2 จำนวน 1 ล้านบาท และพ.ศ. 2555 ได้รับเงินจัดสรรอีก 200,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,200,000 บาท (สองล้าน

สองแสนบาทถ้วน) เพื่อช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กองทุนหมู่บ้านโนนนามัย, 2559:1)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม รวม 3 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านบุคคล และด้านโครงสร้าง
2. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม” วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 6) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดเอาคณะกรรมการและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม รวม 73 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งได้ทำการค้นคว้า

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ศึกษารายละเอียดพร้อมดำเนินการปรับปรุง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย

ส่วนที่ 3 ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน โนนนามัย อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม

3. การตรวจสอบเครื่องมือ โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามและนำไปให้อาจารย์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสำนวนของภาษาที่ใช้ในการวิจัย

3.2 นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีในเชิงประจักษ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (ICO) ที่ 0.6 เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ความครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้องในสำนวนภาษา เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามทั้งทางด้านความเหมาะสมของเนื้อหา และความถูกต้องของสำนวนภาษานำมาปรับปรุงแก้ไข จำนวน 3 ท่าน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารการออกแบบสอบถามจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อประสานงาน โดยการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่ไปยังผู้นำหมู่บ้านโนนนามัย อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับมาแล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss for windows

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมเป็นขั้นต้น คือ หลังจากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลขบันทึกลงโปรแกรมการวิจัยทางสถิติ ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป โดยใช้วิธีหาค่าความถี่ แล้วสรุปออกมาเป็นคำร้อยละ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับประเด็นความคิดเห็นการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 วิเคราะห์แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และคำร้อยละ (Percentage)

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณูนคร จังหวัดนครพนม” ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการ และสมาชิกกองทุนหมู่บ้านเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย จำนวน 73 คน ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสาร

1.1 ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และได้รับผลประโยชน์สูงสุด ตองประหยัดเงิน แรงงาน เวลา โดยให้ได้ผลผลิตมากที่สุดภายใต้ปัจจัยหลักในการบริหาร เช่น งบประมาณ คน และเวลา

1.2 ปัจจัยประสิทธิภาพการบริหารงานกองทุนหมู่บ้าน พบว่า เซอร์โต (Certo 2000, 282-286) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (กระบวนการ และเครื่องมือ) ปัจจัยด้านบุคคล (เจตคติ, ทักษะผู้นำ และทักษะสื่อสาร) และปัจจัยด้านโครงสร้าง (นโยบายและการบริหาร)

1.3 ปัจจัยสำคัญในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ Thomas J. Porter ได้เสนอปัจจัย 7 ประการ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในองค์การ คือ กลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้าง (Structure) ระบบ (System) แบบ (Style) บุคลากร (Staff) ความสามารถ (Skill) และค่านิยม (Shared Values)

ส่วน Harrington Emerson ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการการทำงานให้มีประสิทธิภาพในหนังสือ “The Twelve Principles of Efficiency” โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ 1) ทำความเข้าใจและกำหนดแนวความคิดในการทำงานให้กระจ่างแจ้ง 2) ใช้หลักสามัญในการพิจารณาความน่าจะเป็นไปได้ของงาน 3) คำปรึกษาและแนะนำต้องสมบูรณ์และถูกต้อง 4) รักษาระเบียบวินัยในการทำงาน 5) ปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรม 6) การทำงานต้องเชื่อถือได้ มีความฉับไว มีสมรรถภาพและมีการลงทะเบียนเป็นหลักฐาน 7) งานควรมีลักษณะแจ้งให้ทราบถึงการทำงานอย่างทั่วถึง 8) ผลของงานได้มาตรฐาน 9) การทำงานสามารถยึดเป็นมาตรฐาน 10) กำหนดมาตรฐานที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกสอนงานได้ และ 11) ให้บำเหน็จรางวัลแก่งานที่ดี

1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ เป็นการมององค์การเป็นระบบตามหน้าที่ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ซึ่งต้องการบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันทุกระบบขององค์การประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ปัจจัยนำเข้า 2) กระบวนการแปรสภาพในการบริหาร 3) ผลผลิต และ 4) การป้อนกลับ ส่วนทฤษฎีการจูงใจของ Alderfer เป็นทฤษฎีความต้องการ ซึ่งกำหนดลำดับขั้นตอนความต้องการ เอลเดอเฟอ (Alderfer) ได้ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างความต้องการในระดับต่ำ 3 ประเภท ดังนี้ ความต้องการในการอยู่รอด ความต้องการความสัมพันธ์ และความต้องการความเจริญก้าวหน้า

1.5 ปัจจัยสำคัญในการบริหารงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพมี 4 ประการ คือ 1) ความพร้อมของหมู่บ้านและชุมชนเมือง 2) การบริหารจัดการเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง 3) การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินตามแนวทางให้หมู่บ้านเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา และ 4) การติดตามและประเมินผล

1.6 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองประมวลได้ดังนี้ คือ 1. เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านและชุมชนเมืองสำหรับการลงทุนเพื่อการพัฒนาอาชีพ 2. ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถในการจัดระบบการบริหารจัดการเงินของตนเอง 3. เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมืองในการเรียนรู้ 4. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชากรในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง และ 5. กระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากของประเทศรวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต

1.7 ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีดังนี้ 1. เงินที่ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการ 2. เงินหรือทรัพย์สินที่ผู้บริจาคให้โดยปราศจากภาระผูกพัน 3. เงินกู้ยืม 4. ดอกผลหรือผล ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากกองทุน 5. เงินฝากสัจจะและเงินรับฝาก 6. เงินค่าหุ้น 7. เงินสมทบจากกลุ่มหรือองค์กรสมาชิก และ 8. เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ตามระเบียบที่กองทุนกำหนด

ส่วนที่ ๒ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านส่วนมากเป็นสมาชิกกองทุนจำนวน 73 คน ประกอบด้วยประธานกรรมการกองทุน เลขานุการ เภรัญญิกกองทุน ด้านเพศส่วนมากเป็นเพศชาย ด้านอายุมีอายุระหว่าง 41-50 ด้านระดับการศึกษาผู้ส่วนมากเป็นประถมศึกษา ด้านประสบการณ์ในการทำงานส่วนมากเป็นช่วง 0-5 ปี

ส่วนที่ ๓ วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย

พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 0.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้าง ปัจจัยด้านบุคคล และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

3.1 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 4 ข้อคือ ข้อ 2. กองทุนหมู่บ้านมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้สมาชิกทราบ ข้อ 1. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีความรู้ในการใช้งานทางด้านเทคโนโลยี ข้อ 3. กองทุนหมู่บ้านมีการจัดตั้งหอกระจายข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้สมาชิกทราบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับน้อยมี 6 ข้อคือ ข้อ 4. คณะกรรมการกับสมาชิกกองทุนหมู่บ้านร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของกองทุนหมู่บ้านแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อ 5. คณะกรรมการมีการแจ้งข่าวสารการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านให้สมาชิกทราบทุกระยะ ข้อ 7. คณะกรรมการมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยี ข้อ 8. คณะกรรมการและสมาชิกมีการใช้เครื่องมือสื่อสารในการกระจายข่าวและรับข้อมูลข่าวสาร ข้อ 6. กองทุนหมู่บ้านมีเครื่องคอมพิวเตอร์ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ ข้อ 9. กองทุนหมู่บ้านมีการเปิดรับร้องทุกข์ผ่านทางสื่อออนไลน์ และข้อ 10. คณะกรรมการกองทุนบ้านผ่านการอบรมการใช้เทคโนโลยี

3.2 ปัจจัยด้านบุคคล โดยภาพรวมรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัยของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 9. สมาชิกอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาต่าง ๆ ของหมู่บ้านหรือชุมชน ข้อ 1. สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกองทุนอย่างเคร่งครัด ข้อ 8. กองทุนหมู่บ้านมีการจัดสรรผลประโยชน์ และสวัสดิการให้แก่สมาชิกอย่างเป็นธรรม

ข้อ 3. กองทุนหมู่บ้านได้ส่งคณะกรรมการไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงาน ข้อ 4. สมาชิกและคณะกรรมการเข้าร่วมประชุมที่ทางกองทุนหมู่บ้านจัดขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย คือข้อ 2. คณะกรรมการและสมาชิกชำระเงินทุนกู้ยืมไปประกอบอาชีพตามที่เสนอโครงการ ข้อ 7. กองทุนหมู่บ้านมีการติดตามสมาชิกที่คืนเงินกองทุนล่าช้า ข้อ 10. สมาชิกมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและปลดเปลื้องภาระหนี้สิน ข้อ 5. สมาชิกนำเงินไปประกอบอาชีพเพื่อเสริมรายได้ และข้อ 6. คณะกรรมการและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความสามัคคีกัน

3.3 ปัจจัยด้านโครงสร้าง โดยภาพรวมรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนอนามัยของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย พบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อ 9. กองทุนหมู่บ้านมีการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ให้คณะกรรมการสมาชิกและประชาชนทั่วไปทราบ ข้อ 2. มีระเบียบข้อบังคับในการดำเนินงานกองทุน ข้อ 8. กองทุนหมู่บ้านได้กำหนดปฏิทินการประชุมไว้อย่างชัดเจน ข้อ 10. กองทุนหมู่บ้านมีการสรุปรายงานประจำปีให้คณะกรรมการ และสมาชิกรับทราบทุกครั้ง ข้อ 3. สมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ข้อ 1. กองทุนหมู่บ้านได้แบ่งโครงสร้างการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน ข้อ 5. กองทุนหมู่บ้านมีศูนย์ปฏิบัติการเพื่อประสานงานให้สมาชิก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 7. คณะกรรมการสมาชิกู้และเข้าใจโครงสร้างการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ข้อ 6. กองทุนหมู่บ้านมีป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้คณะกรรมการและสมาชิกทราบเสมอ และข้อ 4. มีแผนการดำเนินงานของกองทุนและมีการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน โนนอนามัย

4.1 ปัญหาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน พบว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้ 1) คณะกรรมการไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตัวเอง 2) ขาดผู้นำที่ดี 3) ปัญหาหารส่งเงินล่าช้าของสมาชิก 4) เครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอต่อการทำงานของกองทุน 5) การทำบัญชี 6) ขาดความรับผิดชอบ 7) คณะกรรมการแบ่งพรรคแบ่งพวก 8) สมาชิกนำเงินไปใช้จ่ายในการลงทุนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ 9) งบประมาณในการบริหารจัดการมีปัญหา จำนวนเงินไม่พอกับความต้องการของสมาชิกกองทุน และ 10) ไม่มีรูปแบบการตรวจสอบบัญชีที่ชัดเจน

4.2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นไว้หลายข้อ ได้แก่ 1). ให้มีการประชุมทุกเดือน เพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน 2) จัดตั้งคณะกรรมการติดตามสมาชิกที่ส่งเงินล่าช้า 3) จัดอบรมคณะกรรมการเพื่อเพิ่มศักยภาพ 4) เปลี่ยนคณะกรรมการชุดใหม่ และ 5) ควรให้มีคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีการจัดทำบัญชีและงบดุลให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน และสามารถตรวจสอบได้

หลังจากได้ลงพื้นที่การวิจัยแล้ว ผู้วิจัยพบปัญหาในการวิจัย ดังนี้ 1) ประธานกองทุนหมู่บ้านโนนอนามัยดำเนินการให้ล่าช้า 2) ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลนานพอสมควร เนื่องจากต้องลงพื้นที่ไปตามบ้านของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน 3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนจบเพียงแค่ระดับชั้นประถมศึกษา จึงเป็นสาเหตุที่ผู้ตอบแบบสอบถามนั้นอ่านหนังสือไม่ค่อยออก และ 4) เสียเวลาในการนั่งอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามฟังที่ละชุด

อภิปรายผล

อภิปราย ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนอนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม พบว่า

1. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี กองทุนหมู่บ้านมีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้สมาชิกทราบ รองลงมาคือ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีความรู้ในการใช้งานทางด้านเทคโนโลยี กองทุนหมู่บ้านมีการจัดตั้งหอ

กระจายข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้สมาชิกทราบ คณะกรรมการกับสมาชิกกองทุนหมู่บ้านร่วมมือกัน ประชาสัมพันธ์ความก้าวหน้าของกองทุนหมู่บ้านแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการมีการแจ้งข่าวสารการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านให้สมาชิกทราบทุกระยะ คณะกรรมการมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยี คณะกรรมการและสมาชิกมีการใช้เครื่องมือสื่อสารในการกระจายข่าว และรับข้อมูลข่าวสาร กองทุนหมู่บ้านมีเครื่องคอมพิวเตอร์ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ กองทุนหมู่บ้านมีการเปิดรับร้องทุกข์ผ่านทางสื่อออนไลน์ และคณะกรรมการกองทุนบ้านผ่านการอบรมการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา วงศ์กำแหง (จริยา วงศ์กำแหง, 2550: บทคัดย่อ) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี

2. ปัจจัยด้านบุคคล พบว่า สมาชิกอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาต่าง ๆ ของหมู่บ้านหรือชุมชน สมาชิกปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกองทุนอย่างเคร่งครัด กองทุนหมู่บ้านมีการจัดสรรผลประโยชน์ และสวัสดิการให้แก่สมาชิกอย่างเป็นธรรม กองทุนหมู่บ้านได้ส่งคณะกรรมการไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงาน สมาชิกและคณะกรรมการเข้าร่วมประชุมที่ทางกองทุนหมู่บ้านจัดขึ้น คณะกรรมการและสมาชิกชำระเงินทุนกู้ยืมไปประกอบอาชีพตามที่เสนอโครงการกองทุนหมู่บ้านมีการติดตามสมาชิกที่คืนเงินกองทุนล่าช้า สมาชิกมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและปลดเปลื้องภาระหนี้สิน สมาชิกนำเงินไปประกอบอาชีพเพื่อเสริมรายได้ และคณะกรรมการและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความสามัคคีกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา วงศ์กำแหง เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี (จริยา วงศ์กำแหง, 2550: บทคัดย่อ)

3. ปัจจัยด้านโครงสร้าง พบว่า กองทุนหมู่บ้านมีการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ให้คณะกรรมการสมาชิกและประชาชนทั่วไปทราบ มีระเบียบข้อบังคับในการดำเนินงานกองทุน กองทุนหมู่บ้านมีการสรุปรายงานประจำปีให้คณะกรรมการ และสมาชิกรับทราบทุกครั้ง สมาชิกกองทุนหมู่บ้านมีความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กองทุนหมู่บ้านได้แบ่งโครงสร้างการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน กองทุนหมู่บ้านมีศูนย์ปฏิบัติการเพื่อประสานงานให้สมาชิก คณะกรรมการสมาชิกและ

เข้าใจโครงสร้างการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน และ กองทุนหมู่บ้านมีป้าย ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ใดคณะกรรมการ และสมาชิกทราบเสมอ และ 4 มี แผนการดำเนินงานของกองทุนและมีการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของพยุงค์ศักดิ์ ใจตรง เรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและ ชุมชนเมือง ต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของคณะกรรมการกองทุน หมู่บ้านในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี (พยุงค์ศักดิ์ ใจ ตรง, 2555: บทคัดย่อ)

สรุปว่า

จากงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กองทุนหมู่บ้านโนนอนามัย ตำบลเรณูใต้ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม” ทำให้ ทราบว่า การดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนอนามัย พบกับปัญหาต่างๆ มากมาย แม้แต่ผลการประเมินความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กองทุนหมู่บ้านโนนอนามัยทั้ง 3 คือ ปัจจัยด้านโครงสร้าง ปัจจัยด้านบุคคล และ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ถือว่าเป็นขั้นที่น่าเป็นห่วง ส่วนแนวทางการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรี พอประมวลได้ดังนี้

1. เสนอให้มีการจัดอบรมในหัวข้อ เรื่องหน้าที่ของตนเองให้กับ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน
2. จัดอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน
3. เสนอให้มีการประเมินคณะกรรมการประจำปี
4. อยากรให้จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน

บรรณานุกรม

- กองทุนหมู่บ้านโนนนามัย. (2559). **คู่มือการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านโนนนามัย.** จรียา วงศ์กำแหง.) 2880). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี.** วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรเพื่อพัฒนาชุมชน: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ,บทคัดย่อ.
- ปรีชา อวยตระกูล และคณะ. (2554) **บทเรียนการบริหารจัดการ :โครงการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีของกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง.** กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์. จำกัด พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล.ดร , (2557). **หลักการและวิธีการเขียนงานวิจัย.** กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน.
- พยุงค์ศักดิ์ ใจตรง.(2555)). **ความคิดเห็นของสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี.** งานนิพนธ์ (.ม.ร): มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยงยุทธ เจริญรัตน์) .2550 **(การประเมินผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองศึกษาการเมือง :** **ของกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ. (2544). **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2544.** กรุงเทพมหานคร: สหพัฒนาการพิมพ์ จำกัด

วารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 | กรกฎาคม – ธันวาคม 2562

การพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมันหย่อน

อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

The Development of English Writing Skill Activity Package for

Prathom 5 Students in Bansaenpunmunyon School

That Phanom District Nakhon Phanom Province

ศศิธร ล่องเลิศ¹

ชุตินา อรรถศรีวิวัฒน์¹

Sasithorn Longlert¹

Chutima Akkasriwon¹

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม¹

Mahachulalongkomrajavidyalaya University Nakhon Phanom Buddhist College¹

Corresponding Author, Email: sasi29.long@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมันหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมันหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการหาประสิทธิภาพ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีค่า $\bar{x} = 3.92$, S.D = 0.29 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนา, ชุดกิจกรรม, ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The Research objectives of the study were: 1) to develop English Writing Skill Activity Package for Prathom 5 Students in Bansaenpunmunyon School That Phanom District Nakhon Phanom Province 2) to study English writing learning achievement of Prathom 5 students both pre and post learning with activity package 3) to study students' satisfaction influenced English writing skill activity package. There were 16 students in Prathom 5 of Bansaenpunmunyon School That Phanom District Nakhon Phanom Province which were from students who had problems in English writing skill. The research tools were English writing skill package, satisfaction test toward English writing skill package, statistics used in data analysis which were median, standard deviation and t-testing.

The results of the study showed that 1) There was a performance searching for English writing skill package for Prathom 5 students by 3 experts with a reliability of 0.94 2) academic achievement in English writing ability after studying was higher than before learning at the statistical significance of .05 level 3) The students' satisfaction with the

activity package of English writing skills was = 3.92, S.D = 0.29, at a high level.

Keywords: development, activity package, English writing skills

บทนำ

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารกันเป็นไปอย่างทั่วถึงและรวดเร็วในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการศึกษา จะเห็นได้ว่า ข้อมูลข่าวสารจากทั่วโลกจะสื่อถึงกันได้รวดเร็วด้วยอาศัยวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ตัวการสำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารได้ความหมายตรงกันทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร คือ ภาษาทั้งที่เป็นคำพูดและตัวอักษร ซึ่งภาษาที่ใช้เป็นภาษาสื่อกลางของมนุษย์ในการสื่อสารภาษาหนึ่ง คือ ภาษาอังกฤษ จากข้อความที่เกี่ยวกับการเขียนดังกล่าวข้างต้นพอที่จะสรุปความได้ว่า การเขียนเป็นหนึ่งในทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ต้องมีการฝึกฝนการเขียนให้อยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องเสมอ เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในปัจจุบันนี้ ได้รับการเอาใจใส่และถ่ายทอด อยู่ในระดับที่ต่ำ เพราะส่วนมากครูผู้สอนจะเน้นให้นักเรียนฝึกการสนทนาและการท่องคำศัพท์ กล่าวคือ สอนเฉพาะการสนทนาและหลักไวยากรณ์ มากกว่าที่จะสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะด้านการเขียน อย่างไรก็ตามก็กระบวนการสอนทักษะด้านการเขียนควรที่จะมีลำดับขั้นตอนและหลักการเขียนที่ถูกต้องตามที่เจ้าของภาษาได้กำหนดเอาไว้ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อที่จะทำให้การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นไปในทางที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ปราณี แซ่โซ, 2547: 15)

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพโรงเรียน ความต้องการของท้องถิ่นและทันต่อยุคการ เปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว ภาษาอังกฤษเป็น

สาระหนึ่งที่โรงเรียนต้องจัดให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้ ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ 4 สาระ คือ สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 19) โดยเฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสารความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่กำลังศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ จึงได้ตระหนักถึงปัญหาในด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมันหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จึงทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนและแก้ไขปัญหาในจุดที่ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น การใช้ชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษจะทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกฝนด้วยตนเองมากขึ้น จนทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรมไม่เพียงแต่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปได้ด้วยดีเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมการสื่อสารที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ ชุดกิจกรรมสามารถใช้ในการฝึกฝนทักษะทางภาษาในทุกๆด้าน ชุดกิจกรรมจะมีความหมายอย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อถูกนำไปใช้ในการสอนนักเรียนให้ความรู้ความเข้าใจในทักษะด้านต่างๆมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

นอกจากนี้ชุดกิจกรรมยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากทำการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ชุดกิจกรรมที่ทำเป็นรูปเล่มทำให้นักเรียนสามารถทบทวนฝึกฝนด้วยตนเองและช่วยให้ครูผู้สอนประหยัดเวลาที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกหัดจากปัญหาที่เกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะมีความต้องการที่จะมุ่งเน้นให้

ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเหมาะสมตามเจตนาารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดย ใช้นักเรียน จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัยในชั้นเรียน

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

- 1.1 ชุดกิจกรรม เรื่อง Food
- 1.2 ชุดกิจกรรม เรื่อง Sea animals
- 1.3 ชุดกิจกรรม เรื่อง Fruits and vegetables
- 1.4 ชุดกิจกรรม เรื่อง My holiday
- 1.5 ชุดกิจกรรม เรื่อง My family
- 1.6 ชุดกิจกรรม เรื่อง My routine

2. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน ได้มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ตลอดปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่า

1. ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแสนพันหมื่นหย่อน จังหวัดนครพนม โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพบว่ามีประสิทธิภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีระดับความพึงพอใจโดยรวมมีค่า $\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.29 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการศึกษา

อภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน

จากการที่ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษขึ้นมา และได้นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. วิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่จัดการเรียนการสอนแบบมีการสอดแทรกคำศัพท์ ไวยากรณ์ ที่จำเป็นไว้ในชุดกิจกรรม และการจัดการเวลาในการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีขึ้น สอดคล้องกับ พวงเพชร พฤติกุล (พวงเพชร พฤติกุล, 2548 : 50) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 อยู่ในระดับพอใช้ และในโรงเรียนต่างขนาดกัน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และครูมีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้น ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และเวลาเรียน

2. การเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นการเรียนการสอนที่มีกระบวนการและขั้นตอนในการเรียนรู้ สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่เคร่งเครียดในการเรียน มีอิสระในการตัดสินใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อการเรียน ไม่เบื่อหน่าย นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่แปลกใหม่แตกต่างไปจากที่เคยเรียนมา สามารถเปลี่ยนที่เรียนได้ตามความ

เหมาะสมและความพอใจของนักเรียน ไม่จำเป็นต้องอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี และเต็มใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีขึ้น สอดคล้องกับ ญัฎฐา ถิละวัฒน์ (ญัฎฐา ถิละวัฒน์, 2547: 29-30) ได้วิจัยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนแบบเน้นกระบวนการของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลองกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่เป็นสมาชิกชุมนุมพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย เขตพญาไท กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับครูประเมิน 3) แบบประเมินความสามารถในการเขียนแบบเน้นกระบวนการสำหรับ ผู้เรียนประเมินตนเอง 4) เกณฑ์การประเมินงานเขียน 5) แผนการเรียนรู้การเขียนแบบเน้นกระบวนการและ 6) แบบบันทึกการเรียนรู้หลังการเขียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการเขียนเรียงความของผู้เรียนพัฒนาขึ้นโดยลำดับจากความสามารถในระดับน้อยในช่วงต้นและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อสิ้นสุดการทดลองพบว่ามีความสามารถอยู่ในระดับดี ทั้งด้านการนำเสนอเนื้อหาการเรียบเรียงเนื้อหาการใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ และกลไกทางภาษาโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.51 2) ผู้เรียนได้รับการฝึกแบบเน้นกระบวนการหลังการทดลองมีความสามารถเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการและสื่ออุปกรณ์ในการฝึกทักษะ การเขียน สกกดคำ เรียงคำเป็นประโยคและเขียนเป็นข้อความสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษตามขั้นตอนการเรียนรู้ที่นักเรียนจะได้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยกิจกรรมการฝึกทักษะแต่ละชุดกิจกรรมจะมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การคัดลอก การเติมคำให้สมบูรณ์ การใช้พจนานุกรมประกอบการเขียน การใช้ภาพประกอบการเขียน การใช้ข้อมูลจาก

ตารางประกอบการเขียน การพูดปากเปล่าเพื่อเสริมการเขียน การเขียนโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ การเขียนตามคำบอก และการเขียนตามกรอบที่กำหนดให้ สอดคล้องกับแมนจิริ และบาลด์วิน (นวลใย หนูมี, 2529 : 27; อ้างอิงจาก Mangieri and Baldwin. 1979: 285-287) ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำ เพื่อจะตัดสินใจว่าการเข้าใจความหมายของคำจะมีส่วนสัมพันธ์กับการสะกดคำมากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5, 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในรัฐแคลิฟอร์เนียจำนวน 180 คน โดยใช้คำ 180 คำ ที่สุ่มมาจากหนังสือประมวลคำศัพท์ในคู่มือครูจำนวน 30,000 คำ พบว่า ถ้านักเรียนทราบความหมายคำศัพท์ที่เขียน นักเรียนจะสามารถเขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง แม้ว่าคำนั้นจะเป็นคำยาก ซึ่งประกอบด้วยกันหลายพยางค์ก็ตาม แสดงว่าการทราบความหมายของคำมีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำในระดับสูง

4. การใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้จัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก กิจกรรมหลากหลาย และเน้นการปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

5. การใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้แบบเบ็ดเสร็จ สามารถเรียนจบได้ภายใน 1 ครั้ง (1 วัน) สามารถเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอนไปตามสถานที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ตามความเหมาะสมและความพึงพอใจของนักเรียน อีกทั้งมีผลสำเร็จของการเรียนในแต่ละครั้งออกมาเป็นรูปแบบที่เป็นรูปธรรม พึงพอใจกับผลสำเร็จของงาน มีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเห็นได้ชัด

6. แผนการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้อย่างละเอียด เพื่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและใช้เวลาในการสอนให้เหมาะสมที่สุด โดยยึดหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาทุก ๆ ทักษะไปพร้อม ๆ กัน ตามกระบวนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้น คือ ขั้นนำ (Warm up) เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมหรือเร้าความสนใจของผู้เรียน ขั้นนำเสนอ

(Presentation) เป็นการสอนความรู้ใหม่ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างภาษา ให้นักเรียนได้สังเกตและสรุปความเข้าใจ ขั้นฝึก (Practice) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกทักษะในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น จับคู่หรือทีละคน ขั้นนำไปใช้ (Production) เป็นขั้นที่นักเรียนจะนำความรู้และประสบการณ์ในขั้นฝึกมาใช้และเป็นการแสดงความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญ โดยจะนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ต่อไป ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษาตามความเข้าใจของตนเอง

7. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2536 : 130) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในการทำงานว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานรวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูควรศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนให้เข้าใจก่อนลงมือสอนเพื่อให้การเรียนการสอนไม่ติดขัด ผู้เรียนเรียนรู้ไปได้อย่างราบรื่นและสนุกกับการเรียน
2. ครูควรมีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่เสมอเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียน
3. เวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคน ครูควรยืดความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน จึงสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมเพื่อไม่เป็นการปิดกั้นความคิดของนักเรียนมากเกินไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการสอนนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ได้
2. ควรมีการศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบที่หลากหลาย
3. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมที่แปลกใหม่เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน
4. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่จะฝึกเขียนตามความสนใจ ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2524). **ทฤษฎีบริหารองค์กร**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2539). **การประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment)**. กรุงเทพฯ :กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2542). **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร.
- จิรสุดา เลิศปัญญาชู. (2553). **การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes และ Withrow**. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐธา ถิละวัฒน์ (2547). **การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ**. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.

กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์พรีนทร์.

นวลใย มีหนู. (2529). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการซ่อม

เสริม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพราน

จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศรี สีหอำไพ. (2527). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา

คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2536). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.

ปราณี แซ่โซ. (2547). การพัฒนาทักษะเขียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตามแนวการสอนเพื่อ การสื่อสาร. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สำนัก

วิทยบริการ.

ผดุงชัย ภูพัฒน์. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมิน. ในประมวล

สาระชุดวิชาการ ประเมินและการจัดการโครงการประเมิน หน่วยที่ 4

หน้า 169 - 189 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับ

ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงเพชร พฤติกุล. (2548). ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต

1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

รังสรรค์ จันดี. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา ศท130: ภาษาไทย.

เชียงใหม่: คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.**

กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน.** กรุงเทพฯ : รุ่งเรือง
ธรรม.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**

**(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อุทุมพร จามรมาน. (2550). **แบบและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา: การวิจัย
รายกรณี.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อวยพร พานิช. (2543). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร.** สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Alexander, L.G. (1971). **Guided Composition in English Language
Teaching.** Longman Group. Ltd.

Harris, David G. (1969). **Testing English as a second language.** New
York: McGraw Hill Book Company.

Heaton, J.B. (1979). **Writing English Language. Tests.** 5th ed. London:
Longman Group Limited.

Jacobs, H. L., Zinkgraf, S. A., Wormuth, D. R., Hartfield, V. F., & Hughey, J.
B. (1981). **Testing ESL composition; A practical approach.**
Rowley, MA: Newbury House.

Korman, A. K. (1977). **Organizational Behavior.** New Jersey: Prentice Hall.

Lado, Robert. (1964). **Language Testing.** New York: McGraw Hill Book
Company.

Raimes, Ann. (1983). **Techniques in Teaching Writing.** New York:
Oxford University Press.

Smith, E.D. and others. (1961). **The Educator's Encycloped**. Englewood Cliffs,N.J.: Prentice - Hall.

รูปแบบการจัดการความรู้กับการบริหารโรงสีชุมชน

Knowledge and communal rice mill management model.

นายวิสูตร จิตสุทธิภากร¹

Mr. Visoot Chitsuthipakorn¹

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์¹

Mahachulalongkomrojavidyalaya University, Nakhonsawan¹

Corresponding Author, E-mail : visootc@gmail.com¹

บทคัดย่อ

รูปแบบ คือ โครงสร้าง โปรแกรม แบบจำลอง หรือแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง นำมาจัดการความรู้ ด้วยการค้นหา การรวบรวม การเลือกสรร การกลั่นกรอง การจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในรูปแบบของแหล่งข้อมูล จึงได้มีการจัดการความรู้ และบริหารจัดการความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของตนเองมากที่สุด เป็นการเพิ่มศักยภาพและปรับปรุงผลผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น เป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการประหยัดเวลาในการต่อยอดความรู้ มีองค์กรเรียนรู้เป็นแกนกลาง และประกอบด้วย การหาแหล่งความรู้ องค์กรความรู้เดิม เป็นปัจจัยที่สำคัญ โรงสีชุมชน บริหารด้วยคณะกรรมการ มาจากผู้นำในชุมชน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการ โดยคณะกรรมการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี มีระเบียบข้อตกลง ไว้เพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม มีผู้ปฏิบัติงานในโรงสี มี 2 ตำแหน่ง คือ พนักงานสีข้าว และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี มีการให้บริการ 3 อย่าง คือรับจ้างสีข้าวเปลือก รับซื้อข้าวเปลือกมาสีเป็นข้าวสารเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายแกลบ รำ ปลายข้าว

คำสำคัญ: รูปแบบ, การจัดการความรู้, การบริหารโรงสีชุมชน

Abstract

Model is a structure, a programme and a prototype imitating reality for learning by observation and classification into the form of information source. Benefiting organization itself, knowledge management is emerged in order to increase potential and improve product. It helps the organization to reduce working procedure as a result of having more time for knowledge cumulation and core learning as the information source, as knowledge is an indispensable thing. Communal rice mill is administrated by “committee” selected from community including a leader of the committee, a vice chairman, committee members, secretary and a treasurer. The member in this committee takes a position 2 years. There are rules and agreements for committee members to conform. For working in rice mill, there are 2 positions including milling and accounting. The rice mill normally does 3 major things which are milling rice, buying rice then milling them for sale and vending chaff, bran and broken-milled rice.

Keywords : model, knowledge management, communal rice mill administration.

บทนำ

การบริการสีข้าวในชุมชนโดยโรงสีชุมชนเกิดปัญหา งานมีอุปสรรค ค่าเช่าบุคลากรขาดขวัญกำลังใจ ไม่ยอมรับสิ่งใหม่กลัวการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้โรงสีชุมชน ที่ตั้งมาเพื่อ บริการเกษตรกรในชุมชนไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของภาครัฐ เนื่องจากขาดความรู้ที่เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลให้การบริหาร โรงสีข้าวชุมชนมีคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ในการบริการสีข้าว แก่ชุมชนต่ำกว่าเป้าหมายการบริหารเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการองค์กรหรือหน่วยงานซึ่งหน่วยงานจะขาดผู้นำ

ไม่ได้ การจัดการบริหารและยังขาดรูปแบบในการบริหารจัดการความรู้ ดังนั้น จำเป็นต้องเรียนรู้ว่ามีรูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมอย่างไรดี พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2545) ได้ให้ความหมายของคำว่า “รูปแบบ” หมายถึง รูปที่กำหนดขึ้นเป็นหลักหรือเป็นแนวซึ่งเป็นที่ยอมรับ ส่วนนักรักศึกษาที่ชื่อ ประทีป ปินชัย อ้างถึงในวิชฌ อ่องสกุล (2558:25)กล่าวถึงรูปแบบว่า คือกรอบแนวคิด ทางด้านการกำหนดแนวทางในการพัฒนา หรือสิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เพื่อช่วยให้สามารถวิเคราะห์และเข้าใจได้ดี และง่ายมากขึ้น ยังมีประทีป ปินชัย อ้างถึงใน วิชฌ อ่องสกุล (2558:26)ได้พูดถึงรูปแบบไว้ว่า รูปแบบประกอบด้วย 1) บริบท (Context) คือภาวะผู้นำเข้ารับการพัฒนาเป็นรายบุคคล 2) ตัวป้อน (Input) คือการให้ความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้เข้ารับการพัฒนา 3) ผลผลิต (Output) คือ ผู้เข้ารับการพัฒนามีภาวะผู้นำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 4) ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) คือถ้าผู้เข้ารับการพัฒนามีภาวะผู้นำเกินเกณฑ์การประเมินตามกำหนดไว้ ถือว่าการพัฒนาภาวะผู้นำมีประสิทธิผล รวมทั้ง บุญส่ง หาญพานิช (2546 : 92) ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง โครงสร้าง โปรแกรม แบบจำลอง หรือแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง ที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้แทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใด ปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบนั้นๆ และนักรักศึกษาอีกหลายท่านรวมทั้ง Grader Group (1999 : 89, อ้างถึงใน อำนวย เถาตระกูล 2548 : 117) ได้สรุปเกี่ยวกับรูปแบบว่า เป็นการออกแบบโครงสร้างเพื่อให้เข้าใจกระบวนการทำงานขององค์กร การจัดการและการใช้สารสนเทศภายในหน่วยงานโดยสนับสนุนการทำงาน ของหลายๆ ระบบร่วมกัน ในการกำหนด การจัดเก็บการใช้ข้อมูลร่วมกัน เพื่อให้การจัดรูปแบบการจัดการให้ได้ ประโยชน์มากที่สุดจึงจำเป็นต้องมีความรู้ด้านการจัดการโดยขั้นแรกต้องรู้จัก ความสำคัญของการจัดการความรู้

เมื่อได้เรียนรู้ความหมายของรูปแบบแล้วจากข้างต้นต้องรู้ถึงวิธีการที่จะนำรูปแบบต่าง ๆ นั้นมาจัดการความรู้ให้ได้ ถึงแม้การจัดการความรู้เป็นเรื่องใหม่ซึ่งหลาย ๆ หน่วยงานให้ความสำคัญ และมีหลายๆ คนก็ยังไม่เข้าใจในเรื่องการจัดการ

ความรู้ ฉะนั้นนั้นต้องทำความเข้าใจถึงความหมายและความสำคัญในการจัดการความรู้ ซึ่งได้มีผู้เสนอความเห็นที่น่าสนใจไว้หลายท่านดังนี้

พรธิตา วิเชียรปัญญา (2547 : 32-33) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการประมวลข้อมูล สารสนเทศ ความคิด การกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างความรู้ หรือนวัตกรรม และจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางต่างๆ ที่องค์การจัดเตรียมไว้ เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้ และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์การอย่างสมดุล เป็นไปเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์การ

วสันต์ ลาจันติก (2548: 9) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หมายถึง กระบวนการความรู้ที่เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ ของคนในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง โดยต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการปฏิสัมพันธ์ต่อกันของคนภายในองค์กรเดียวกัน เมื่อรวบรวมแล้วก็มีการนำความรู้ที่ได้มาสังเคราะห์ และการจำแนกหรือจัดระบบใหม่เพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงองค์การ ในการบริหารจัดการและนำความรู้เผยแพร่ต่อสาธารณชนสถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้ เมื่อ กิตติญาภรณ์ ชุยลา (2549 : 13) กล่าวไว้ว่า ความหมาย การจัดการความรู้สามารถสรุปได้ดังนี้ การจัดการความรู้ เป็นกระบวนการในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาทั้งตัวบุคคล และองค์การอย่างเป็นระบบโดยที่ **ธีระ รุญเจริญ** (2550 : 214) กล่าวไว้ว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมาย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน คือ การบรรลุเป้าหมายของงาน การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาดคน การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ “การจัดการความรู้” คือ กระบวนการที่เป็นเครื่องมือหรือวิธีการเพิ่มมูลค่าหรือคุณค่าของกิจการขององค์กร กลุ่มบุคคล หรือเครือข่ายของกลุ่มบุคคลหรือองค์กร การจัดการความรู้ คือ เครื่องมือพัฒนาผลงานของบุคคล องค์กร เครือข่าย และพัฒนาสังคมในภาพรวมในยุคสังคมเศรษฐกิจงานพื้นฐานความรู้

สรุปได้ว่า การจัดการความรู้ หมายถึง การบวนการในการจัดการ ค้นหา ความรู้ รวบรวมความรู้ การเลือกสรรความรู้ การกลั่นกรองความรู้ การจัดเก็บ ความรู้เป็นหมวดหมู่ในรูปแบบของแหล่งข้อมูล ที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้ เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้งาน ถ่ายทอดเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ และจากความหมาย ดังกล่าวนั้นองค์กรในแต่ละองค์กรจึงได้มีการจัดการความรู้ และบริหารจัดการ ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของตนเองมากที่สุดจึงมีผู้ที่ให้ความหมายของการ บริหารจัดการความรู้ไว้ ให้ความรู้ว่าการจัดการความรู้มีประโยชน์ โดยมีนักวิชาการได้ กล่าวไว้ดังนี้

ประโยชน์ของการจัดการความรู้

Bacha (2000 : 45, อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา 2547 : 41-42) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ไว้ 8 ประการดังนี้

1. ป้องกันความรู้สูญหาย การจัดการความรู้ทำให้องค์กรสามารถ รักษาความเชี่ยวชาญ ความชำนาญ และความรู้ที่อาจสูญหายไปพร้อมกับการ เปลี่ยนแปลงของบุคลากร เช่น การเกษียณอายุทำงาน หรือการลาออกจากงาน เป็นต้น
2. เพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินใจ โดยประเภท คุณภาพ และ ความสะดวกในการเข้าถึง ความรู้ เป็นปัจจัยสำคัญของการเพิ่มประสิทธิภาพการ ตัดสินใจ เนื่องจากผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจต้องสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและมี คุณภาพ
3. ความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่น การทำให้ ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงานและวัตถุประสงค์ของงาน โดยไม่มีการควบคุม หรือมีการ แทรกแซงมากนักจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานในหน้าที่ต่างๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพและเกิดการพัฒนาคิดสำนึกในการทำงาน
4. ความได้เปรียบในการแข่งขัน การจัดการความรู้ช่วยให้องค์กรมี ความเข้าใจลูกค้า แนวโน้มการตลาดและการแข่งขัน ทำให้สามารถลดช่องว่างและ เพิ่มโอกาสในการแข่งขันได้

5. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการพัฒนาความสามารถขององค์กรในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ทางปัญญาที่มีอยู่ ได้แก่ สิทธิบัตรเครื่องหมายการค้า และ ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

6. การยกระดับผลิตภัณฑการนำการจัดการความรู้มาใช้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และบริการ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่ผลิตภัณฑนั้นๆ อีกด้วย

7. การบริหารลูกค้า การศึกษาความสนใจและความต้องการของลูกค้า จะเป็นการสร้างความพึงพอใจและเพิ่มยอดขายและสร้างรายได้ให้แก่องค์กร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

8. การลงทุนทางทรัพยากรบุคคล การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน การจัดการด้านเอกสาร การจัดการกับความรู้ที่ไม่เป็นทางการเป็นการเพิ่มความสามารถให้แก่องค์กรในการจ้างและฝึกฝนบุคลากรและยังมีนักวิชาการคือ ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ (2548 : 65-66) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้กับสถาบันการศึกษา ไว้ดังนี้

1. เป็นการเปลี่ยนการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาโดยการเข้าถึงศูนย์ความรู้ และขยายเขตแดนของมหาวิทยาลัยสู่โลกกว้าง

2. ช่วยในการจัดการเรียนรู้ทางไกล และ E-learning ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ให้มีการทำงานระหว่าง นักเรียนและครู ระหว่างสถาบันทำงานร่วมกัน เรียนรู้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน

4. ช่วยจำลองประสบการณ์เรียนรู้ ทำให้เข้าใจเนื้อหาต่างๆ มากขึ้น

5. ปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเอง และศักยภาพในการเรียนรู้ โดยการปรับปรุงโปรแกรมพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ รวมทั้งนักศึกษาที่ชื่อ กิตติญาภรณ์ ชุยุลา (2549 : 14) ได้กล่าวสรุปถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ไว้ว่า การจัดการความรู้ช่วยเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพขององค์กรให้ดีขึ้น เพิ่มประโยชน์จากบุคคลและแนวคิด นวัตกรรม การเรียนรู้และความสามารถของบุคคลในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการปรับปรุง และเพิ่มสินทรัพย์ความรู้ขององค์กร นอกจากนี้

กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (2548 : 25-26) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการความรู้ไว้ที่น่าสนใจดังนี้

1. ช่วยลดขั้นตอนในการทำงานได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อมีปัญหาในการทำงานเกิดขึ้น ผู้ปฏิบัติงานก็จะสามารถหาแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาได้รวดเร็ว โดยค้นคว้าจากผลการจัดการความรู้ในเรื่องนั้นๆ ทางสื่อ (อินเทอร์เน็ต) เพื่อศึกษาค้นหาว่าแนวทางการแก้ปัญหาที่เคยทำสำเร็จมาแล้ว ซึ่งได้มีการรวบรวมเก็บไว้บนฐานเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้น มีแนวทางและวิธีแก้ปัญหายังไง วิธีนี้จะทำให้ ผู้ปฏิบัติที่มีปัญหาสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ในเรื่องที่ตนประสบปัญหาได้โดยตรง จึงเป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ทำให้ประหยัดเวลาและประหยัดงบประมาณในการทำงาน เพราะสามารถแสวงหาความรู้ได้โดยสะดวกรวดเร็วทำให้สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้

2. การจัดการความรู้ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานไม่ต้องทำงานด้วยการลองผิดลองถูก ก่อนทำงานถ้ามีการเรียนรู้ความผิดพลาดของคนอื่นจากบทเรียนในอดีตได้ก่อน เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ก็จะทำให้ช่วยประหยัดเวลา ประหยัดทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานได้มากกว่าและไม่ต้องเสียเวลาลองผิดลองถูกอีก

3. การจัดการความรู้ที่ได้มาโดยวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ในงานที่ปฏิบัติในเรื่องเดียวกันก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถจัดปัญหาที่ตนกำลังเผชิญอยู่ได้ เมื่อมีการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ปฏิบัติงานอื่นๆ ในเรื่องเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. สถานศึกษาที่มีระบบการจัดการความรู้ที่ดีจะทำให้ผู้ที่แสวงหาความรู้มีช่องทางการเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว เช่น ระบบ Internet ทำให้สามารถค้นหาความรู้ได้ตลอดเวลาเป็นการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาดูตัวอย่างที่ดี ซึ่งมีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อสถานศึกษา

5. การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูผู้สอนเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ (Innovation) โดยการเรียนรู้ต่อยอดจากความรู้ที่ฝังในตัวตน (Tacit Knowledge) ของผู้สอนที่มีประสบการณ์สอนมาก่อน

6 สถานศึกษาไม่ต้องเสียเวลาทำวิจัยและพัฒนาในเรื่องบางเรื่อง เพราะสามารถใช้ความรู้ที่ได้มาจากการสะสมไว้แล้วจากบุคคล (Tacit Knowledge) หรือจากส่วนต่างๆ ของสถานศึกษาเพื่อนำมาต่อยอดความรู้ได้เลย

7. ทำให้เกิดแหล่งความรู้ในสถานศึกษา ที่สามารถเรียกใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็วและเผยแพร่ให้สถานศึกษาอื่นได้รับรู้และได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

8. งานบางเรื่องผู้สอนไม่ต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ตนเอง เพราะบางที่จะเกิดผลเสียมากกว่าเพราะต้องลองผิดลองถูก แต่ถ้าเรียนรู้จากประสบการณ์ของครูต้นแบบและความสำเร็จในการสอนมาก่อนก็จะช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานได้มากกว่า

9. “การจัดการความรู้” จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อวัฒนธรรมการทำงานของคนในสถานศึกษาปรับเปลี่ยนจากเดิมมาสู่การมีวินัยในตนเอง มีการศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้ตลอดชีวิต ยอม รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีพลังในการคิดสร้างสรรค์ มีความขยัน อดทน มีจิตสำนึกของการเป็น “ผู้ให้” และมีจิตใจเป็นประชาธิปไตย ดังนั้นการจัดการความรู้จะสำเร็จได้บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับ “การจัดการความรู้”

จากที่กล่าวมา สรุปประโยชน์ในการบริหารจัดการความรู้ได้ว่าเป็นการเพิ่มศักยภาพและปรับปรุงผลผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น เป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการประหยัดเวลาในการต่อยอดความรู้ มีช่องทางในการเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาใช้ได้เลย มีแหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ และเกิดการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานให้มีวินัยในตนเองมากขึ้น เมื่อได้รู้ถึงประโยชน์การบริหารจัดการแล้วนำมาจัดทำเป็นกระบวนการโดยกระบวนการจัดการความรู้ และองค์ประกอบของการจัดการความรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารจัดการความรู้ มีหลายประการจากการศึกษาและรวบรวม มีบุคคล องค์กร และนักวิชาการได้กล่าวถึง ไว้มากมายดังนี้

Trapp (1999: 34, อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา 2547: 48) ได้นำเสนอองค์ประกอบของการจัดการความรู้ไว้มี 9 ประการ ดังนี้

1) เป้าหมายความรู้ (Knowledge goals)

- 2) การระบุถึงความรู้ (Knowledge identification)
 - 3) การจัดหาความรู้ (Knowledge acquisition)
 - 4) การพัฒนาความรู้ (Knowledge development)
 - 5) การเคลื่อนย้าย/กระจายความรู้ (Knowledge transfer/distribution)
 - 6) การใช้ความรู้ (Knowledge usage)
 - 7) การเก็บรักษาความรู้ (Knowledge preservation)
 - 8) การประเมิน/ทบทวนความรู้ (Knowledge evaluation/review)
 - 9) การควบคุมความรู้ (Knowledge controlling)
- Kucza (2001: 30, อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียรปัญญา 2547: 49) ได้นำเสนอรูปแบบของกระบวนการในทางปฏิบัติของการจัดการความรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. Identification of Need for Knowledge เป็นการระบุถึงความต้องการความรู้ ซึ่งประกอบด้วยการระบุความต้องการ (Identification of needs) และการกำหนดความต้องการ (determination of requirements)

2. Knowledge Pull จุดประสงค์หลักประการหนึ่งของการจัดการความรู้ คือ “การแบ่งปันความรู้” ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและยุ่งยากในกระบวนการจัดการ ความรู้ที่มีคุณค่าที่องค์กรค้นพบควรถูกถ่ายทอดในกระบวนการดังกล่าว ประกอบด้วย

- 2.1 การสร้างเกณฑ์การสืบค้น
- 2.2 ค้นหาผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์
- 2.3 ประเมินผู้ผ่านการคัดเลือก
- 2.4 คัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 2.5 การปรับตัวของผู้ที่ถูกคัดเลือก

3. Knowledge Push เป็นกระบวนการของการส่งมอบความรู้ไปให้กับผู้ที่ต้องการ ประกอบด้วยกระบวนการย่อยๆ 2 ประการดังนี้

- 3.1 การแจ้งหรือประกาศให้ทราบถึงความรู้

3.2 การแบ่งปันความรู้ในโอกาสต่างๆ

4. Creation of Knowledge เป็นการสร้างความรู้มีขอบข่ายย่อยๆ 6 ประการคือ

- 4.1 การระบุถึงความคิดใหม่
- 4.2 การประเมินความคิดใหม่ๆ
- 4.3 การรวบรวมผู้ที่อยู่ในข่ายที่มีความคิดใหม่ๆ
- 4.4 การประเมินผู้ที่อยู่ในข่ายที่มีความคิดใหม่ๆ
- 4.5 การคัดเลือกผู้ที่อยู่ในข่ายที่มีความคิดใหม่ๆ
- 4.6 การสร้างความรู้

5. Knowledge Collection and Storage เป็นการรวบรวมและจัดเก็บความรู้ มีขอบข่ายย่อยๆ 6 ประการดังนี้

- 5.1 การระบุถึงความรู้
- 5.2 การประเมินความรู้
- 5.3 การออกแบบสิ่งที่ใช้เก็บความรู้
- 5.4 การจัดความรู้ให้เป็นหมวดหมู่
- 5.5 การปรับปรุงแผนที่ความรู้ให้ทันสมัย

6. Knowledge Update เป็นการปรับปรุงความรู้ให้สอดคล้องกับความเป็นไปและความต้องการที่ไม่หยุดนิ่ง มีขอบข่ายย่อยๆ 3 ประการดังนี้

- 6.1 การระบุถึงความเปลี่ยนแปลง
- 6.2 การประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง
- 6.3 การปรับปรุงความรู้ให้ทันสมัย

Probst, Raub and Romhardt (2000: 87, อ้างถึงใน พรธิดา วิเชียร ปัญญา 2547: 51) ได้สรุปว่า การจัดการความรู้จะประสบความสำเร็จได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ คือ

1. การระบุถึงความรู้
2. การจัดหาความรู้
3. การพัฒนาความรู้

4. การแบ่งปัน/การกระจายความรู้

5. การใช้ความรู้

6. การเก็บรักษา/จดจำความรู้

จากความรู้ที่ได้รับในเรื่องรูปแบบว่ามีความหมายอย่างไรรวมทั้งนำวิธีการการจัดการความรู้ที่มีลักษณะต่างๆ นำมาปรับให้เกิดประโยชน์ให้เป็นการบริหารจัดการความรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับโรงสีชุมชน ได้ดังต่อไปนี้

รูปแบบการบริหารจัดการความรู้ ที่จะนำมาพัฒนางานในโรงสีชุมชน ตามแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ คือ

มีผู้เสนอรูปแบบการบริหารจัดการความรู้ ในลักษณะต่างๆ ไว้หลากหลายดังนี้

1. รูปแบบการบริหารความรู้ในองค์การธุรกิจ APQC (Arthr Anderson and The American Productivity and Quality Center : 1995 : 45, อ้างถึงใน บุญส่ง หาญพานิช : 2546) ซึ่งมีความรู้เป็นแกนกลาง ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ สำคัญสำหรับกระบวนการจัดการ และให้ถือว่า ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กร การวัดผลประเมินผล และวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการ ความรู้ขององค์กร

การวัดและการประเมิน ภาวะความเป็นผู้นำ วัฒนธรรม ส่วนนี้เป็น เครื่องมือ ส่วนนี้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ส่วนนี้เป็นกระบวนการ การสร้าง การแบ่งปัน แลกเปลี่ยน การจำแนก การนำไปใช้ การเก็บรวบรวม การจัดการ เทคโนโลยี องค์ความรู้ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

2. รูปแบบการบริหารจัดการความรู้ (Knowledge Management Model) ของ ศศส. นักการศึกษาที่ชื่อ ประพนธ์ ผาสุขยัต (2549 : 1) ได้เสนอว่า มี องค์การเรียนรู้เป็นแกนกลาง และประกอบด้วย การหาแหล่งความรู้ องค์ความรู้เดิม เป็นปัจจัยที่สำคัญสานรับกัน

องค์ความรู้ “BoK” (Body of Knowledge) “เคียว” ให้ตกผลึก - Analyze, Synthesize -Codify “ควัก” ออกมาใช้ -Checking -Apply Learning Cycle เรียนรู้ ก่อนทำ เรียนรู้หลังทำระหว่าง เรียนรู้ ทำ Input ที่สำคัญ “คว่ำ”

หยาบมาใช้ -Checking -Apply -ใส่ Leadership - สร้าง Purpose - Set Principle - Shift Paradigm -SoK คน องค์กร Web - BoK ตาม issue -Handbook Output ที่เด่นชัด “ค้นหา” + “คบหา” -Checking -Talking -Apply -Cops แหล่งความรู้ “SoK” (Source of Knowledge)

สรุปได้ว่า มีองค์กรเรียนรู้เป็นแกนกลาง และประกอบด้วยการทำงานแหล่งความรู้ องค์กรความรู้เดิมเป็นปัจจัยที่สำคัญสานรับกัน ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กร การวัดผลประเมินผล และวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความรู้องค์กร

การบริหารโรงสีชุมชน

ทวีศักดิ์ นพเกษตร (2542)ได้กล่าวถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ภาครัฐเริ่มเห็นความสำคัญของคำว่า “มนุษย์” จึงนำไปสู่การเริ่มต้นในการพัฒนามนุษย์ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งอนุรักษ์แลฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน เพราะเรามีอาจปฏิเสธได้ว่ามนุษย์มีความอ่อนแอทางด้านร่างกายและจิตใจ จึงต้องอาศัยรวมตัวอยู่ในรูปของกลุ่มชนที่มีผลประโยชน์ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นในลักษณะเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม เรียกว่า ต้องอาศัยชุมชนนั่นเอง เป็นองค์กรเริ่มต้นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีใช้การค้าเพื่อเงินตราตามกระแสทุนนิยมแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากชุมชนมีจุดแข็งที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จุดแข็งของชุมชนที่นำไปสู่ความสำเร็จที่เกิดขึ้นได้ ความมีจิตสำนึกร่วมกันและความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน อันเนื่องมาจากมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมและประเพณีร่วมกัน ความช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันของคนในชุมชน ความสัมพันธ์ภายในชุมชนและการแสดงออกต่อกันเป็นไปอย่างสมัครใจ มีใช้ระบบบังคับบัญชาหรือสั่งการ พื้นที่ขนาดเล็กในชุมชนหนึ่งมีจำนวนไม่มาก การจัดการระบบการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงเป็นไปได้โดยง่าย เมื่อพัฒนาสำเร็จแล้วก็แพร่กระจายแนวคิดและวิธีการก่อให้เกิดการพัฒนาในลักษณะเดียวกันได้ง่ายและขยายเป็นวงกว้าง

ยังมีปัญหาของโรงสีชุมชนพอสรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ตั้งโรงสีชุมชนในชุมชนที่ขาดความพร้อม จุดอ่อนนี้เกิดจากรัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนแบบให้เปล่าโดยชุมชนยังไม่มีความพร้อม

2. การขาดผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง ผู้นำที่เข้มแข็งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนโรงสีชุมชนโดยชาวบ้านไม่ค่อยให้ ความสำคัญว่าผู้นำที่บริหารจัดการนั้นมีความสามารถพอที่จะบริหารจัดการได้ หรือไม่

3. สมาชิกโรงสีต้องการผลประโยชน์เฉพาะหน้า สมาชิกรอคอยแต่ผลกำไรที่จะแบ่งปันในแต่ละปีเท่านั้น และรอขายข้าวได้ในราคาพิเศษที่สูงกว่าตลาด เพราะเป็นอุดมการณ์ของโรงสีชุมชนที่ต้องการให้ความเป็นธรรมในการกำหนดราคาข้าว โดยไม่สนใจให้ตรวจคุณภาพข้าว ฝ่ายกรรมการก็ไม่กล้าขัดเพราะกลัวเสียคะแนน เนื่องจากต้องรักษาความนิยม ในการเลือกตั้ง อบต.หรือผู้ใหญ่บ้าน

4. ระบบกรรมสิทธิ์รวม ขาดเจ้าภาพ เมื่อโรงสีได้เปล่าจากรัฐ และเมื่อมีกำไรก็แบ่งเท่าๆ กันหมด ผลตามมาจึงทำให้ไม่มีใครยอมเสียสละทำงานหนัก เพื่อกิจการของ ชุมชน

5. การคิดกำไร - ขาดทุนไม่เป็นจริง

6. เปลี่ยนกรรมการบริหารบ่อยทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากธุรกิจข้าวเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและใช้การตัดสินใจที่ฉับไว แต่ด้วยกฎระเบียบของกลุ่มที่กรรมการต้องเว้นวรรคทำให้การบริหารไม่ต่อเนื่อง

7. โรงสีชุมชนบางแห่งเป็นเพียงกิจการบังหน้า วางระบบการบริหารไม่เป็นจริง เน้นแต่ผู้บริหารเสียสละเพียงอย่างเดียวโดยไม่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่ต้อง ดิ้นรนหาอยู่หากิน ในที่สุดผู้นำบางคนก็ใช้ความเสียสละบังหน้าโดยตั้งโรงสีชุมชนเพียงเพื่อการ หาประโยชน์จากค่านายหน้าจากการก่อสร้างและการซื้อเครื่องจักร บางรายก็ใช้เป็นฐานในการหาเสียงโดยรับซื้อข้าวเปลือกราคาแพงแต่ขายข้าวสาร ราคาถูกให้ชุมชนโดยไม่ต้องสนใจกำไร-ขาดทุนเพราะโรงสีได้มาฟรีๆ

วิธีการในการดำเนินการโรงสีชุมชน ได้มีนักวิชาการได้พูดถึงดังต่อไปนี้

จิราภรณ์ อุตศาสตร์(2553)รัฐบาลมีนโยบายโครงการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชน ภายใต้แผนงานด้านชุมชน มีค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารและจัดการในชุมชน เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนในการเดินทางไปซื้อข้าวที่อื่นเป็นการประหยัด อดออม เพื่อให้เป็นการรวมกลุ่มที่ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และสร้างนิสัยการประหยัด อดออมในการร่วมแรงร่วมใจกัน โรงสีชุมชนตั้งอยู่ในหมู่บ้านใหญ่มีประชาชนหนาแน่นและมีหมู่บ้านใกล้เคียงหลายหมู่บ้าน การคมนาคมสะดวก มีการสมัครเข้าร่วมโครงการเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกต้องชำระค่าสมาชิกแรกเข้าและเงินค่าหุ้น เพื่อเป็นการบริหารร่วมกันของกลุ่ม

โรงสีชุมชน มีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งส่วนใหญ่มาจากผู้นำในชุมชน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการ โดยคณะกรรมการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี มีระเบียบข้อตกลงกลุ่ม ไว้เพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม

มีผู้ปฏิบัติงานในโรงสี มี 2 ตำแหน่ง คือ พนักงานสีข้าว และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี มีการให้บริการ 3 อย่าง คือรับจ้างสีข้าวเปลือก รับซื้อข้าวเปลือกมาสีเป็นข้าวสารเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายแกลบ รำ ปลายข้าว

ผลของการนำรูปแบบการจัดการความรู้ ในการบริหารและดำเนินการ โดยนำมาบริหารโรงสีชุมชน ประสิทธิภาพการบริหารโรงสีชุมชน เพราะมีความเกี่ยวข้องกับฝ่ายต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการกลุ่ม ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดหางบประมาณ เพื่อดำเนินการในการจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน วัตถุดิบและเครื่องจักร ในการดำเนินการด้านการบริการ การผลิต ด้านการตลาดในการจัดหาแหล่งจำหน่าย ผลผลิตที่ได้จากการสีข้าว ได้แก่ แกลบ รำ ปลายข้าว และงบประมาณในการดำเนินการด้านการบริหารโรงสี การบำรุงรักษาและดูแลอุปกรณ์เครื่องจักร เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้งาน เพื่อให้มีคุณภาพและคอยดูแล รวมทั้งการตรวจสอบการทำงานของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ ให้ได้รับความรู้ความชำนาญมีทักษะในการ

ปฏิบัติงานและได้รับการฝึกอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้กิจการของกลุ่มโรงสี ได้ดำเนินกิจการประสบความสำเร็จ

บทสรุป

รูปแบบ หมายถึง เป็นโครงสร้าง โปรแกรม แบบจำลอง หรือแบบที่จำลองสภาพความเป็นจริง ที่สร้างขึ้นจากการลดทอนเวลาและเทศะ พิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษาเพื่อใช้แทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบนั้นๆ นำมาจัดการความรู้ คือจัดกระบวนการในการจัดการ ด้วยการค้นหาความรู้ รวบรวมความรู้ การเลือกสรรความรู้ การกลั่นกรองความรู้ การจัดเก็บความรู้เป็นหมวดหมู่ในรูปแบบของแหล่งข้อมูล ที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งาน ถ่ายทอดเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ และจากความหมายดังกล่าวนี้องค์กรในแต่ละองค์กรจึงได้มีการจัดการความรู้ และบริหารจัดการความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของตนเองมากที่สุด การบริหารจัดการความรู้ได้ว่าเป็นการเพิ่มศักยภาพและปรับปรุงผลผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น เป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการประหยัดเวลาในการต่อยอดความรู้ มีช่องทางในการเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาใช้ได้เลย มีแหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ และเกิดการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานให้มีวินัยในตนเองมากขึ้น มีองค์กรเรียนรู้เป็นแกนกลาง และประกอบด้วยการหาแหล่งความรู้ องค์กรความรู้เดิมเป็นปัจจัยที่สำคัญสานรับกัน ผู้บริหารในฐานะผู้นำองค์กร การวัดผลประเมินผล และวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการความรู้องค์กร

รูปแบบการบริหารโรงสีชุมชน ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งส่วนใหญ่มาจากผู้นำในชุมชน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการ โดยคณะกรรมการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี มีระเบียบข้อตกลงกลุ่ม ไว้เพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม มีผู้ปฏิบัติงานในโรงสี มี 2 ตำแหน่ง คือ พนักงานสีข้าว และเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี มีการให้บริการ 3 อย่าง คือรับจ้างสีข้าวเปลือก รับซื้อข้าวเปลือกมาสีเป็นข้าวสารเพื่อ

จำหน่ายและจำหน่ายแกลบ รำ ปลายข้าว โดยให้คณะกรรมการนำวิธีการและรูปแบบ มาดำเนินการจัดการความรู้ ในกระบวนการจัดการ มุ่งหวังเพื่อค้นหาความรู้ รวบรวมความรู้ การเลือกสรรความรู้ การกลั่นกรองความรู้ การจัดเก็บความรู้เป็นหมวดหมู่ในรูปแบบของแหล่งข้อมูล ที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งาน ถ่ายทอดเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความรู้ และจากความหมายดังกล่าวนี้ องค์กรในแต่ละองค์กรจึงได้มีการจัดการความรู้ และบริหารจัดการความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของตนเองมากที่สุดประโยชน์ในการบริหารจัดการความรู้ได้ว่าเป็นการเพิ่มศักยภาพและปรับปรุงผลผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น เป็นการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการประหยัดเวลาในการต่อยอดความรู้ มีช่องทางในการเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาใช้ได้เลย มีแหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ และเกิดการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานให้มีวินัยในตนเองมากขึ้น เมื่อได้รู้ถึงประโยชน์การบริหารจัดการแล้วนำมาจัดทำเป็นกระบวนการจัดการความรู้

ประสิทธิภาพการบริหารโรงสีชุมชน ที่จะนำรูปแบบการจัดการความรู้ มาดำเนินการโดยมีความเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ฝ่ายต่าง ๆ คือ คณะกรรมการ กลุ่ม ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดหางบประมาณเพื่อดำเนินการในการจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน วัตถุดิบและเครื่องจักร ในการดำเนินการด้านการบริการ การผลิต ด้านการตลาดในการจัดหาแหล่งจำหน่ายผลผลิตที่ได้จากการสีข้าว ได้แก่ แกลบ รำ เป็นต้น และงบประมาณในการดำเนินการด้านการบริหารโรงสี การบำรุงรักษาและดูแล อุปกรณ์เครื่องจักร ให้เพียงพอต่อการใช้งาน ให้มีคุณภาพและคอยดูแล ตรวจสอบการทำงานของบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ ให้ได้รับความรู้ความชำนาญมีทักษะในการปฏิบัติงานและได้รับการฝึกอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้กิจการของกลุ่มโรงสี ได้ดำเนินกิจการประสบความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กิตติญาภรณ์ ชุยลา. (2549). การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ
เทศบาลตำบลหนองหิน กิ่งอำเภอหนองหิน จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- จิราภรณ์ อุตศาสตร์ .(2553) .การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนชุมชน
ตำบลโคกเหล็ก อำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ .รายงานการศึกษา รัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นบัณฑิต ,
วิทยาลัย:มหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ.(2548). การจัดการความรู้ในองค์กรธุรกิจ. กรุงเทพฯ : เอ็กส
เปอร์เน็ท.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุค
ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- บุญส่ง หาญพานิช. (2546). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ใน
สถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ประพนธ์ ผาสุกยี่ด. (2548). การจัดการความรู้ ฉบับมือใหม่หัดขับ. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : ไยใหม่.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ออนไลน์) แหล่งที่มา <http://www.royin.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2560).
- พรธิดา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้พื้นฐานและการประยุกต์ใช้.
กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.
- วสันต์ ลาจันท์ก. (2548). การจัดการความรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 4. รายงานการศึกษา
อิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิษณุ อ่องสกุล. (2558). การพัฒนาภาวะผู้นำผู้ประกอบการในวิทยาลัย
อาชีวศึกษาสกลนครพัฒนศิลป์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรดุษฎี

บัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. (2548). การบริหาร
การศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

อำนาจ เถาตระกูล. (2548). เอกสารประมวลความรู้ เรื่อง หลักทฤษฎี แนวคิด
งานวิจัย สำหรับใช้เป็น ฐานความรู้ในการศึกษา ค้นคว้าวิจัย เรื่อง
การพัฒนารูปแบบการบริหารความรู้ในสถาบันการอาชีวศึกษาไทย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสยาม.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

วารสารธาตุพนมปริทรรศน์ เป็นวารสารวิชาการ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้นคว้า และเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการ ด้านพุทธศาสนา ปรัชญา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการด้านพุทธศาสตร์ ครุศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บทความวิจัย บทความวิชาการ จากการนำเสนอการประชุมวิชาการ ของนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณา จากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับ ของบุคคลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีกำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยเสนอหรือกำลังเสนอตีพิมพ์ในวารสารวิชาการใดมาก่อน

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

2.1 บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นในลักษณะวิเคราะห์ วิจารณ์ หรือเสนอแนวคิดใหม่ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการที่ได้เรียบเรียงจากผลงานทางวิชาการของ ตนเองหรือของผู้อื่น หรือเป็นบทความทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นความรู้ที่มีประโยชน์แก่คนทั่วไป

2.2 บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่มีการค้นคว้าอย่างมีระบบและมีความมุ่งหมายชัดเจน เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือหลักการบางอย่างที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือ การนำวิชาการมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ บทความวิจัยมีรูปแบบของการวิจัยตามหลัก วิชาการ เช่น มีการตั้งสมมติฐานหรือมีการกำหนด ปัญหาที่ชัดเจนสมเหตุสมผลโดยจะต้องระบุวัตถุประสงค์ ที่เด่นชัดแน่นอน มีการรวบรวมข้อมูล วิจารณ์วิเคราะห์ ตีความและสรุปผลการวิจัยที่สามารถให้ คำตอบหรือบรรลุวัตถุประสงค์

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

3.1 ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 8 - 15 หน้ากระดาษ A 4 (รวมเอกสาร อ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK เท่านั้น ตั้งค่าหน้า กระดาษโดยเว้น ขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่าง ระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและ ตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตาราง ที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพ ที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วน และเข้าใจได้โดย

ไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีกระบุลำดับของรูปภาพทุกรูป ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

- 3.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 3.3 ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาด 16 pt พิมพ์ด้วยตัวอักษร ปกติอยู่ใต้ชื่อเรื่องโดยเอียงมาทางด้านขวา และให้ตัวเลขเป็นตัวยก ท้ายชื่อผู้เขียนเพื่อ แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อหน่วยงานภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
- 3.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบที่คัดย่อ
- 3.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 3.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย ขนาดตัวหนังสือ 16 pt ตัวหนา หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 1.75 เซนติเมตร และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกันเมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่
- 3.7 การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centered learning)

4. ขั้นตอนการเขียนบทความ

4.1 บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้วิจัย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ชื่อหน่วยงาน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ อีเมล
3. บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย และ ผลการวิจัย โดยสรุปมีความกะทัดรัดและสั้น
4. บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย กรอบ แนวคิด และระบุวัตถุประสงค์การวิจัย
5. ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
6. ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
7. อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8. สรุป (Conclusion) ระบุดูสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

9. บรรณานุกรม (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณ เท่านั้น การอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้ระบบ APA

4.2 บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
2. ชื่อผู้วิจัย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ชื่อหน่วยงาน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และ อีเมล
3. บทคัดย่อ (Abstract)
4. บทนำ (Introduction)
5. เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
6. สรุป (Conclusion)
7. ข้อเสนอแนะ (Suggestion)
8. บรรณานุกรม (Reference) การอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้ระบบ APA

5. ระบบการอ้างอิงและบรรณานุกรมทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็น วารสาร หนังสือ หรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิง ทั้งหมดก่อนส่งต้นฉบับ ผู้เขียนบทความควรตรวจสอบ ถึงความถูกต้อง ของการอ้างอิงเอกสารเพื่อ ป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่ง ต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรง คุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

5.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้ วิธีการ อ้างอิงระบบ นาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบ ตัวอักษรโดย ใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมา อ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิง ท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่ นำมา อ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถา ให้อ้างอิงชื่อคัมภีร์ เล่มที่ ชื่อ เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่ม 15 ขอ 16: 282- 283), (พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล เล่ม 16: 256-320)

2) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระมหาสุทิตย์ อากาศโร. 2554: 44)

3) ผู้แต่งสองรายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระมหาสุทิตย์ อากาศโร และ เขมณัฏฐ์ อินทรสุวรรณ, 2553: 44) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการ ให้ใช้ เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (พระธรรมโกศาจารย์ ประยูร ธรรมจิตโต, 2548: 8; พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2554: 44)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่าและคณะ เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระเทพโสภณ ประยูร ธรรมจิตโต และคณะ, 2548: 55)

5) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับ ลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และ หน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Keown, 2003: 4)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุล ของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Hersey & Blanchard, 2000: 3) และให้ใช้ เครื่องหมาย อัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003: 4; Hersey & Blanchard, 2000: 3)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al, ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง (Kaiser et al., 2008: 55)

4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

5) บรรณานุกรมที่เป็นภาษาไทย ชื่อผู้เขียนใช้ชื่อเต็ม-นามสกุล และให้แปล จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมต่อท้ายในหัวข้อ TRANSLATED THAI REFERENCES

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์

กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

1) บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี่

2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

5.2 บรรณานุกรม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). **พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// (ครั้งที่พิมพ์).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์ หรือโรงพิมพ์. (// การวรรค 2 ครั้ง)

ตัวอย่าง :

พระมหาสุทิตย์ อากาศโร, ดร. (2548). **เครือข่าย : ธรรมชาติความรู้และการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพมหานคร: พิษณุ ธิปไตย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง.// (เลขหน้าที่ย่าง).// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุกัจจ สุกัญโณ. (2559). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทยใน ปวิตร ว่องวิระ. **ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม** (หน้า 112). กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่.// (ฉบับที่).// เลขหน้าแรก ที่ ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

ธิดาวุฒิ หมั่นมี. (2557). การวางแผนและการติดต่อประสานงานเชิงพุทธ : สังคหวัตถุ ๔ เครื่องมือ การวางแผนและการติดต่อประสานงานสู่ความสำเร็จ. **วารสาร มจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์**. 3 (1), 25-31.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่ย่าง).// หน้าเลข หน้าที่ย่าง.// สถานที่พิมพ์.// สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิท อางพันธ์. (2537). หม้อคอกควาย. ใน สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมืองฝ่ายเหนือ (หน้า 274-275).กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
Sturgeon, T. (1995). Science fiction. In **The encyclopaedia Americana** (Vol.24, pp.390-392). Danbury, CT: Grolier Press.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ : ผู้แต่ง.//วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. **ผู้จัดการรายวัน**, น.13.(7)
วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รายงานการวิจัยชื่อผู้เขียน.//ปีพิมพ์.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//ระดับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้า แบบอิสระ/ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง :

สัมฤทธิ์ ต่อสติ. (2542). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของสถานบริการสาธารณสุขเขตเมือง **กรณีศึกษาศูนย์ : แพทย์ชุมชนเมืองพระนครศรีอยุธยาวิทยานิพนธ์**
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

ตัวอย่าง :

สัมฤทธิ์ ต่อสติ. (2542). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานของสถานบริการสาธารณสุขเขตเมือง **กรณีศึกษาศูนย์ : แพทย์ชุมชนเมือง**
พระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ : ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.//ปี.//ตำแหน่ง./สัมภาษณ์. วัน เดือน.

ตัวอย่าง :

พระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมฺมจิตโต). (2558). อธิการบดี, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สัมภาษณ์.18 เมษายน.

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ : ผู้แต่ง.//วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่.//ชื่อบทความ.//สืบค้นเมื่อ วันที่เดือน ปี.//จากแหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง :

พระศรีคัมภีร์ญาณ(สมจินต์ สมมาปญโญ). (1 พฤษภาคม 2555). **การจัดการศาสนาและ วัฒนธรรม ในอุษาอากาศเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ**. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556,จาก http://www.mcu.ac.th/site/artidecontent_desc.php?article_id=1304&articlegroup_id=274 Doyle, M. W.. (22 June 2004). **Liberal Internationalism: Peace, War and Democracy**. Retrieved September 2, 2013, from http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html

(10) การแปลบรรณานุกรมจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง :

ลักษณะวัต ปาละรัตน์. (2545). **สตรีในมุมมองของพุทธปรัชญา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

TRANSLATED THAI REFERENCES

Palaratana, L.. (2002). **Women in the Perspective of Buddhist Philosophy**. Bangkok: Chulalongkorn University.

ตัวอย่างบรรณานุกรม

บรรณานุกรม

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต). (2548). **โลกทัศน์ชาวพุทธ**. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุต.โต). (2551). **การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์**. (พิมพ์ครั้งที่6). กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.

พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเกตุ. (2538). **ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจท่องเที่ยว แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์บริการนำเที่ยวแนวอนุรักษ์แห่งประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: ปกเกล้า.

โกนิฐฐ์ ศรีทอง. (2558). **การบูรณาการภูมิปัญญาพระพุทธศาสนากับการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศวิทยาชุมชน**. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย

พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปญโญ). (1 พฤษภาคม 2555). **การจัดการศาสนาและ วัฒนธรรม ในอุษาอากาศเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ**. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556,แหล่งที่มา http://www.mcu.ac.th/site/artidecontent_desc.php?article_id=1304&articlegroup_id=274

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2535). **พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2500.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.** ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก, 24 สิงหาคม 2550.

Boo Elizabeth. (1990). **Ecotourism: The Potentials and Pitfalls.** Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C. (1991). **“Making Ecotourism Sustainable: Recommendations for Planning, Development, and Management.”** In Nature Tourism Managing for the Environment. Island Press, Washington, D.C.

Keown, D. (1995). **Are There “Human Right” in Buddhism.** London: University of London.

Kiarash, A.. (2007). Human Dignity in Islamic Bioethics. **The Iranian Journal of Allergy.** 6 (5), 25-28.

John J. L. (1987). **Carrying Capacity for Tourism Development in National Part of the United States.** UNEP. Industry and Environment. Vol.9 No.1.Bergstein, M.. (2000). Tubular function. In E. B. Richard, M. K. Robert & B. J. Hal (Eds.). **Nelson textbook of paediatrics** (16th ed., p. 596). Phil adelphia: Saunders.

TRANSLATED THAI REFERENCES

Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1990). **Tipitaka : Thai Version.** BKK: MCU Press. [A III. (Thai) Vol. 20]. [in Thai]

Palaratana, L. (2002). **Women in the Perspective of Buddhist Philosophy.** Bangkok: Chulalongkorn University, [in Thai]

Phra Dharmakosajarn (Prayoon Dhammacitto). (2006). **Buddhist Adminis-tration.** BKK: MCU Press, [in Thai]

6. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

ส่งบทความเข้าระบบ online สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้ที่เว็บไซต์ ของวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ ได้ที่ <https://firstojs.com/index.php/JTPR/index> ให้กรอกแบบฟอร์มข้อมูลผู้เขียนตามที่วารสารกำหนด และทำการ upload บทความเข้าสู่ระบบ และสามารถติดต่อทาง haseo35@hotmail.com

7. ค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์/ วิธีชำระเงิน

1. ผู้เขียนบทความ ชำระค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ ในอัตรา 2,000 บาท ต่อ 1 บทความ
2. ท่านสามารถชำระได้ หลังจากงานวารสารแจกต่อบรรยากาศของท่านเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ โดยโอนเงินค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ เข้าบัญชีธนาคารกรุงไทยสาขาคณน ธาตุพนม เลขที่บัญชี 885 - 0131-275

8. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.doc ของ Microsoft Word หรือเทียบเท่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตารางหรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์รูปภาพ ในสกุล *.pdf *.jpg *.png หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่าน จะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อผลการประเมินผ่าน หรือ ไม่ผ่าน หรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบโดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

9. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่า ควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไขโดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลักและหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทาง วิชาการหรือบทความวิจัยไม่ตรงกับแนวทางของวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ หรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ เมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้ รับวารสาร ฉบับที่นำบทความลงตีพิมพ์ผลงาน จำนวน 1 ฉบับ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

ตัวอย่างรูปแบบการจัดพิมพ์บทความ วารสารธาตุนมปริทรรศน์

2.54 cm

ระบุนามเลขหน้าไว้ด้านบนขวา (16pt)

ชื่อบทความภาษาไทย (16 pt)

Title in English (16 pt)

ชื่อ - นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt)

ชื่อภาษาอังกฤษ (16 pt)

ชื่อหน่วยงานต้นสังกัดภาษาไทย (14 pt)

ชื่อหน่วยงานต้นสังกัดภาษาอังกฤษ (14 pt)

บทคัดย่อ ตัวหนา (16 pt)

บทคัดย่อไม่เกิน 300 คำ

ย่อหน้า 1.75 cm.....

ขนาดตัวหนังสือ (16 pt)

2.54 cm..... 2.54 cm

คำสำคัญ: ตัวหนา (16 pt) ไม่เกิน 5 คำ (16 pt)

Abstract (16 pt)

ย่อหน้า 1.75 cm บทคัดย่อไม่เกิน 300 คำ

.....

.....

Keywords: ตัวหนา (16 pt) ไม่เกิน 5 คำ (16 pt).....

บทนำ ตัวหนา (16 pt)

ขนาดตัวหนังสือ (16 pt)

ย่อหน้า 1.75 cm

สรุป ตัวหนา (16 pt)

ขนาดตัวหนังสือ (16 pt)

ย่อหน้า 1.75 cm

บรรณานุกรม ตัวหนา (16 pt)

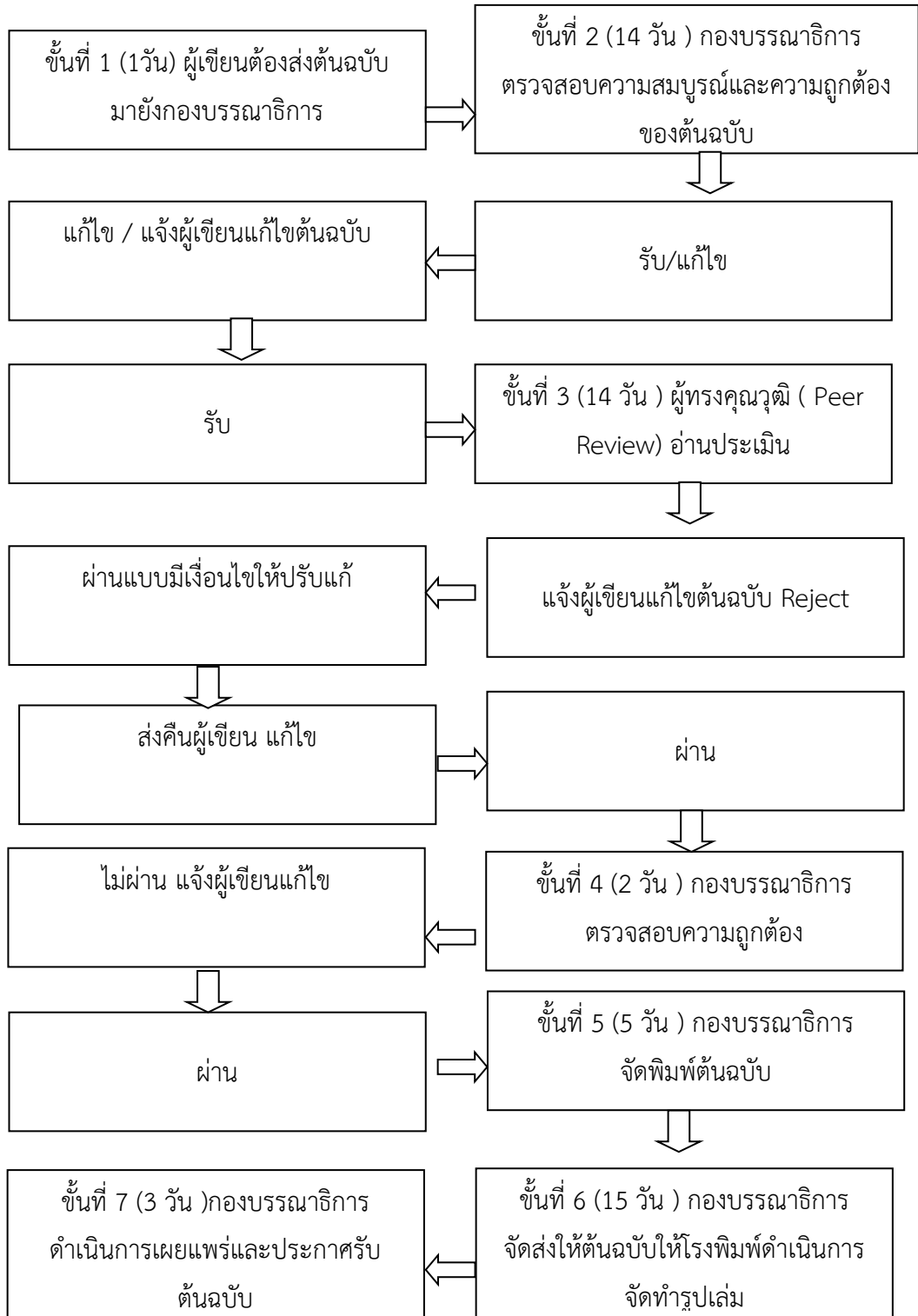
ขนาดตัวหนังสือ (16 pt)

.....

.....

2.54 cm

ขั้นตอนการจัดทำวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

แบบฟอร์มการส่งผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ.....

ชื่อบทความ

(ภาษาไทย)

.....
.....

(English)

.....
.....
.....

ชื่อผู้เขียนร่วม

ชื่อผู้เขียนร่วม

1.
2.
3.
4.
5.

หน่วยงานและที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ สะดวก.....

.....
.....

โทรศัพท์ E-mail.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและยินยอมว่าบทความที่ตีพิมพ์ลงในวารสารธาตุพนมปริทรรศน์ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

* หมายเหตุ ในกรณีขอถอนบทความก่อนระยะเวลาที่กำหนดลงตีพิมพ์ในวารสารฯ เจ้าของ บทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบในสวนของคำตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ

ลงชื่อ.....

(.....)